T.C. İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

FOSFOR-KLOR BAĞI İÇEREN BİLEŞİKLERİN -NH₂, -SH ve -OH FONKSİYONEL GRUPLARI İLE ETKİLEŞTİRİLMESİ

SÜMEYYA ALATAŞ

DOKTORA TEZİ KİMYA ANABİLİM DALI

MALATYA, 2012

Tezin Başlığı: Fosfor-Klor Bağı İçeren Bileşiklerin –NH₂, -SH ve –OH Fonksiyonel Grupları İle Etkileştirilmesi

Tezi Hazırlayan: Sümeyya Alataş

Sınav Tarihi: 16.04.2012

Yukarıda adı geçen tez jürimizce değerlendirilerek KİMYA Anabilim Dalında Doktora tezi olarak kabul edilmiştir.

Sınav Jürisi Üyeleri (ilk isim jüri başkanı, ikinci isim tez danışmanı)

Prof. Dr. Adem KILIÇ (Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü)	
Doç. Dr. Saliha BEGEÇ (İnönü Üniversitesi)	
Prof. Dr. İsmail ÖZDEMİR (İnönü Üniversitesi)	
Prof Dr. Bülent ALICI (İnönü Üniversitesi)	
Prof. Dr. Nevin GÜRBÜZ (İnönü Üniversitesi)	

İnönü Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Onayı

Prof. Dr. Mehmet ALPASLAN

Enstitü Müdürü

ONUR SÖZÜ

Doktora tezi olarak sunduğum "Fosfor-Klor Bağı İçeren Bileşiklerin –NH₂, -SH ve –OH Fonksiyonel Grupları İle Etkileştirilmesi" başlıklı bu çalışmanın bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın tarafımdan yazıldığını ve yararlandığım bütün kaynakların, hem metin içinde hem de kaynakçada yöntemine uygun biçimde gösterilenlerden oluştuğunu belirtir, bunu onurumla doğrularım.

Sümeyya Alataş

ÖZET

Doktora Tezi

FOSFOR-KLOR BAĞI İÇEREN BİLEŞİKLERİN -NH₂, -SH ve -OH FONKSİYONEL GRUPLARI İLE ETKİLEŞTİRİLMESİ

Sümeyya ALATAŞ

İnönü Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Kimya Anabilim Dalı

xxiii + 167

2012

Danışman: Doç. Dr. Saliha BEGEÇ

Organofosfor bileşikleri, kimyasal bileşiklerin önemli bir sınıfını oluşturmaktadır. Bu bileşikler fiziksel ve biyolojik özelliklerinden dolayı endüstriyel, tarımsal ve tıbbi alanlarda geniş bir uygulama alanı bulmuştur.

Bu çalışmada, fosfor-klor bağı içeren bileşiklerin –NH₂, -OH, -SH fonksiyonel grubu içeren bileşiklerle tepkime şartları incelendi. Tepkimeler sonucunda P-N (**5a-e**, **11, 17a-e**), P-O (**3a-j, 9a-h**) ve P-S (**13, 15, 18, 19, 20**) bağı içeren yeni bileşikler sentezlendi. Sentezlenen bileşiklerin yapıları spektroskopik yöntemlerle aydınlatıldı. Fosfor-klor bağı içeren başlangıç bileşikleri olarak difenilfosfinik klorür (**1**), tiyofosforil klorür (**7**), oktaklorosiklotetrafosfazatetraen (**16**) bileşikleri kullanılmıştır.

R

3a) 2,4-di-metil
3b) 3,4-di-metil
3c) 2,6-di-metil
3d) 2,4,6-tri-metil
3e) 4-ter-bütil-2-metil
3g) 2-ter-bütil-4-metil
3h) 2-ter-bütil-6-metil
3i) 2,6-di-ter-bütil-4-metil
3j) 2,4,6-tri-ter-bütil

R

5a) R=H
5b) R=3-Me
5c) R=4-Me
5d) R=5-Me
5e) R=6-Me

R

- 9a) 2,4-di-metil
 9b) 3,4-di-metil
 9c) 2,6-di-metil
 9d) 2,4,6-tri-metil
 9e) 4-ter-bütil
- 9f) 4-*ter*-bütil-2-metil
- 9g) 2-ter-bütil-4-metil
- 9h) 2-ter-bütil-6-metil

ANAHTAR KELİMELER: Organofosfor bileşikleri, difenilfosfinik klorür, tiyofosforil klorür, fosfazen, fenol, aminopridin, merkaptotiyazolin

ABSTRACT

Ph. D. Thesis

TREATMENT OF COMPOUNDS CONTAINING PHOSPHORUS-CHLORINE BOND WITH -NH₂, -SH, -OH FUNCTIONAL GROUPS

Sümeyya ALATAŞ

İnönü University

Graduate School of Natural and Applied Sciences

Chemistry Department

xxiii + 167

2012

Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Saliha BEGEÇ

Organophosphorus compounds are important class of chemical compounds. These compounds have found a wide range of applications in the areas of industrial, agricultural, and medicinal chemistry owing to their biological and physical properties.

In this thesis, reaction conditions of compounds containing phosphorus-chlorine bond with -NH₂, -OH, -SH functional groups were examined. At the end of the reactions, new compounds containing P-N (**5a-e**, **11**, **17a-e**), P-O (**3a-j**, **9a-h**) and P-S (**13**, **15**, **18**, **19**, **20**) bond have been synthesized. The structures of new compounds were defined by spectroscopic techniques. Diphenylphosphinic chloride (**1**), thiophosphoryl chloride (**7**), oktachlorocyclotetraphosphazatetraen (**16**) were used as compounds containing phosphorus-chlorine bond.

R

 3a) 2,4-di-methyl

 3b) 3,4-di-methyl

 3c) 2,6-di-methyl

 3d) 2,4,6-tri-methyl

 3e) 4-tert-butyl

 3f) 4-tert-butyl-2-methyl

 3g) 2-tert-butyl-4-methyl

 3h) 2-tert-butyl-6-methyl

 3i) 2,6-di-tert-butyl-4-methyl

 3j) 2,4,6-tri-tert-butyl

O P-HN-N=R (5a-e)

R 5a) R=H 5b) R=3-Me

5c) R=4-Me 5d) R=5-Me 5e) R=6-Me

R

9a) 2,4-di-methyl
9b) 3,4-di-methyl
9c) 2,6-di-methyl
9d) 2,4,6-tri-methyl
9d) 4-ter-butyl
9f) 4-ter-butyl-2-methyl
9g) 2-ter-butyl-4-methyl
9h) 2-ter-butyl-6-methyl

KEYWORDS: Organophosphorus compounds, diphenylphosphinic chloride, thiophosphoryl chloride, phosphazene, phenol, aminopridine, mercaptothiazoline

TEŞEKKÜR

Öncelikle bu çalışmayı öneren ve gerçekleştirmem için büyük bir ilgi ile tüm imkanları sağlamaya çalışan, gerekli yerlerde uyarıları ve önerileriyle beni yönlendiren, desteğini hiçbir zaman esirgemeyen tez danışman hocam sayın Doç. Dr. Saliha BEGEÇ'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Tez çalışması kapsamında yapmış olduğum çalışmaları belirli zamanlarda değerlendirerek gerekli bilgi ve önerilerini sunan tez izleme komitesi üyelerinden hocalarım sayın Prof. Dr. İsmail ÖZDEMİR ve Prof. Dr. Bülent ALICI'ya teşekkürlerimi sunarım.

Laboratuvar çalışmalarım boyunca desteklerini esirgemeyen hocalarım sayın Prof. Dr. Nevin GÜRBÜZ ve Doç. Dr. Serpil DEMİR'e teşekkür ederim.

Bu çalışmayı gerçekleştirmemde 2008/49 numaralı ve "Fosfor-Klor Bağı İçeren Bileşiklerin –NH₂, -SH ve –OH Fonksiyonel Grupları İle Etkileştirilmesi" başlıklı proje ile finansal destek sunan İnönü Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimine teşekkürlerimi sunarım.

İÇİNDEKİLER

	ONUR SÖZÜ	i
	ÖZET	ii
	ABSTRACT	v
	TEŞEKKÜR	viii
	İÇİNDEKİLER	ix
	ŞEKİLLER DİZİNİ	xiii
	ŞEMALAR DİZİNİ	X1X
	ÇİZELGELER DİZİNİ	xx
	TABLOLAR DİZİNİ	xxii
	SİMGELER VE KISALTMALAR	xxiii
1.	GİRİŞ VE KURAMSAL TEMELLER	1
1.1.	Organofosfor Kimyası	1
1.2.	Organofosfor Bileşiklerinin Adlandırılması (IUPAC)	2
1.3.	Organofosfor Bileşiklerinin Koordinasyon Sayıları ve Bağ Sayılarına Göre	
	Sınıflandırılmaları	4
1.4.	Fosfor-karbon bileşikleri	6
1.4.1.	Fosfinler	6
1.4.1.1.	Fosfinlerin eldesi	7
1.4.2.	Fosfin oksitler	8
1.4.2.1.	Fosfin oksitlerin eldesi	9
1.4.2.2.	Fosfin oksitlerin tepkimeleri	9
1.4.2.3.	Fosfonil ve fosfinil halojenürler	10

1.5.	Fosfor-azot bileşikleri	11
1.5.1.	Fosfazenlerin tarihsel geçmişi	12
1.5.2.	Halofosfazenlerin aminolizi	15
1.5.3.	Halofosfazenlerin alkoksit ve ariloksitler ile tepkimeleri	16
1.6.	Fosfor-kükürt bileşikleri	18
1.6.1.	Tiyofosforil halojenürler	18
1.7.	Fosfor-oksijen bileşikleri	19
1.7.1.	Ortofosfat esterlerin hazırlanması	20
1.7.2.	Esterlerin özellikleri	20
1.8.	Konu İle İlgili Çalışmalar	21
1.9.	Çalışmanın amacı	30
2.	MATERYAL VE YÖNTEM	31
2.1.	Alkil Sübstitüye Aril Difenilfosfinat Esterlerin Genel Sentezi	32
2.1.1.	2,4-Dimetilfenoksi difenilfosfinoksit, <i>3a</i>	32
2.1.2.	3,4-Dimetilfenoksi difenilfosfinoksit, <i>3b</i>	33
2.1.3.	2,6-Dimetilfenoksi difenilfosfinoksit, <i>3c</i>	33
2.1.4.	2,4,6-Trimetilfenoksi difenilfosfinoksit, 3d	34
2.1.5.	4- <i>Ter</i> -bütilfenoksi difenilfosfinoksit, <i>3e</i>	34
2.1.6.	4- <i>Ter</i> -bütil-2-metilfenoksi difenilfosfinoksit, <i>3f</i>	35
2.1.7.	2- <i>Ter</i> -bütil-4-metilfenoksi difenilfosfinoksit, <i>3g</i>	35
2.1.8.	2-Ter-bütil-6-metilfenoksi difenilfosfinoksit, 3h	36
2.1.9.	2,6-Di- <i>ter</i> -bütil-4-metilfenoksi difenilfosfinoksit, 3 <i>i</i>	36
2.1.10.	2,4,6-Tri- <i>ter</i> -bütilfenoksi difenilfosfinoksit, <i>3j</i>	37
2.2.	Difenilaminopridilfosfin Oksit Türevlerinin Sentezi	37
2.2.1.	2-Aminopridil difenilfosfin oksit, 5a	38

2.2.2.	2-Amino-3-metilpridil difenilfosfin oksit, 5b	38
2.2.3.	2-Amino-4-metilpridil difenilfosfin oksit, 5c	39
2.2.4.	2-Amino-5-metilpridil difenilfosfin oksit, 5d	39
2.2.5.	2-Amino-6-metilpridil difenilfosfin oksit, 5e	40
2.3.	Aril 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat Türevlerinin Sentezi	40
2.3.1.	2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat`ın sentezi, 8	41
2.3.2.	2,4-Dimetilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9a	42
2.3.3.	3,4-Dimetilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9b	42
2.3.4.	2,6-Dimetilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9c	43
2.3.5.	2,4,6-Trimetilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9d	43
2.3.6.	4-Ter-bütilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9e	44
2.3.7.	4 - Ter-bütil-2-metilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9f	44
2.3.8.	2 - Ter-bütil-4-metilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9g	45
2.3.9.	2- <i>Ter</i> -bütil-6-metilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9h	45
2.4.	Merkapto grubu içeren ligantlarla 2,2' Dioksobifenilfosfinotiyonat`ın tepkimesi	46
2.4.1.	2-Merkapto-2-tiyazolin ile 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat`ın tepkimesi, <i>11</i>	46
2.4.2.	2-Merkapto-1-metilimidazol ile 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat`ın tepkimesi,13	47
2.4.3.	2-Merkapto-5-metil-1,3,4-tiyadiazol ile 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat`ın tepkimesi,15	48
2.5.	Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-aminopridin türevlerinin tepkimeleri	49
2.5.1.	Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-aminopridin`in tepkimesi, 17a	49
2.5.2.	Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-amino-3-metilpridin`in tepkimesi, 17b	50
2.5.3.	Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-amino-4-metilpridin`in tepkimesi, 17c	50

2.5.4.	Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-amino-5-metilpridin`in tepkimesi, 17d	51
2.5.5.	Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-amino-6-metilpridin`in tepkimesi, 17e	51
2.6.	Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile merkapto grubu içeren ligantların tepkimeleri	52
2.6.1.	Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-merkapto-2-tiyazolin`in tepkimesi, 18	52
2.6.2.	Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-merkapto-5-metil-1,3,4-tiyadiazol`un tepkimesi,19, 20	53
3.	ARAŞTIRMA BULGULARI VE TARTIŞMA	54
3.1.	(3a) Bileşiğinin Yapı Analizi	54
3.2.	(3b) Bileşiğinin Yapı Analizi	57
3.3.	(3c) Bileşiğinin Yapı Analizi	60
3.4.	(3d) Bileşiğinin Yapı Analizi	63
3.5.	(3e) Bileşiğinin Yapı Analizi	66
3.6.	(3f) Bileşiğinin Yapı Analizi	69
3.7.	(3g) Bileşiğinin Yapı Analizi	72
3.8	(3h) Bileşiğinin Yapı Analizi	75
3.9.	(3i) Bileşiğinin Yapı Analizi	78
3.10.	(3j) Bileşiğinin Yapı Analizi	81
3.11.	(5a) Bileşiğinin Yapı Analizi	84
3.12.	(5b) Bileşiğinin Yapı Analizi	87
3.13.	(5c) Bileşiğinin Yapı Analizi	90
3.14.	(5d) Bileşiğinin Yapı Analizi	93
3.15.	(5e) Bileşiğinin Yapı Analizi	96
3.16.	(8) Bileşiğinin Yapı Analizi	99
3.17.	(9a) Bileşiğinin Yapı Analizi	101

3.18.	(9b) Bileşiğinin Yapı Analizi	104
3.19.	(9c) Bileşiğinin Yapı Analizi	109
3.20.	(9d) Bileşiğinin Yapı Analizi	112
3.21.	(9e) Bileşiğinin Yapı Analizi	115
3.22.	(9f) Bileşiğinin Yapı Analizi	120
3.23.	(9g) Bileşiğinin Yapı Analizi	123
3.24.	(9h) Bileşiğinin Yapı Analizi	126
3.25.	(11) Bileşiğinin Yapı Analizi	129
3.26.	(13) Bileşiğinin Yapı Analizi	134
3.27.	(15) Bileşiğinin Yapı Analizi	137
3.28.	(17a) Bileşiğinin Yapı Analizi	138
3.29.	(17b) Bileşiğinin Yapı Analizi	142
3.30.	(17c) Bileşiğinin Yapı Analizi	143
3.31.	(17d) Bileşiğinin Yapı Analizi	145
3.32.	(17e) Bileşiğinin Yapı Analizi	148
3.33.	(18) Bileşiğinin Yapı Analizi	151
3.34.	(19) Bileşiğinin Yapı Analizi	154
3.35	(20) Bileşiğinin Yapı Analizi	156
4.	SONUÇ VE ÖNERİLER	158
5.	KAYNAKLAR	163
	ÖZGEÇMİŞ	167

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil.1.1.	Bilinen organofosfor bileşiklerinin genel gösterimi	6
Şekil.1.2	Trimerin yapısı	14
Şekil 3.1.	(3a) Bileşiğinin yapısı	54
Şekil 3.2.	(3a) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	55
Şekil 3.3.	(3a) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	55
Şekil 3.4.	(3a) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	56
Şekil 3.5.	(3a) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	56
Şekil 3.6	(3a) Bileşiğinin kütle spektrumu	56
Şekil 3.7.	(3b) Bileşiğinin yapısı	57
Şekil 3.8.	(3b) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	58
Şekil 3.9.	(3b) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	58
Şekil 3.10.	(3b) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	59
Şekil 3.11.	(3b) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	59
Şekil 3.12	(3b) Bileşiğinin kütle spektrumu	59
Şekil 3.13.	(3c) Bileşiğinin yapısı	60
Şekil 3.14.	(3c) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	61
Şekil 3.15.	(3c) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	61
Şekil 3.16.	(3c) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	62
Şekil 3.17.	(3c) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	62
Şekil 3.18	(3c) Bileşiğinin kütle spektrumu	62

Şekil 3.19.	(3d) Bileşiğinin yapısı	63
Şekil 3.20.	(3d) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	64
Şekil 3.21.	(3d) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	64
Şekil 3.22.	(3d) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	65
Şekil 3.23.	(3d) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	65
Şekil 3.24.	(3d) Bileşiğinin kütle spektrumu	65
Şekil 3.25.	(3e) Bileşiğinin yapısı	66
Şekil 3.26.	(3e) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	67
Şekil 3.27.	(3e) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	67
Şekil 3.28.	(3e) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	68
Şekil 3.29.	(3e) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	68
Şekil 3.30.	(3e) Bileşiğinin kütle spektrumu	68
Şekil 3.31.	(3f) Bileşiğinin yapısı	69
Şekil 3.32.	(3f) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	70
Şekil 3.33.	(3f) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	70
Şekil 3.34.	(3f) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	71
Şekil 3.35.	(3f) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	71
Şekil 3.36.	(3f) Bileşiğinin kütle spektrumu	71
Şekil 3.37.	(3g) Bileşiğinin yapısı	72
Şekil 3.38.	(3g) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	73
Şekil 3.39.	(3g) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	73

Şekil 3.40.	(3g) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	74
Şekil 3.41.	(3g) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	74
Şekil 3.42.	(3g) Bileşiğinin kütle spektrumu	74
Şekil 3.43.	(3h) Bileşiğinin yapısı	75
Şekil 3.44.	(3h) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	76
Şekil 3.45.	(3h) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	76
Şekil 3.46.	(3h) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	77
Şekil 3.47.	(3h) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	77
Şekil 3.48.	(3h) Bileşiğinin kütle spektrumu	77
Şekil 3.49.	(3i) Bileşiğinin yapısı	78
Şekil 3.50.	(3i) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	79
Şekil 3.51.	(3i) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	79
Şekil 3.52.	(3i) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	80
Şekil 3.53.	(3i) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	80
Şekil 3.54.	(3i) Bileşiğinin kütle spektrumu	80
Şekil 3.55.	(3j) Bileşiğinin yapısı	81
Şekil 3.56.	(3j) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	82
Şekil 3.57.	(3j) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	82
Şekil 3.58.	(3j) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	83
Şekil 3.59.	(3j) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	83
Şekil 3.60.	(3j) Bileşiğinin kütle spektrumu	83

Şekil 3.61.	(5a) Bileşiğinin yapısı	84
Şekil 3.62.	(5a) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	85
Şekil 3.63.	(5a) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	85
Şekil 3.64.	(5a) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	86
Şekil 3.65.	(5a) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	86
Şekil 3.66.	(5a) Bileşiğinin kütle spektrumu	86
Şekil 3.67.	(5b) Bileşiğinin yapısı	87
Şekil 3.68.	(5b) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	88
Şekil 3.69.	(5b) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	88
Şekil 3.70.	(5b) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	89
Şekil 3.71.	(5b) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	89
Şekil 3.72.	(5b) Bileşiğinin kütle spektrumu	89
Şekil 3.73.	(5c) Bileşiğinin yapısı	90
Şekil 3.74.	(5c) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	91
Şekil 3.75.	(5c) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	91
Şekil 3.76.	(5c) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	92
Şekil 3.77.	(5c) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	92
Şekil 3.78.	(5c) Bileşiğinin kütle spektrumu	92
Şekil 3.79.	(5d) Bileşiğinin yapısı	93
Şekil 3.80.	(5d) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	94
Şekil 3.81.	(5d) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	94

Şekil 3.82.	(5d) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	95
Şekil 3.83.	(5d) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	95
Şekil 3.84.	(5d) Bileşiğinin kütle spektrumu	95
Şekil 3.85.	(5e) Bileşiğinin yapısı	96
Şekil 3.86.	(5e) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	97
Şekil 3.87.	(5e) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	97
Şekil 3.88.	(5e) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	98
Şekil 3.89.	(5e) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	98
Şekil 3.90.	(5e) Bileşiğinin kütle spektrumu	98
Şekil 3.91.	(8) Bileşiğinin yapısı	99
Şekil 3.92	(8) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	100
Şekil 3.93.	(8) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	100
Şekil 3.94.	(8) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	100
Şekil 3.95.	(8) Bileşiğinin kütle spektrumu	101
Şekil 3.96.	(9a) Bileşiğinin yapısı	101
Şekil 3.97.	(9a) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	102
Şekil 3.98.	(9a) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	103
Şekil 3.99.	(9a) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	103
Şekil 3.100.	(9a) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	103
Şekil 3.101.	(9a) Bileşiğinin kütle spektrumu	104
Şekil 3.102.	(9b) Bileşiğinin yapısı	104

Şekil 3.103.	(9b) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	105
Şekil 3.104.	(9b) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	106
Şekil 3.105.	(9b) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	106
Şekil 3.106.	(9b) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	106
Şekil 3.107.	(9b) Bileşiğinin kütle spektrumu	107
Şekil 3.108.	(9b) Bileşiğinin X-ışını kırınımı tekniği ile çözülmüş yapısı	107
Şekil 3.109.	(9c) Bileşiğinin yapısı	109
Şekil 3.110.	(9c) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	110
Şekil 3.111.	(9c) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	110
Şekil 3.112.	(9c) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	111
Şekil 3.113.	(9c) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	111
Şekil 3.114.	(9c) Bileşiğinin kütle spektrumu	111
Şekil 3.115.	(9d) Bileşiğinin yapısı	112
Şekil 3.116.	(9d) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	113
Şekil 3.117.	(9d) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	113
Şekil 3.118	(9d) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	114
Şekil 3.119.	(9d) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	114
Şekil 3.120.	(9d) Bileşiğinin kütle spektrumu	114
Şekil 3.121.	(9e) Bileşiğinin yapısı	115
Şekil 3.122.	(9e) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	116
Şekil 3.123.	(9e) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	116

Şekil 3.124.	(9e) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	117		
Şekil 3.125.	(9e) Bileşiğinin FT-IR spektrumu			
Şekil 3.126.	(9e) Bileşiğinin kütle spektrumu	117		
Şekil 3.127.	(9e) Bileşiğinin X-ışını kırınımı tekniği ile çözülmüş yapısı	118		
Şekil 3.128.	(9f) Bileşiğinin yapısı	120		
Şekil 3.129.	(9f) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	121		
Şekil 3.130.	(9f) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	121		
Şekil 3.131.	(9f) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	122		
Şekil 3.132.	(9f) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	122		
Şekil 3.133.	(9f) Bileşiğinin kütle spektrumu	122		
Şekil 3.134.	(9g) Bileşiğinin yapısı	123		
Şekil 3.135.	(9g) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	124		
Şekil 3.136.	(9g) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	124		
Şekil 3.137.	(9g) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	125		
Şekil 3.138.	(9g) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	125		
Şekil 3.139.	(9g) Bileşiğinin kütle spektrumu	125		
Şekil 3.140.	(9h) Bileşiğinin yapısı	126		
Şekil 3.141.	(9h) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	127		
Şekil 3.142.	(9h) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	127		
Şekil 3.143.	(9h) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	128		
Şekil 3.144.	(9h) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	128		

Şekil 3.145.	(9h) Bileşiğinin kütle spektrumu	128
Şekil 3.146.	(11) Bileşiğinin yapısı	129
Şekil 3.147.	(11) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	130
Şekil 3.148.	(11) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	130
Şekil 3.149.	(11) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	131
Şekil 3.150.	(11) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	131
Şekil 3.151.	(11) Bileşiğinin kütle spektrumu	131
Şekil 3.152.	(11) Bileşiğinin X-ışını kırınımı tekniği ile çözülmüş yapısı	132
Şekil 3.153.	(13) Bileşiğinin yapısı	134
Şekil 3.154.	(13) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	135
Şekil 3.155.	(13) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	135
Şekil 3.156.	(13) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	136
Şekil 3.157.	(13) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	136
Şekil 3.158.	(13) Bileşiğinin kütle spektrumu	136
Şekil 3.159.	(15) Bileşiğinin yapısı	137
Şekil 3.160.	(15) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	137
Şekil 3.161.	(15) Bileşiğinin kütle spektrumu	138
Şekil 3.162.	(17a) Bileşiğinin yapısı	138
Şekil 3.163.	(17a) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	139
Şekil 3.164.	(17a) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	140
Şekil 3.165.	(17a) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	140

Şekil 3.166.	(17a) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	140
Şekil 3.167.	(17b) Bileşiğinin yapısı	141
Şekil 3.168.	(17b) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	141
Şekil 3.169.	(17c) Bileşiğinin yapısı	142
Şekil 3.170.	(17c) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	143
Şekil 3.171.	(17c) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	143
Şekil 3.172.	(17c) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	143
Şekil 3.173.	(17d) Bileşiğinin yapısı	144
Şekil 3.174.	(17d) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	145
Şekil 3.175.	(17d) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	145
Şekil 3.176.	(17d) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	146
Şekil 3.177.	(17d) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	146
Şekil 3.178.	(17e) Bileşiğinin yapısı	147
Şekil 3.179.	(17e) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	148
Şekil 3.180.	(17e) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	148
Şekil 3.181.	(17e) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	149
Şekil 3.182.	(17e) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	149
Şekil 3.183.	(18) Bileşiğinin yapısı	150
Şekil 3.184.	(18) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	151
Şekil 3.185.	(18) Bileşiğinin ¹ H NMR spektrumu	151
Şekil 3.186.	(18) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	152

Şekil 3.187.	(18) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	152
Şekil 3.188.	(19) Bileşiğinin yapısı	153
Şekil 3.189.	(19) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	154
Şekil 3.190.	(19) Bileşiğinin ¹³ C NMR spektrumu	154
Şekil 3.191.	(19) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	155
Şekil 3.192.	(20) Bileşiğinin yapısı	155
Şekil 3.193.	(20) Bileşiğinin ³¹ P NMR spektrumu	156
Şekil 3.194.	(20) Bileşiğinin FT-IR spektrumu	156

ŞEMALAR DİZİNİ

Şema 1.1.	Hekzaklorosiklotrifosfazatrienin difonksiyonlu reaktifler ile meydana getirdikleri ürünler	15
Şema 1.2.	Hidrofosfinilasyon ve transfer hidrojenasyon mekanizması	22
Şema 1.3.	DPEP ligandının sentezi ve metal kompleksleri	23
Şema 1.4.	DPEP ligandının mümkün olan koordinasyon şekilleri	24
Şema 1.5.	(S)-(+)-pirolinol sentezi	25
Şema 1.6.	(S)-(+)-pirolinol bileşiğinin 2-sübstitüe-1,3,2-oksazafosfol-2-oksit türevlerinin sentezi	26

ÇİZELGELER DİZİNİ

Çizelge 3.1.	(3a) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	54
Çizelge 3.2.	(3b) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	57
Çizelge 3.3.	(3c) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	60
Çizelge 3.4.	(3d) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	63
Çizelge 3.5.	(3e) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	66
Çizelge 3.6.	(3f) Bileșiğinin elementel analiz değerleri	69
Çizelge 3.7.	(3g) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	71
Çizelge 3.8.	(3h) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	74
Çizelge 3.9.	(3i) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	77
Çizelge 3.10.	(3j) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	80
Çizelge 3.11.	(5a) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	84
Çizelge 3.12.	(5b) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	87
Çizelge 3.13.	(5c) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	90
Çizelge 3.14.	(5d) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	93
Çizelge 3.15.	(5e) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	96
Çizelge 3.16.	(8) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	99
Çizelge 3.17.	(9a) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	101
Çizelge 3.18.	(9b) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	104
Çizelge 3.19.	(9c) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	109
Çizelge 3.20.	(9d) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	112
Çizelge 3.21.	(9e) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	115

Çizelge 3.22.	(9f) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	120
Çizelge 3.23.	(9g) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	123
Çizelge 3.24.	(9h) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	126
Çizelge 3.25.	(11) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	129
Çizelge 3.26.	(13) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	134
Çizelge 3.27.	(17a) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	137
Çizelge 3.28.	(17b) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	141
Çizelge 3.29.	(17c) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	142
Çizelge 3.30.	(17d) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	144
Çizelge 3.31.	(17e) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	147
Çizelge 3.32.	(18) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	150
Çizelge 3.33.	(19) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	153
Çizelge 3.34.	(20) Bileşiğinin elementel analiz değerleri	155

TABLOLAR DİZİNİ

Tablo 1.1.	Yaygın bazı organofosfor bileşiklerinin koordinasyon ve bağ	
	sayılarına göre sınıflandırılması	5
Tablo 3.1.	(9b) Bileşiğinin kristal verileri	107
Tablo 3.2.	(9b) Bileşiği için atomlar arası uzaklıklar (A°)	108
Tablo 3.3.	(9b) Bileşiği için bağ açıları (°)	108
Tablo 3.4.	(9e) Bileşiğinin kristal verileri	118
Tablo 3.5.	(9e) Bileşiği için atomlar arası uzaklıklar (A ^o)	119
Tablo 3.6.	(9e) Bileşiği için bağ açıları (°)	119
Tablo 3.7.	(11) Bileşiğinin kristal verileri	132
Tablo 3.8.	(11) Bileşiği için atomlar arası uzaklıklar (A ^o)	133
Tablo 3.9.	(11) Bileşiği için bağ açıları (°)	133
Tablo 4.1.	(3a-j) bileşiklerine ait 31 P, 13 C ve 1 H NMR verileri	158
Tablo 4.2.	(5a-e) bileşiklerine ait ³¹ P, ¹³ C ve ¹ H NMR verileri	159
Tablo 4.3.	(8 , 9a-h) bileşiklerine ait ³¹ P, ¹³ C ve ¹ H NMR verileri	160
Tablo 4.4.	(17a-e) bileşiklerine ait ³¹ P, ¹³ C ve ¹ H NMR verileri	161

SİMGELER VE KISALTMALAR

THF	Tetrahidrofuran
NMR	Nükleer Manyetik Rezonans
FT-IR	Fourier Transform Infrared Spektroskopisi
TLC	İnce Tabaka Kromatografisi
DCM	Diklorometan
GCMS	Gaz Kromatografi Kütle Spektrometresi
En	Erime noktası
Rf	Tutunma faktörü
Me	Metil
Ph	Fenil

1. GİRİŞ VE KURAMSAL TEMELLER

1.1. Organofosfor kimyası

Organofosfor kimyası, inorganik fosforlu asitlerin organik türevleri veya fosfor karbon bağı içeren çok sayıda kararlı fonksiyonel grupların varlığına dayanır. Çok geniş ve oldukça aktif olan bu alana, akademik ve endüstriyel kimyacılar oldukça ilgi duymaktadırlar. Organofosfor bileşiklerinin sayısız ticari uygulamaları ve bu bileşiklerin fosforsuz organik bileşiklerin sentezinde reaktif olarak kullanıldığı reaksiyonlar, organofosfor kimyasını güncel hale getirmektedir.

Organik kimyanın çoğunda olduğu gibi organofosfor kimyasındaki çalışmalar da on dokuzuncu yüzyılda başlamıştır. İlk birkaç sentez P. E. Thenard ve özellikle A. W. vonHofmann tarafından yapılmıştır. Fakat öncü olan çalışma 1874'den 1916 yıllarına kadar Almanya Rostock Üniversitesi'nden Karl Arnold August Michaelis'in laboratuarında yapılmıştır. Fosfor kimyasının ilk gelişiminde, Rusya Aleksandr Ermingel'dovich Arbuzov okulunda yapılan çalışmalar kritik öneme sahiptir. Fosfor kimyası bu ülkelerde güçlü olmasına karşın şimdiki çalışmalar uluslararasıdır. II. Dünya Savaşı'ndan sonraki dönemde fosforik ve fosfonik asit esterlerinin güçlü insektisidal etkilerinin keşfi, bu alanda önemli gelişmelere neden olmuştur. Sonraki yıllarda araştırmalar hızlanmış ve organofosfor bileşikleri için çok sayıda yeni kullanım alanı bulunmuştur [1]. Bu kullanım alanları aşağıdaki gibi özetlenebilir;

- Bitki büyüme düzenleyicileri ve herbisit, insektisit içeren zirai kimyasallar,
- Kemik hastalıkları tedavisi için kullanılan reaktifler ve antikanser, antibakteriyel ve antiviral reaktifler içeren tıbbi bileşikler,
- Bir çok endüstriyel işlemde (oksohidroformilasyon, olefin hidrojenasyonu, Reppe olefin polimerizasyonu, asimetrik sentez, vb) kullanılan katalizörlerin hazırlanmasında,
- Kumaş ve plastiklerde yanmayı geciktirici,
- Plastik endüstrisinde plastikleştirme ve kararlılaştırma reaktifi,
- Maden cevherlerinden metal tuzlarının özellikle uranyumun seçici ekstraktanı,
- Petrol ürünlerinde katkı maddesi,
- Korozyon engelleyici

1.2. Organofosfor bileşiklerinin adlandırılması (IUPAC)

Fosfinler ve kalkojenitleri fosfora bağlı grupların alfabetik sırayla ifade edilmesiyle kolaylıkla adlandırılır. R_2P - için *dialkilfosfino*, $R_2P(O)$ - için *dialkilfosfinil*, $R_2P(S)$ - için *dialkiltiyofosfinil* öneki kullanılabilir.

Fosfonyum tuzları da sübstitüentlerin alfabetik sırayla söylenmesiyle basit bir şekilde adlandırılır. Trialkilfosfonio öneki kullanılabilir.

Fosfor kimyasındaki ana asitlerin adlandırılması, bağlı olan karbon sayısına (bir C-P bağı –on, iki C-P bagı –in takısı ile belirtilir) ve oksidasyon basamağına (yüksek oksidasyon basamağında –ik, düşük oksidasyon basamağında –oz takısı) bağlı olarak ifade edilir.

$MeP(O)(OH)_2$	metil fosfonik asit
Me ₂ P(O)(OH)	dimetil fosfinik asit
MeP(OH) ₂	metil fosfonöz asit
Me ₂ P(OH)	dimetilfosfinöz asit

Basit türevlerinde de asit ismi korunmaktadır.

	MeP(O)Cl ₂	metil fosfonik diklorür
	MeP(O)(OR) ₂	dialkil metilfosfonat
	MeP(O)(NHR) ₂	metilfosfonik di(alkil)amit
	MePCl ₂	metilfosfonöz diklorür (diklorometilfosfin şeklinde de
adlandı	rılabilir)	
	MeP(OR) ₂	dialkil metilfosfonit
	$Me_2P(OR)$	alkil dimetilfosfinit
	MeP(NHR) ₂	metilfosfonöz bis(alkilamit) (metilbis(alkilamino)fosfin

şeklinde de adlandırılabilir.)

Asitlerin birçok türevi sübstitüentlerin bir karışımı ile bilinmektedir. Bu nedenle gerekli olan yerlere alfabetik sırayla son ekler getirilir. Yaygın olarak bilinen son eklere amit veya amido-, hidrazid(o), flor(o), klor(o), brom(o), siyano, tiyo, seleno vb. örnek verilebilir. Bunlar oksidasyon basamağı takısının tam öncesinde ismin içinde yer alır [1].

MeP(O)Cl(OR)	alkil metilfosfonoklorat
MeP(O)(OR)(NR ₂)	O-alkil(N,N-dialkil)metilfosfonamidat
MeP(OR)(NHR)	O-alkil(N,N-dialkil)metilfosfonamidit

(alkoksi(alkil)(dialkilamino)fosfin olarak da adlandırılabilir.

MePCl(SEt) etil metilfosfonoklorotiyoit

Fosforik asit ve fosforöz asit türevleri benzer kurallar ile adlandırılırlar, her ikisi için *fosforo* öneki sırasıyla –*at* ve –*it* takılarıyla kullanılır.

P(O)(OMe)₂Cl dimetil fosforoklorat (dimetil klorofosfat olarak da adlandırılabilir.

Р	$(O)(OMe)Cl_2$	metil fosforodiklorat
P adlandırıla	P(OMe)Cl ₂ bilir)	metil fosforodikloridit (metoksidiklorofosfin olarak da

$P(O)(OMe)(RHN)_2$	O-metil(N,N-dialkil)fosforodiamidat
P(O)Cl(OMe)(RHN)	O-metil(alkilamino)fosforamidoklorat
P(S)BrCl(OMe)	O-metil tiyofosforobromokloridat

Beş koordinasyonlu PH₅ ve türevleri olan yapılar fosforan diye adlandırılırlar ve sübstitüentleri alfabetik sırayla verilir [1].

Organofosfor bileşiklerinin adlandırılmasına yönelik örnekler aşağıda şematize edilmiştir [2].

P(OH)2R	OP(OH)2R	P(OH) 3	OP(OH)3
Fosfonöz asit	Fosfonik asit	Fosforöz asit	Fosforik asit
P(OH)(OR')R	OP(OH)(OR')R	P(OH)2OR'	OP(OH)2OR'
Monoalkil fosfonit	Monoalkil fosfonat	Monoalkil fosfit	Monoalkil fosfat
$P(OR')_2R$	$OP(OR')_2R$	P(OH)(OR') ₂	OP(OH)(OR') ₂
Dialkil fosfonit	Dialkil fosfonat	Dialkil fosfit	Dialkil fosfat
		P(OR) ₃	OP(OR) ₃
		Trialkil fosfit	Trialkil fosfat
PR ₃	OPR ₃	P(OH)R ₂	OP(OH)R ₂
Fosfin	Fosfin oksit	Fosfinöz asit	Fosfinik asit
		$P(OR')R_2$	OP(OR')R ₂
		Alkil fosfinit	Alkil fosfinat

1.3. Organofosfor bileşiklerinin koordinasyon sayıları ve bağ sayılarına göre sınıflandırılmaları

Organofosfor kimyası çalışmaya başlarken, birçok yapısal olasılığı fosfor elementi üzerinde bir araya getirmek ve çok yaygın fonksiyonel grupları adlarıyla tanıdık hale getirip tanımlamak önemlidir. Bu bölümde son birkaç yıl içerisinde değişen uygun bir sınıflandırma şeması verilmiştir. Bu sınıflandırma bağlı olan atomların ve çoklu bağların sayısı ile fonksiyonel grupların açıklanmasına dayandırılarak sunulabilir.

Koordinasyon sayısı fosfinde (σ^3) olduğu gibi sigma (σ) ile gösterilmiştir. Lambda (λ) ise toplam bağların sayısını (π bağlarını da kapsar) ve sonuç olarak fosforun değerliğini gösterir. Yaygın olarak fosfinler σ^3 , λ^3 şeklinde gösterilirler. Bununla beraber fosfora çift bağla bağlı olan fosfinler (R-P=CH₂) bilinmektedirler bunlar iki koordinasyonlu (iki σ bağı) ve toplam 3 bağ ile σ^2 , λ^3 şeklinde gösterilirler. Benzer bir örnek de fosforik asidin alkil esteri ((RO)(OH)₂P=O) alkil fosfatta fosfora dört atom bağlanmış ve 4- koordinasyonlu olmasına rağmen oksijenin çoklu bağından dolayı σ^4 , λ^5 seklinde gösterilir. Organofosfor bileşiklerinin koordinasyon sayısı ve bağ sayılarına göre sınıflandırılması Tablo 1.1'de gösterilmiştir [1].

Dizaynı	Үарізі	Sınıf ismi
	A.Koordinasyon sayısı:1	
σ^1, λ^1	R-P	Fosfonidinler
σ^1, λ^3	R-C≡P	Fosfaalkinler
	B. Koordinasyon sayısı:2	
σ^2 , λ^3	R ₂ C=PR	Fosfaalkenler
	RO-P=O	Oksofosfinler
	R-P=S	Tiyooksofosfinler
	R-N=P	İminofosfinler
	RP=PR	Difosfenler
	R_2P^+	Fosfenyum katyonları
	C. Koordinasyon sayısı:3 ^a	
σ^3, λ^3	R ₃ P	Fosfinler
	RPX ₂	Alkilfosfonöz dihalojenürler
	R ₂ PX	Dialkilfosfinöz halojenürler
	$RP(OR)_2$	Dialkil fosfonitler
	(RO) ₃ P	Trialkil fosfitler
σ^3, λ^5	R-PO ₂	Dioksofosforanler
	RO-PO	Alkil metafosfatlar
	$RP(O)(=CH_2)$	Metilenoksofosforenler
	$RP(=CR_2)_2$	Bis(metilen)fosforenler
	D. Koordinasyon sayısı: 4 ^a	
σ^4, λ^4	R_4P^+	Fosfonyum iyonları
σ^4, λ^5	RP(O)(OH) ₂	Fosfonik asitler
	$R_2P(O)(OH)$	Fosfinik asitler
	R ₃ P(O)	Fosfin oksitler
	RO-P(O)(OH) ₂	Alkil fosfatlar
	(RO) ₂ P(O)(OH)	Dialkil fosfatlar
	(RO) ₃ P(O)	Trialkilfosfatlar
σ^5, λ^5	E. Koordinasyon saysı:5 ^b	
	R ₅ P	Fosforanler
σ^6, λ^6	F. Koordinasyon sayısı: 6 ^b	
	R ₆ P ⁻	Yaygın ismi yok

^a Gösterimi kolaylaştırmak amacıyla S, Se veya (RN=)'nin (O) ve RS veya R₂N'nin RO ile yer değiştirmesiyle oluşacak yapısal olasılıklar gösterilmemiştir.

 b RO, RS, R₂N ve halojen R ile yer değiştirebilir.

Tablo 1.1. Yaygın bazı organofosfor bileşiklerinin koordinasyon ve bağ sayılarına göre sınıflandırılması

1.4. Fosfor-karbon bileşikleri

Fosfor-karbon bağı içeren bileşikler genellikle organofosfor bileşikleri olarak tanımlanırlar. "Organik fosfor bileşiği" ifadesi daha çok P-C bağı dışında kalan fosfor ve karbon içeren bileşikler için kullanılmaktadır.

Bilinen tüm organofosfor bileşikleri aşağıda (I) gösterilmiştir. R grupları en az bir organik grubu, X = O, S, Se, NR, CR_2 ve Y = bir anyonu ifade eder. En çok bilinen organofosfor yapıları **Ic**, **Id**, **Ie** veya **If** ile gösterilen yapılardır.

Şekil 1.1. Bilinen organofosfor bileşiklerinin genel gösterimi

Trivalent piramidal bileşikler (**Ic**) fosfin, PH₃, türevleri olarak düşünülebilir. Tetrahedral bileşikler (**Id**) fosfin oksitleri, R₃PO, fosfin sülfitleri, R₃PS, alkilen fosforanları, R₃P=CR ve iminofosforanları, R₃P=NH içerir. Fosfonyum bileşikleri (**Ie**) tetrahedral fosfonyum katyonlarından, PH₄⁺, türemektedir. Trigonal bipiramidal fosforanlar (**If**), fosforanlardan, PH₅, elde edilir [2].

1.4.1. Fosfinler

Fosfinler, sübstitüe organik grupların sayısına bağlı olarak primer, sekonder ve tersiyer olarak sınıflandırılırlar. Organofosfinler, çoğu trivalent fosfor bileşiklerinde olduğu gibi oldukça reaktif maddelerdir. Karşılık geldikleri amin türevlerine göre daha güçlü nükleofilik özellik gösterirler. Bu bileşikleri kullanmak zordur, çünkü bunlar atmosfere karşı duyarlı, oldukça nem çekici ve zehirlidirler.
1.4.1.1. Fosfinlerin eldesi

Fosfor içerikli başlangıç maddelerine bağlı olarak fosfinlerin sentezi için çok yönlü metotları özetlemek mümkündür.

a) Halojenli fosfor bileşiklerinden fosfin eldesi

Fosfonöz dihalojenürler, R_3P ve RR'_2P formundaki tersiyer fosfinlerin sentezinde kullanılan başlangıç maddeleridir. Bunlar 2:1 oranındaki bir organometalik bileşikle her iki halojenini değiştirerek basit bir şekilde reaksiyon verirler (1.1). Bu reaksiyonlar genellikle ekzotermiktir ve oda sıcaklığında gerçekleştirilirler. Alkil grupları çok yaygınca Grignard reaktiflerine katılırlar, aril grupları ise kolaylıkla lityum reaktifleriyle oluşturulurlar.

$$PhPCl_2 + 2MgBrCH_2CH_2CH_2NMe_2 \rightarrow PhP(CH_2CH_2CH_2NMe_2)_2$$
 (1.1)

b) Metal fosfitlerden fosfin eldesi

PH₃, primer ve sekonder fosfinlerin anyon formları çok iyi nükleofil ve oldukça aktif alkilasyon reaktifidirler. Gerekli anyonlar genellikle fosfinin amonyak içerisinde metal (sodyum, potasyum veya kalsiyum) ile reaksiyonuyla hazırlanır, diğer bir yöntem ise bütillityum kullanmaktır. Fosfin ürünleri iyi nükleofildirler tüm sentezlerde 1:1 reaksiyon oranıyla aşırı alkilasyondan kaçınılmalıdır [1].

$$KPPh_2 + ClCH_2CH_2NHCH=CH_2 \rightarrow Ph_2PCH_2CH_2NHCH=CH_2$$
(1.2)

c) Fosforil veya diğer 4-koordinasyonlu bileşiklerden fosfin eldesi

Tersiyer fosfin oksitler fosfinlerin eldesinde başlangıç maddesi olarak kullanılan çok önemli 4-koordinasyonlu türlerdir, bununla beraber fosfonik asit esterleri LiAlH₄ ile primer fosfinlere indirgenebilirler. Bu bileşiklerin deoksijenasyonu ve fosfinlere dönüşümünün genel bir metodu yoktur. Metalik hidrürler başlangıçta, özellikle LiAlH₄ organik kimyadaki sentezlerde faydalı sentezlere neden olurken diğer organik kimya indirgeme reaktifleri katalitik hidrojenasyon içermektedirler ve bunların fosfin oksitler üzerine etkisi yoktur. 1964 yılında Fritzche ve çalışma arkadaşları fosfin oksitler için etkili indirgeme reaktifi olarak silikon hidrürlerinin kullanılabileceğini saptamışlardır. İndirgemeler ılımlı koşullarda yüksek verimle gerçekleşmekte ve genellikle substrattaki diğer fonksiyonel gruplar üzerinde etkileri yoktur. Günümüzde spesifik olarak kullanılan bileşikler, triklorosilan (Cl₃SiH) ve fenil silanlardır (PhSiH₃, Ph₂SiH₂, Ph₃SiH). Silan indirgeme metodu ile katalitik sistemler için difosfinler gibi ligandların sentezi hala büyük önem taşımaktadır. Örneğin, kısaca BINAP olarak adlandırılan optikçe aktif ligand sentezi aşağıdaki gibidir [3] (1. 3).

d) Fosfinlerden organofosfin eldesi

Fosfinler karbon-karbon çoklu bağlarına ya bir radikal ya da bir iyonik mekanizma ile katılabilirler ve bu katılma yeni fosfinlerin sentezinde üçüncü bir yöntemi oluşturur. Fosfin, bir asidin (sülfonik asitler, sıvı HF, BF₃) varlığında alkenlerin çift bağına katılarak bir primer fosfinin tuzunu oluştururlar. Katılma Markovnikov kuralına uyar ve benzer şekilde nükleofilik fosfin saldırısından sonraki alken üzerinden bir karbokatyonun oluşumunu içerir. Primer fosfin ürünü asit tuzu gibi bağlanır bu da oluşan ürün üzerinde daha çok alkilasyonu engeller (2. 4).

$$\begin{array}{c} H_{3}C \\ H_{3}C \\ H_{3}C \end{array} + PH_{3} \xrightarrow{MeSO_{2}OH} (CH_{3})_{3}CPH_{2} \end{array}$$

$$(1.4)$$

1.4.2. Fosfin oksitler

Tersiyer fosfin oksitler, tüm organofosfor bileşiklerinin en kararlı sınıfını oluştururlar. Özellikle, β hidrojeni içermeyen fosfin oksitler kararlıdırlar. Örneğin Me₃P=O ve Ph₃P=O bileşikleri 700 °C`nin altında bozunmazlar. En basit hazırlama metotlarından biri karşılık geldiği fosfinin doğrudan oksidasyonudur [2].

1.4.2.1. Fosfin oksitlerin eldesi

Kuaterner fosfonyum hidroksitlerin veya alkoksitlerin termal bozunmasıyla tersiyer fosfin oksitler hazırlanabilir (1.5, 1.6).

$$R_4 P.OH \rightarrow R_3 PO + RH \tag{1.5}$$

$$R_4 P.OR' \rightarrow R_3 PO + RR' \tag{1.6}$$

Önemli bir sentez metodu ise, fosforil, fosfonil ya da fosfinil halojenürler ile alkilmagnezyum halojenürlerin reaksiyonudur (1.7-1.9).

$$3RMgX + POCl_3 \rightarrow R_3PO + 3MgClX$$
 (1.7)

$$2RMgX + R'POCl_2 \rightarrow R_2R'PO + 2MgClX$$
(1.8)

$$RMgX + R_2'POCl \rightarrow RR_2'PO + MgClX$$
 (1.9)

Bazı fosfinit esterlerin ısıtılmasıyla veya alkil halojenürlerin organolityum türevleriyle etkileştirlmesiyle asimetrik tersiyer fosfin oksitler hazırlanabilir (1.10, 1.11) [2].

$$R_2 P - OR' \rightarrow R_2 P(O)R' \tag{1.10}$$

$$Ph_2P-OLi + RX \rightarrow Ph_2P(O)R$$
 (1.11)

1.4.2.2. Fosfin oksitlerin tepkimeleri

 β hidrojeni içeren fosfin oksitler, termal olarak Me₃P=O ve Ph₃P=O bileşiklerinden daha kararsızdır. Dimetiletilfosfin oksit 330°C`nin üzerinde etilen ve dimetilfosfin oksidi oluşturarak bozunur (1.12).

 α hidroksi grubu içeren tersiyer fosfin oksitler basit alkil türevlerinden daha kararsızdırlar ve yaklaşık 100 °C de sekonder fosfin oksit oluşturarak termal bozunmaya uğrarlar (1.13). Alkali hidrürler fosfinit türevlerini oluştururlar (1.14).

$$Ph_3PO + NaH \rightarrow R_2PONa + C_6H_6$$
 (1.14)

Düşük molekül ağırlıklı tersiyer fosfin oksitler suda iyi çözünürler ama P-C bağının bölünmesini kapsayan hidrolize karşı dayanıklıdırlar.

Primer fosfin oksitler, primer fosfinlerin kontrollü yükseltgenmesi ile veya fosfinlerin ketonlarla etkileştirilmesi ile elde edilebilirler (1.15). Genellikle termal olarak kararsızdırlar.

$$RR'C=O + PH_3 \rightarrow H_2P(O)CHRR'$$
(1.15)

Sekonder fosfin oksitler, sekonder fosfinlerin kontrollü yükseltgenmesi ile ve fosfinöz esterlerin hidrolizi ile elde edilirler. Sekonder fosfin oksitlerin çoğu katıdır, bir kısmı termal olarak bozunarak sekonder fosfin ve fosfinik asit oluşturur (1.16).

1.4.2.3. Fosfonil ve fosfinil halojenürler

Fosfonik (fosfonil) halojenürler ve fosfinik (fosfinil) halojenürler, karşılık geldikleri fosfonik ve fosfinik asitlerin, PCl_5 veya $SOCl_2$ ile etkileşmesinden hazırlanabilir. Bu halojenürler aynı zamanda, fosfonatların veya fosfinat esterlerin PCl_5 veya $SOCl_2$ ile etkileştirilmesinden de elde edilebilir (1.17-1.20).

$$RP(O)(OH)_2 + 2PCl_5 \rightarrow RP(O)Cl_2 + 2POCl_3 + 2HCl$$
(1.17)

$$R_2 P(O)OH + SOCl_2 \rightarrow R_2 P(O)Cl + SO_2 + HCl$$
(1.18)

$$MeP(O)(OMe)_2 + 2PCl_5 \rightarrow MePOCl_2 + 2POCl_3 + 2MeCl$$
(1.19)

$$Me_2P(O)(OMe) + PCl_5 \rightarrow Me_2POCl + POCl_3 + MeCl$$
 (1.20)

Düşük molekül ağırlıklı fosfonil ve fosfinil halojenürler renksiz sıvılardır. Fosfonik ve fosfinik asitlere kolayca hidroliz olurlar ve alkollerle tepkimeye girdiklerinde karşılık geldikleri esterleri oluştururlar (1.21, 1.22).

$$\text{RPOCl}_2 + \text{HOH} \rightarrow \text{RPO(OH)}_2 + 2\text{HCl}$$
 (1.21)

$$R_2 POCl + R'OH \rightarrow R_2 PO(OR') + HCl$$
 (1.22)

1.5. Fosfor-azot bileşikleri

Hemen hemen bütün P-N bileşikleri, fosfortriamid (**IIa**), tetraaminofosfonyum katyonu (**IIb**), fosfor pentaamid (pentaaminofosforan) (**IIc**) veya hekzaaminofosforid anyonunun (**IId**) türevleri olarak kabul edilebilir.

Fosfor-azot bileşiklerini bağ oluşumlarına göre de sınıflandırmak mümkündür. Bunlar, fosfazan (III), fosfazen (IV), fosfazin (V)`dir. Fosfor-azot bileşikleri içerisinde en yaygın olarak çalışılanı fosfazen bileşikleridir [4].

$$H_2N - PH_4 \qquad HN = PH_3 \qquad N = PH_2$$

III IV V

Fosfazenler yapısı bakımından önemli üç bileşik grubu oluşturmaktadır [4]. Bunlar poli (VI), siklo (VII, VIII) ve mono- veya düz zincirli (lineer) (IX) fosfazenlerdir. Halkalı ve polifosfazen bileşikleri hava ve neme karşı daha dayanıklı olması nedeniyle üzerinde çok çalışma yapılan ve en çok bilgiye sahip olunan bileşik gruplarıdır. Halkalı fosfazen bileşiklerinin en önemlileri trimer (**VII**) ve tetramer (**VIII**) yapıya sahip olanlarıdır.

Sübstitüent olan R`ler, halojen, amino, azido, alkoksi, ariloksi, alkilamino, alkil veya aril gibi organik gruplar veya bunların bir karışımı olabilir.

Çoğu halkalı trimer ve tetramer fosfazenler organik çözücüde çözünen beyaz kristal katılardır. Yüksek polifosfazenler elastomerik ve termoplastik fiziksel özelliğe sahiptirler. Halkalı fosfazenler organik reaksiyon ve yapı bakımından en kararlı bileşiklerdir. Türevlerinin hemen hemen hepsi atmosferik oksijene ve neme karşı kararlıdır [4].

Monofosfazenler veya fosfiniminler (**IX**) şeklinde adlandırılan fosfazen bileşikleri halkalı ve polifosfazenlere bağ yapıları bakımından benzer özelliktedir [4]. Bu grup fosfazenler içerisinde en az çalışılan bileşik grubudur.

Monofosfazenler atmosferik nem ve havadan etkilenip bozulduklarından dolayı sentezlenmeleri, saflaştırılmaları ve üzerinde çalışma yapılması genel olarak zordur.

1.5.1. Fosfazenlerin tarihsel geçmişi

İlk fosfazen bileşiği olan klorofosfazen (NPCl₂)_n, 1834'de Liebig Wöhler tarafından hazırlanmıştır. Daha sonra, Gladstone ve Holmes ve arkasından da Wichelhaus, buhar yoğunluğu ölçümlerini kullanarak, (NPCl₂)₃ molekül formülünde

bir fosfazen bileşiğinin varlığını göstermişlerdir. Fosfazen kimyasının gelişmesi 19. yüzyılın sonlarında gerçekleşmiştir. Gladstone, Besson, Rosset, Couldridge ve özellikle Stokes tarafından bu yüzyılın sonlarında yapılmış yayınlar mevcuttur. Bu çalışmalar, fosfazenlerin sübstitüsyon, hidroliz ve polimerizasyon tepkimelerinin temellerini oluştururlar. 1900'lerin başlarında (NPCl₂)₃ bileşiğinin halkalı yapıda olduğunu ilk olarak Stokes önermiştir. Sentetik prosedürlerin iyileştirilmesi, Schenk ve Römer`in 1924 yılındaki önemli çalışmalarının kanıtıdır. Bunlar, klorofosfazenlerin sentezleri için birçok metod geliştirmişlerdir. Bu metodlardan biri olan; amonyum klorür ile fosforpentaklorürün, diklorbenzen gibi yüksek kaynama noktalı bir çözücüde etkileştirilmesi yöntemi bugün bile siklik ve lineer bileşiklerin ticari üretiminin temelini oluşturur (1.23).

$$nNH_4Cl + nPCl_5 \xrightarrow{\qquad} (NPCl_2)_n + 4nHCl \quad (1.23)$$

$$120-150 \ ^{\circ}C$$

Bu tepkime sonucu genel olarak halkalı ve lineer fosfazenlerin bir karışımı ele geçer. Halkalı bileşikler ; (PNCl₂)₃ (%40), (PNCl₂)₄ (%20) , (PNCl₂)₅ (%20), (PNCl₂)₆ (%15) ve (PNCl₂)₇ (%5) `dir. Lineer polimerik maddeler eter gibi organik çözücülerde çözünmeyişinden dolayı, halkalı türlerden kolayca ayrılabilirler. (PNCl₂)₃ bileşiğinin, diğer halkalı bileşiklere göre izole edilmesi daha kolaydır. Reaksiyon mekanizması tam olarak aydınlatılamamıştır. Mevcut bilgilere göre reaksiyon mekanizmasını yazmak mümkündür (1.24) [5].

Hekzaklorosiklotrifosfazen için altı üyeli siklik yapı, ilk olarak Stokes tarafından önerilmiştir. Fosfazenin ilk X- ışını yapı incelemesi 1936` da Meyer, Lotmar ve Pankow tarafından yapılmıştır [6]. Trimerin yapısı (NPCl₂)₃ Brockway ve Bright tarafından incelenmiştir. Bunlar 1943`de bir elektron difraksiyon çalışmasının sonuçlarını kullanmışlardır [7].

Şekil.1.2. Trimerin yapısı

Trimerin X-ışını kırınımı incelemelerinden elde edilen bilgilerden, azot ve fosfor atomlarının ardışık olarak bağlandığı altı üyeli halka düzleminde, her bir fosfor atomuna iki klor atomunun bağlı olduğu anlaşılmıştır (Şekil 1.2).

Temel olarak difonksiyonlu reaktifler trimer ile dört tip ürün (Şema 1.1.) verirler.

a) Spiro: İki uç da aynı fosfor atomuna bağlanır.

b) Ansa: İki uç da aynı molekülde farklı fosfor atomlarına bağlanır.

c) Açık zincir yapısı: Sadece bir grup fosfor atomuna bağlanır, diğer uç serbest kalır.

d) Köprülü: İki uç da farklı moleküllerdeki birer fosfor atomuna bağlanırlar.

1.5.2. Halofosfazenlerin aminolizi

Hekzaklorosiklotrifosfazatrienin (trimer), aminlerle olan tepkimesinde bir klor atomunun yerdeğiştirmesi için iki mol amin bileşiğine ihtiyaç vardır. Aminin fazlası oluşan HCl asidini tutmak için kullanılır. Aynı amaçla piridin ve trietilamin gibi tersiyer aminler de kullanılabilir.

Benzer şekilde, dimetilamin veya piperidin gibi sekonder aminler halosiklofosfazenlerdeki halojen atomları ile aminofosfazenleri vermek üzere yer değiştirirler (1.26).

$$(NPCl_2)_3 + 12 R_2 NH \longrightarrow [NP(NR)_2]_3 + 6 R_2 NH.HCl$$
 (1.26)

Aminoliz reaksiyonları için kullanılan çözücüler, sıvı amin, kloroform, benzen, toluen veya ksilen gibi hidrokarbonlar, asetonitril, dietileter veya tetrahidrofuran gibi eterler veya benzen-su gibi heterofaz sistemleridir. Çözücü ideal olarak öyle seçilmelidir ki, reaksiyon sırasında oluşan aminhidroklorür ortamda çözünmemeli, aminofosfazen çözünmelidir. Çözücü kaynama noktasına veya donma noktasına göre seçilir. Klorun yer değiştirme mekanizması, kullanılan çözücüye göre değişir, bu durum farklı reaksiyon sıcaklıklarından kaynaklanır.

Daha yüksek tepkime sıcaklıkları, sübstitüsyonun hızlanmasına etki eder ve amino grupları ile yer değişen halojen atomlarının sayısını artırır. Bundan dolayı, düşük sıcaklıklar, mono- veya bisamino türevlerinin oluşumu için en iyi şartları sağlar, fakat yüksek sıcaklık şartları veya hatta kapalı tüplerde yapılan reaksiyonlar, özellikle en yoğun sübstitüentler için tamamen halojen yerdeğişimini destekler. Daha yüksek tepkime sıcaklıkları bazı örneklerde geminal veya geminal olmayan sübstitüsyon yollarının seçimini azaltır.

1.5.3. Halofosfazenlerin alkoksit ve ariloksitler ile tepkimeleri

Halofosfazenlerin alkoksitler ve ariloksitler ile olan tepkimeleri aşağıda verildiği şekilde genelleştirilebilir.(1.27)

$$2n \operatorname{ROH} + (\operatorname{NPX}_2)_n \longrightarrow [\operatorname{NP}(\operatorname{OR})_2]_n + 2n \operatorname{HX}$$
 (1.27)

Pratikte, ROH nükleofili herhangi bir kararlı alkol, fenol veya hatta diolü ifade edebilir. Birçok tepkimede serbest alkol veya fenol yerine sodyum alkolatlar,

fenolatlar kullanılır. Bu tür tepkimelerde (1.28)'da gösterildiği gibi sodyum klorür, tepkimede bir yan ürün olarak oluşur.

$$2n \operatorname{RONa} + (\operatorname{NPX}_2)_n \longrightarrow [\operatorname{NP}(\operatorname{OR})_2]_n + 2n \operatorname{NaX}$$
(1.28)

Serbest alkol veya fenol kullanıldığında, trietilamin veya sodyum karbonat gibi hidrohalojenürleri tutarak reaksiyon ortamından uzaklaştırabilen bir baz kullanılır. Bu nükleofilik sübstitüsyon reaksiyonları, organofosfazenlerin sentezinde en kolay yollardan biridir. Ürünler genelde katıdırlar. Ariloksi ve floroalkoksi siklofosfazenler çok yüksek termal ve hidrolitik kararlılık gösterirler. Bu nedenle bu türevler yüksek sıcaklık malzemeleri ve polimerler olarak kullanım alanlarının belirlenmesi açısından detaylı olarak incelenirler.

Nükleofil olarak söz konusu alkol veya fenolün sodyum tuzları kullanılabilir, fakat bu reaksiyon prosesinde bazı değişiklikler yapmak da mümkündür. Örneğin, bir alkol ile sodyum hidrürün reaksiyonu, sodyum alkoksit azırlamak için kullanılabilir. Bir alkol veya fenolün halofosfazen ile susuz sodyum karbonat süspansiyonunun varlığındaki direkt reaksiyonu da alışılmış bir tekniktir (1.29).

 $6ROH + (NPCl_2)_3 + 6 Na_2CO_3 \longrightarrow [NP(OR)_2]_3 + 6NaCl + 6NaHCO_3 \quad (1.29)$

Genel olarak [NP(OR)₂]_n yapısındaki fosfazenler bilinen en kararlı fosfor-azot türevleri arasındadır. Bununla birlikte sıcaklığa ve hidrolize karşı kararlılık - OR sübstitüentinin yapısına bağlıdır. Tamamen sübstitüe olmuş alkoksi- ve ariloksifosfazenlerin çoğunluğu kararlıdır ve organik çözücülerde çözünebilen beyaz kristal katılardır. [NP(OEt)₂]₃, [NP(OBuⁿ)₂]_{3 veya 4}, [NP(OMe)₂]_{5 veya 7} gibi alkoksi türevleri oda sıcaklığında renksiz sıvıdır.

Fosfor-halojen bağlarının hidrolizinden kaçınmak için susuz şartlar sağlanmalıdır. İkinci önemli çözücü etkisi; çözücü polaritesi ve ortamda sodyum tuzlarının çözünürlüğü ile bağlantılıdır. Örneğin sodyumalkoksit, ariloksit çözünebildiği fakat sodyum klorürün çözünmediği bir çözücü tercih edilir. Eterler genelde bu özelliklere sahiptir.

Reaksiyonların büyük bir çoğunluğunda bir baz veya sodyum tuzu, bir alkol veya fenol ile bir klorofosfazen etkileşime girmeden önce ortamda bulunmalıdır. Alkoksitlerin veya ariloksitlerin sodyum tuzlarının kullanımı ile yapılan reaksiyonlar genelde zahmetsiz ve hızlıdır, tepkimede sodyum klorür oluşur. Bu da kolayca uzaklaştırılabilen bir yan üründür. Alkollerin veya fenollerin sodyum tuzları, eterde veya tetrahidrofuranda reaktifin çözeltisine metalik sodyumun ilave edilmesiyle hazırlanabilir. Kuvvetli asidik alkoller veya fenoller kullanıldığında tuz oluşumu için potasyum veya sodyum hidroksitler kullanılabilir. Fakat bu metodlar alkol veya fenolün sodyum veya kostik alkali ile yan reaksiyonlar meydana getirdiği durumlarda uygun değildir. Böyle durumlarda ılmlı şartlar kullanılır, hidrojen klorür akseptörü olarak sodyum karbonat, piridin veya trietilamin kullanılır. Bu durum özellikle pirosiklofosfazenlerin oluşumu için seçilir.

Bazları, alkol veya fenolün alkoksit veya arilokside iyonizasyonunu kolaylaştıran bir katalizör olarak görmek de oldukça mantıklıdır.(1.30)

 $ROH + Et_3N \longrightarrow RO^{\Theta} + Et_3^{\Theta}NH$ (1.30)

1.6. Fosfor-kükürt bileşikleri

Tüm fosfatlardaki oksijen atomları tamamen ya da kısmen kükürt atomlarıyla yer değiştirebilirler. Bu bileşikler tiyofosfor bileşikleri olarak bilinirler. Tiyofosfor bileşikleri, terminal atom olarak P-S veya köprü konumunda olarak P-S-X (X: P, S, C, H) kükürt atomu içerirler.

Anorganik fosforotiyonatlar genellikle kükürt içeren fosfor bileşiklerinden hazırlanırlar. Fosfor-kükürt bileşikleri, oksijenli benzerlerinden termal olarak daha kararsızdır ve genellikle daha düşük erime noktalarına sahiptirler [2].

1.6.1. Tiyofosforil halojenürler

Tiyofosforil halojenürler, PSX₃, P=S bağı içeren en basit ve en çok bilinen bileşikleri oluştururlar. Moleküler konfigürasyonları, elektron difraksiyon ve spektroskopik tekniklerle çalışılmıştır, bu çalışmalar P=S bağıyla ilgili, C_{3v} simetrili basit tetrahedral düzenlenmeyi doğrulamaktadır. Çeşitli karışık halojenürler, PSXX'₂, PSXX'X'' (X, X', X'': F, Cl, Br, I) bilinmektedir.

Tiyofosforil bağı fosforil bağından daha zayıf ve daha az polardır, tiyohalojenürler oksijenli benzerlerine göre daha az reaktiflerdir ve daha düşük dipol momente sahiptirler (POCl₃, μ =2.39 D; PSCl₃, μ =1.41 D).

Tiyofosforil klorür, PSCl₃, fosfor kimyasında birçok önemli reaksiyonda yer almaktadır ve organofosfor insektisitlerin imalatında kullanılmaktadır. CCl₄ veya PCl₅'ün P₄S₁₀ ile tepkimesinden elde edilebilir. Ticari olarak, 180 $^{\circ}$ C de AlCl₃ katalizörlüğünde kükürt ile PCl₃'ün doğrudan etkileştirilmesi ile elde edilir (1.31-1.33).

$$P_4S_{10} + 3CCl_4 \rightarrow 4PSCl_3 + 3CS_2$$
(1.31)

$$P_4S_{10} + 6PCl_5 \rightarrow 10PSCl_3 \tag{1.32}$$

$$Cl_3P.AlCl_3 + S \rightarrow PSCl_3 + AlCl_3$$
 (1.33)

Saf $PSCl_3$, benzen, CCl_4 ve kloroformda çözünebilen renksiz bir sıvıdır. Aşağıdaki tepkimeye göre suda yavaş bir şekilde hidroliz olur (1.34).

$$PSCl_3 + 4H_2O \rightarrow H_3PO_4 + 3HCl + H_2S$$
(1.34)

Alkollerle halojen yer değiştirerek ester halojenürleri oluştururlar, dimetilamin ile de yer değiştirme tepkimesi verirler (1.35, 1.36).

$$PSCl_{3} \xrightarrow{\text{ROH}} (\text{RO})PSCl_{2} \xrightarrow{\text{R'OH}} (\text{RO})(\text{R'O})PSCl \xrightarrow{\text{R''OH}} (\text{RO})(\text{R'O})PSCl \xrightarrow{\text{R''OH}} (\text{RO})(\text{R'O})(\text{R''O})PS \xrightarrow{(1.35)} (1.35)$$

$$PSCl_{3} + 4Me_{2}NH \rightarrow (Me_{2}N)_{2}PSCl + 2Me_{2}NH.HCl (1.36)$$

1.7. Fosfor-oksijen bileşikleri

Birçok sayıda fosforik esterler, özellikle ortofosfat esterler bilinmektedir. Doğal olarak bulunmamalarına rağmen bu esterler yaşam sürecinde önemli rol oynamaktadır. Fosfat esterler; plastikleştirici, yanmaya dayanıklı malzeme, organofosfor polimerlerin hazırlanmasında reaktif, insektisid ve sinir gazı olarak birçok alanda uygulama bulmaktadır [2].

Fosforik asit esterleri mevcut ester grubunun sayısına göre sınıflandırılabilirler:

1.7.1. Ortofosfat esterlerin hazırlanması

Bu esterler, ortofosforik asidin bir alkolle doğrudan esterifikasyonu ile hazırlanabilirler fakat bu metod oldukça yavaştır. Örneğin fosforik asit ve etil alkol 7 saat kaynatıldıktan sonra çok az tepkime verirler. Basit ama çok az kullanılan bir yöntem ise karşılık geldiği fosfitin yükseltgenmesidir.

Ester oluşumu için en eski ve en ucuz yöntem fosfor pentaoksit ile bir alkolün etkileştirilmesidir. Bu tepkimede primer ve sekonder esterlerin bir karışımı oluşur (1.37).

$$P_4O_{10} + 6ROH \rightarrow 2(RO)PO(OH)_2 + 2(RO)_2PO(OH)$$
(1.37)

Fosfor oksiklorürün fenollerle olan tepkimesi sonucunda triaril fosfatlar oluşur. Fenolün daha az oranlarda kullanılması fenilfosforokloridatları oluşturur (1.38-1.40).

 $3PhOH + POCl_3 \rightarrow (PhO)_3PO + 3HCl$ (1.38)

 $2PhOH + POCl_3 \rightarrow (PhO)_2POCl + 2HCl$ (1.39)

$$PhOH + POCl_3 \rightarrow (PhO)POCl_2 + HCl$$
(1.40)

1.7.2. Esterlerin özellikleri

Tüm fosfat esterleri hidrolize uğrarlar (1.41), bu durum biyolojik sistemlerde büyük öneme sahiptir. Çoğu biyolojik hidrolizler enzim katalizlidir.

$$(RO)_{3}PO \xrightarrow{+H_{2}O} (RO)_{2}P(O)(OH)_{2} \xrightarrow{+H_{2}O} (RO)P(O)(OH)_{2} \xrightarrow{+H_{2}O} P(O)(OH)_{3}$$

(1.41)

R grubunun basit alkil veya aril olduğu (RO)₃P tipi nötral triesterler organik asitlerin benzerleri ile çok benzerlik gösterirler. Genellikle düşük basınçta bozunma olmaksızın damıtılabilirler ve organik çözücülerin birçoğunda çözünebilirler. Daha düşük molekül ağırlıklı alkil türevleri sıvı haldedir. R grubu aril olduğu zaman, mono, di ve triesterler genellikle P-O bağının kırılmasıyla hidroliz olurlar. Dialkil esterler tüm pH değerlerinde O-C bağlarının kırarak hidroliz olurlar. Diğer yandan mono ve tri esterler ise bazik şartlar altında P-O bağlarından bölünmeye uğrarlar fakat daha düşük pH değerinde O-C bağlarının kırılması söz konusudur.

1.8. Konu ile ilgili çalışmalar

Organofosfor bileşikleri, kimyasal bileşiklerin önemli bir sınıfını oluşturmaktadır. Bu bileşikler fiziksel ve biyolojik özelliklerinden dolayı endüstriyel, tarımsal ve tıbbi alanlarda geniş bir uygulama alanı bulmuştur [8]. Bazı organofosfor bileşikleri pestisit, antimikrobisid, antitumör aktif maddeler olarak kullanılmaktadır [9-14].

Fosfinik asit türevleri, metal yüzeylerinin korozyona karşı korunmasında [15], yüksek sıcaklıkta makina yağlarının performansını artırmada [16] ve yanmayı geciktirici olarak [17-18] kullanılmaktadır. Bu özelliklerinden dolayı, bu bileşikler yoğun bir şekilde çalışılmaktadır [19-30].

Koordinasyon kimyasındaki çalışmalar, hibrid hemilabil P-N [31-38], P-O [39-40] veya P-S [41-43] tipi ligantların metal komplekslerinin araştırılmasına yönelmiştir. Komplekslerde sert ve yumuşak donör atomların kombinasyonuyla farklı yapısal özellikler ve farklı aktiviteler gözlenmiştir. Bu durum katalitik aktiviteyi de etkilemektedir.

Genel fosfor kimyasında özellikle fosfatların sentezinde *H*-fosfonat monoesterler önemli sentetik ara ürünlerdir [44-46]. Fosfat grupları, nükleik asitler, proteinler, karbohidratlar, lipidler, koenzimler ve steroidler gibi birçok biyolojik molekülün yapısında bulunmaktadır. Biyolojik yöntemlerin veya tedavi edici uygulamaların araştırılabilmesi için bu bileşiklerin benzerleri sentezlenmiştir ve fosforilasyon reaksiyonları geliştirilmiştir. Fosforilasyon ajanları arasında, fosforik asit monoesterler ((RO)P(O)(OH)₂), fosforik asit diesterler ((RO)₂P(O)(OH)), fosfor pentaoksit (P₂O₅) ve fosfor triklorür (PCl₃) yaygın olarak kullanılmaktadır [47]. Yapılan son çalışmalarda, *H*- fosfonat monoesterler fosfatları atom ekonomi yolu ile elde etmek için yeni bir seçenek olarak ortaya çıkmıştır.

H- fosfonat monoesterleri elde etmek için geçerli metodları iki gruba ayırabiliriz. Birincisinde, bir alkol ve tetrazol veya imidazol gibi bir baz varlığında PCl₃ [48] veya salisilklorofosfit [49] gibi P(III) fosfor bileşikleri kullanılmaktadır. İkinci grupta bir alkol varlığında H₃PO₃ [50] veya difenil-H-fosfonat [51] gibi P(V) bileşikleri kullanılmaktadır.

2007 yılında yapılan bir çalışmada, transfer hidrojenasyon mekanizmasını temel alarak alkenlerin ve alkinlerin hidrofosfinilasyonu geliştirilmiştir [52]. H_3PO_2 ve türevlerinin bir metal katalizörlüğü varlığında, P(V) (**a**) formu ile fosfiniden oksit (**b**) kompleksi arasında bir denge olduğu varsayılarak farklı fosfin ligantları kullanılarak bu dengenin kontrol edilebileceği gösterilmiştir (Şema 1.2.).

Şema 1.2. Hidrofosfinilasyon ve transfer hidrojenasyon mekanizması

Bu mekanizma temel alınarak, bir alkol ile fosfiniden oksiti tutarak H-fosfonat monoesterlerin hazırlanması için etkili, atom ekonomik ve katalitik bir yol bulunmuştur [52].

Yapılan diğer bir çalışmada, difenilfosfinik klorür ile 1-(2-hidroksietil)-3,5dimetilpirazol etkileştirilmiş ve ele geçen ürünün koordinasyon davranışları incelenmiştir [53]. Difenilfosfinik klorür ile 1-(2-hidroksietil)-3,5-dimetilpirazol, hidrojen klorür tutucu olarak trietilamin varlığında etkileştirilerek %85 verimle P,Pdifenil-2-{3,5-dimetilpirazol-1-il}-etilfosfinat, Ph₂P(O){OCH₂CH₂(3,5-Me₂Pz)}, kısaca DPEP sentezlenmiştir (Şema 1.3.). Sentezlenen bu yeni ligandın Co(II), Cu(II), Zn(II) ve Pd(II) klorürlere karşı koordinasyon davranışları incelenmiştir.

Şema 1.3. DPEP ligandının sentezi ve metal kompleksleri

DPEP ligandı, fosforil oksijeni ve pirazolil azotu olmak üzere iki tane potansiyel koordinasyon bölgesine sahiptir. Mümkün olan koordinasyon şekilleri aşağıda gösterilmiştir (Şema 1.4.). Bunlar arasında kelat olan yapı, sekiz üyeli bir metal halkasının oluşumundan dolayı olası görünmemektedir. Fosforil oksijenlerinin doğrudan koordinasyonu da güçlü koordine olan pirazolil azotlarının varlığından dolayı mümkün değildir.

Şema 1.4. DPEP ligandının mümkün olan koordinasyon şekilleri

Pestisitlerin, insektisitlerin ve antibiyotiklerin geniş bir kısmının başlagıcı organofosfor bileşikleri ile olmuştur. Özellikle P-N işlevsel grubu içeren organofosfor heterohalkalı bileşikler antitümör, pestisidal ve tıbbi aktivite gösterirler [54-56]. Fosfor üzerinde bir kiral merkez bulunduran optikçe aktif organofosfor bileşiklerinin önemli biyolojik aktiviteler gösterdiği bilinmektedir ve bu nedenle zirai kimyasallar olarak potansiyel kullanıma sahiptirler [57]. Tıpta ve endüstride uygulama alanı bulduklarından dolayı multi-halkalı fosfor heterohalkalı bileşiklerinin sentezi gerçekleştirilmiştir [58]. Aminoasitlerin ve fenolik bileşiklerin türevleri de potansiyel olarak aktif bileşiklerdir. 1,3,2-oksazafosfol bileşiklerinin de biyolojik olarak önemli antibakteriyel, antimikrobiyal ve antifungal aktivite gösterdiği bilinmektedir [58]. Bu

açılar göz önünde bulundurularak (S)-(+)-pirolinol bileşiğinin türevleri sentezlenmiş (Şema 1.5. ve Şema 1.6.) ve ilk olarak antibakteriyel aktiviteleri araştırılmıştır [59].

Şema 1.5. (S)-(+)-pirolinol sentezi

Yeni (S)-(+)-pirolinol bileşiğinin 2-sübstitüe-1,3,2-oksazafosfol-2-oksit türevlerinin sentezi iki basamakta gerçekleştirilmiştir. Sentezlenen bileşikler kolon kromatografisi tekniği ile saflaştırılmış ve yapıları elementel analiz ve spektroskopik yöntemlerle karakterize edilmiştir. Sentezlenen bileşiklerin Gram pozitif ve Gram negatif bakterilerine karşı minimum inhibisyon konsantrasyonları (MIC) test edilmiştir. Mikroorganizma olarak, Staphylococcus aureus, Bacillus subtilis, Klebsiella pneumoniae, Escherichia *coli* kullanılmıştır. Standart olarak Ciprofloxacin Mikroroganizmalara karşı, bileşiklerin çoğunun etkili olduğu kullanılmıştır. görülmüştür. Test edilen bileşiklerin MIC değerlerinin hemen hemen standart ilaç kadar düşük olduğu görülmüştür.

R

PhH₂COOC

Şema 1.6. (S)-(+)-pirolinol bileşiğinin 2-sübstit türevlerinin sentezi

Çok sayıda simetrik difosfinleri tasıyan özdeş fosfor içerikli heterosiklik yapı sentezlenmiştir. Pamoik asit iyi bilinen ve çok ucuz bir endüstriyel madde olmasına karşın bu bileşikleri içeren fosfor kimyası detaylarıyla çalışılmamıştır. Pamoik asidin *n*bütil aminle reaksiyonun mono ve di-sübstitüe amitleri verdiği bilinmektedir. Pamoik asidin karboksilik OH gruplarından bir veya ikisinin bir aminle yer değiştirme reaksiyonu ilgi çekicidir, ilgili amitleri hazırlamak için bunlar metalosuper-moleküler kimyadaki gibi süper moleküller için bloklar inşa etmeye potansiyel adaylardır [60-62]. Amitlerin fosfor triklorür ile reaksiyonu bis-PCl türleri için birçok sentez yolu sunacaktır. Bunlar yaygın olarak bidentat ligandların sentezinde yararlıdır. Bir molekülde iki aktif P-Cl grupları ile bunlar bis-P-Cl türevleri fosfor içerikli makrosikliklerin sentezinde siklokondenzasyon için potansiyel bileşikler olarak da kullanılabilirler [63]. Pamoik asit temelli yeni bis fosfinler pamoik asit ve fosfor triklorürün reaksiyonuyla sentezlenmiştir (1.42) [64].

Fosfor-azot bileşikleri ile ilgli çalışmaların büyük bir kısmı, fosfazen türevlerinin sentezi, yapılarının aydınlatılması ve uygulama alanlarının araştırılmasına yönelik çalışmalardır. Siklofosfazenler organik çözücülerde çözünmeleri ile organik, P=N zincirinden dolayı da anorganik karakter taşırlar ve bundan dolayı organik kimya

ile anorganik kimya arasında bileşiklerdir. Bu durum fosfazen bileşiklerini daha da ilgi çekici hale getirmiştir. Fosfazen bileşiklerinin en önemli özelliği fosfor atomuna çok farklı grupların bağlanabilmesi ve bağlanan gruplara göre bileşiklerin çeşitli pratik uygulamalar için çok farklı özellikler gösterebilmesidir. Bazı aminofosfazenlerin biyolojik aktivite çalışmalarında anti-karsinojenik ve HIV virüsüne karşı biyolojik aktiviteye sahip oldukları belirlenmiştir [65,66]. Yapılan son çalışmalarda bu bileşiklerin düşük toksiditeye sahip olmalarından dolayı kemoterapik ygulamalarda

Başka bir çalışmada, Hekzaklorosiklotrifosfazatrien, (N₃P₃Cl₆) ile merkapto grupları içeren ligantların (2-merkapto-1-metilimidazol, 2-merkaptopirimidin, 2merkaptopiridin) reaksiyonları incelenmiştir. Hekzaklorosiklotrifosfazatrien ile 2merkapto-1-metilimidazolün sodyum tuzunun 1:1 ve 1:6 mol oranında reaksiyonundan THF'te monosübstitüe ürün, 1,4-dioksan'da ise pentasübstitüe ürün elde edilmiştir (1.43, 1.44) [68].

(1.44)

Hekzaklorosiklotrifosfazatrien ile 2-merkaptopridinin sodyum tuzunun THF'te reaksiyonundan ürün izole edilememiştir (1.45).

Hekzaklorosiklotrifosfazatrien ile 2-merkaptoprimidinin 1:1 mol oranında K₂CO₃ varlığında THF içersindeki reaksiyonundan mono ve disübstitüe geminal ürün elde edilmiş (1.46), toluende ise ürün izole edilememiştir. Beyaz katı olan ürünler havaya ve neme karşı kararlıdırlar. Elde edilen ürünlerin yapıları FT-IR, ¹H ve ³¹P NMR spektrumlarından elde edilen verilerle aydınlatılmış ve önerilen yapılarla uyumlu olduğu görülmüştür [68].

(1.46)

1.9. Çalışmanın Amacı

Organofosfor bileşikleri, kimyasal bileşiklerin önemli bir sınıfını oluşturmaktadır. Bu bileşikler fiziksel ve biyolojik özelliklerinden dolayı endüstriyel, tarımsal ve tıbbi alanlarda geniş bir uygulama alanı bulmuştur. Bu nedenle organofosfor bileşiklerinin sentezi, yapılarının aydınlatılması ve uygulama alanlarının araştırılması yönünde yapılan çalışmalar oldukça önemlidir.

Literatür incelemeleri, fosfazenlerle ilgili çalışmaların, $N_3P_3Cl_6$ üzerinde yoğunlaşmış olduğunu göstermektedir [69-74]. $N_4P_4Cl_8$ bileşiğinin türevlerinin sentez çalışmalarının sayısı oldukça azdır. Dolayısıyla bu konuda geniş bir çalışma alanı bulunmaktadır. Ayrıca fosfazen türevlerinin yanmaya dayanıklı malzemelerin üretimi, antikarsinojen maddelerin hazırlanması, biyomedikal madde olarak kullanılabilme gibi çeşitli kullanım alanları bilinmektedir. Bu nedenle bu çalışmada, fosfor-klor bağı içeren bileşikler olarak, difenilfosfinik klorür ve tiyofosforil klorür bileşiklerine ek olarak oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ($N_4P_4Cl_8$) bileşiği kullanılmıştır.

Yukarıda belirtilen özelliklere sahip organofosfor bileşiklerine ek olarak, elde edilebilecek yeni bileşiklerin daha ilginç özelliklere sahip olabilecekleri düşüncesinden yola çıkılarak bu çalışmada, fosfor-klor bağı içeren bileşiklerin -NH₂, -OH, ve -SH fonksiyonel grubu içeren bileşiklerle olan tepkime şartlarının araştırılması ve tepkimeler sonucunda sentezlenen ürünlerin yapılarını spektroskopik yöntemlerle aydınlatmak amaçlanmıştır.

2. MATERYAL VE YÖNTEM

Bütün reaksiyonlar, kullanılan maddelerin havanın oksijen ve neminden etkilenmesini önlemek amacı ile kuru argon (inert ortam) atmosferinde yapıldı. Reaksiyon için gerekli olan cam malzemeler, bek alevinde kızdırılıp kurutulduktan sonra içinden argon gazı geçirildi, argon gazı ile dolu iken soğutulduktan sonra kullanıldılar. Sentezi gerçekleştirilen bileşikler ince tabaka kromatografisi ve kolon kromatografisi teknikleri kullanılarak ayrıldı ve uygun saflaştırma yöntemleriyle saflaştırıldı.

Reaksiyon sırasında çözücü olarak kullanılan tetrahidrofuran (THF) %78 K, %22 Na içeren alaşım üzerinde, inert ortamda geri soğutucu altında ısıtılarak kurutuldu.

TLC incelemeleri için ninhidrin hazırlanması: Ninhidrin (0,3 g), n-butanol (100 ml) ve asetik asitten (5ml) oluşan çözücü karışımı, oda sıcaklığında magnetik karıştırıcı ile karıştırılarak çözüldü.

Tepkimeler sırasında kullanılan reaktifler piyasadan hazır alınarak temin edildi. Tetrahidrofuran, toluen, *n*-hekzan, kloroform, aseton, etilasetat, diklorometan, dietileter, difenilfosfinik klorür, tiyofosforil klorür, 2-merkapto-2-tiyazolin, 2-merkapto-5-metil-1,3,4-tiyadiazol, 2-merkapto-1-metilimidazol, 2,2'-dihidroksibifenil, 2aminopiridin, 2-amino3-metilpiridin, 2-amino-4-metilpiridin, 2-amino-5-metilpiridin, 2-amino-6-metilpiridin, 2,4-di-metilfenol, 3,4-di-metilfenol, 2,6-di-metilfenol, 2,4,6tri-metilfenol, 4-*ter*-bütilfenol, 4-*ter*-bütil-2-metilfenol, 2-*ter*-bütil-4-metilfenol, 2-*ter*bütil-6-metilfenol, 2,6-di-*ter*-bütil-4-metilfenol, 2,4,6-tri-*ter*-bütilfenol Aldrich ve Merck firmalarından temin edildi.

Bütün bileşiklerin saflıkları spektroskopik yöntemlerle kontrol edildi. ¹H NMR, ¹³C NMR, ³¹P NMR spektrumları Bruker 300 Ultra Shield NMR spektrometresinde sırasıyla 300.13, 75.46, 121.49 MHz `de incelendi. Bileşiklerin kütle spektrumları alınırken SHIMADZU GCMS-QP 2010 Plus modeli gaz kromatografi kütle spektrometresi kullanıldı. Elementel analiz sonuçları, LECO 932 CHNS aletiyle tayin edildi. Erime noktaları elektrotermal erime noktası aletinde tayin edildi ve düzeltilmedi. Sentezlenen bileşiklerden (**9b**), (**9e**) ve (**11**) bileşiklerinin yapıları, X-ışını kırınımı yöntemi de kullanılarak aydınlatılmıştır. Bu amaçla, Bruker Smart Apex II Quazar modeli X-ışını difraktometresi kullanılmıştır.

2.1. Alkil Sübstitüye Aril Difenilfosfinat Esterlerin Genel Sentezi

Bu çalışmadan elde edilen sonuçlar SCI kapsamındaki bir dergide yayınlanmıştır [75].

2.1.1. 2,4-Dimetilfenoksi difenilfosfinoksit, 3a

2,4-Dimetilfenol (**2a**) (0.52 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**3a**) (0.54 g; 1.68 mmol) %40 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.1.2. 3,4-Dimetilfenoksi difenilfosfinoksit, 3b

3,4-Dimetilfenol (**2b**) (0.52 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**3b**) ürünü (R_f = 0.459; e.n: 119-120 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**3b**) (0.51 g; 1.59 mmol) %38 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.1.3. 2,6-Dimetilfenoksi difenilfosfinoksit, 3c

2,6-Dimetilfenol (**2c**) (0.52 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**3c**) ürünü (R_f =0.540; e.n:124-125 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**3c**) (0.38 g; 1.18 mmol) %28 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.1.4. 2,4,6-Trimetilfenoksi difenilfosfinoksit, 3d

2,4,6-Trimetilfenol (**2d**) (0.58 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**3d**) ürünü (R_f =0.388; e.n:76-77 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**3d**) (0.45g; 1.34 mmol) %32 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.1.5. 4-Ter-bütilfenoksi difenilfosfinoksit, 3e

4-*Ter*-bütilfenol (**2e**) (0.63 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**3e**) ürünü (R_f =0.516; e.n:168-170 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**3e**) (0.76 g; 2.2 mmol) % 52 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.1.6. 4-Ter-bütil-2-metilfenoksi difenilfosfinoksit, 3f

4-*Ter*-bütil-2-metilfenol (**2f**) (0.70 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**3f**) ürünü (R_f =0.441; e.n:138-139 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**3f**) (0.66 g; 1.81 mmol) %43 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.1.7. 2-Ter-bütil-4-metilfenoksi difenilfosfinoksit, 3g

2-*Ter*-bütil-4-metilfenol (**2g**) (0.70 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**3g**) ürünü (R_f =0.388; e.n:125-126 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**3g**) (0.43g; 1.18 mmol) %28 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.1.8. 2-Ter-bütil-6-metilfenoksi difenilfosfinoksit, 3h

2-*Ter*-bütil-6-metilfenol (**2h**) (0.7 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**3h**) ürünü (R_f =0.388; e.n:122-123 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**3h**) (0.49 g; 1.35 mmol) % 32 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.1.9. 2,6-Di-ter-bütil-4-metilfenoksi difenilfosfinoksit, 3i

4-*Ter*-bütil-2-metilfenol (**2i**) (0.93 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**3i**) ürünü (R_f =0.472; e.n:149-150 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**3i**) (0.42 g; 1.0 mmol) % 24 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.1.10. 2,4,6-Tri-ter-bütilfenoksi difenilfosfinoksit, 3j

4-*Ter*-bütil-2-metilfenol (**2j**) (1.11 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Etilasetat: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**3j**) ürünü (R_f =0.538; e.n:196-198 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**3j**) (0.71 g; 1.54 mmol) %32 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.2. Difenilaminopiridilfosfin Oksit Türevlerinin Sentezi

2.2.1. 2-Aminopridil difenilfosfin oksit, 5a

2-Aminopridin (4a) (0.60 g; 6.38 mmol) 25 mL kuru eterde çözülerek içerisine Et₃N (0.9 mL, 6.38 mmol) ilave edildi. Hazırlanan karışım sıvı azot-aseton sisteminde soğutuldu. 25 mL kuru eter ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (1) (1.5 g; 6.38 mmol), soğutulan çözelti üzerine damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken Et₃N'HCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**5a**) ürünü ($R_f = 0.265$; e.n:184-185 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**5a**) (0.35 g; 1.2 mmol) %19 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.2.2. 2-Amino-3-metilpridil difenilfosfin oksit, 5b

2-Amino-3-metilpridin (**4b**) (0.45 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru eterde çözülerek içerisine Et₃N (0.6 mL, 4.22 mmol) ilave edildi. Hazırlanan karışım sıvı azot-aseton sisteminde soğutuldu. 25 mL kuru eter ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol), soğutulan çözelti üzerine damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken Et₃NHCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**5b**) ürünü (R_f = 0.139; e.n: 216-218 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**5b**) (0.10 g; 0.33 mmol) %8 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.2.3. 2-Amino-4-metilpridil difenilfosfin oksit, 5c

2-Amino-4-metilpridin (**4c**) (0.45 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru eterde çözülerek içerisine Et₃N (0.6 mL, 4.22 mmol) ilave edildi. Hazırlanan karışım sıvı azot-aseton sisteminde soğutuldu. 25 mL kuru eter ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol), soğutulan çözelti üzerine damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken Et₃NHCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**5c**) ürünü (R_f =0.162; e.n:186-188 °C) izole edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.2.4. 2-Amino-5-metilpridil difenilfosfin oksit, 5d

2-Amino-5-metilpridin (**4d**) (0.45 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru eterde çözülerek içerisine Et₃N (0.6 mL, 4.22 mmol) ilave edildi. Hazırlanan karışım sıvı azot-aseton sisteminde soğutuldu. 25 mL kuru eter ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol), soğutulan çözelti üzerine damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken Et₃N⁺HCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**5d**) ürünü (R_f =0.25; e.n:181-182 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**5d**) (0.12 g; 0.34 mmol) %9.3 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.2.5. 2-Amino-6-metilpridil difenilfosfin oksit, 5e

2-Amino-6-metilpridin (**4e**) (0.45 g; 4.22 mmol) 25 mL kuru eterde çözülerek içerisine Et₃N (0.6 mL, 4.22 mmol) ilave edildi. Hazırlanan karışım sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. 25 mL kuru eter ile çözülmüş difenilfosfinik klorür (**1**) (1.0 g; 4.22 mmol), soğutulan çözelti üzerine damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken Et₃NHCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**5e**) ürünü (R_f = 0.243; e.n:195-196 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**5e**) (0.15 g; 0.49 mmol) %11.5 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.3. Aril 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat Türevlerinin Sentezi

1976 yılında yapılan bir çalışmada (**8**) bileşiği farklı bir yöntemle %65 verimle sentezlenmiştir [76]. Fakat bu çalışmada aşağıda anlatılan işlemler uygulanarak, daha saf ve daha yüksek verimle tekrar sentezlenmiştir ve diğer tepkimelerde başlangıç maddesi olarak kullanılmıştır.

2.3.1. 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat` ın sentezi, 8

2,2'-Dihidroksibifenil (6) (1.65g; 8.9 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş tiyofosforil klorür (7) (1.5 g; 8.9 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Vakum uygulanarak reaksiyon karışımının çözücüsü uzaklaştırıldı. Kuru *n*-hekzan ilave edildi. Hekzanda çözünen kısım süzüldü. Süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kulıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (8) ürünü ($R_f = 0.714$; e.n:112-114 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (8) (1.95 g; 6.9 mmol) %78 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.3.2. 2,4-Dimetilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9a

2,4-Dimetilfenol (**2a**) (0.43g; 3.5 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat (**8**) (1.0g; 3.5 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Vakum uygulanarak reaksiyon karışımının çözücüsü uzaklaştırıldı. Kuru *n*hekzan ilave edildi. Hekzanda çözünen kısım süzüldü. Süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için DCM: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**9a**) ürünü (R_f =0.325; e.n: 115-117 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**9a**) (0.78 g; 2.1 mmol) %61 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.3.3. 3,4-Dimetilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9b

3,4-Dimetilfenol (**2b**) (0.43g; 3.5 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat (**8**) (1.0 g; 3.5 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Vakum uygulanarak reaksiyon karışımının çözücüsü uzaklaştırıldı. Kuru *n*hekzan ilave edildi. Hekzanda çözünen kısım süzüldü. Süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için DCM: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**9b**) ürünü (R_f =0.617; e.n: 148-150 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**9b**) (0.80 g; 2.2 mmol) % 62 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR, Xışını kırınımı ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.
2.3.4. 2,6-Dimetilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9c

2,6-Dimetilfenol (**2c**) (0.43 g; 3.5 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat (**8**) (1.0 g; 3.5 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Vakum uygulanarak reaksiyon karışımının çözücüsü uzaklaştırıldı. Kuru *n*-hekzan ilave edildi. Hekzanda çözünen kısım süzüldü. Süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için DCM: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**9c**) ürünü (R_f =0.857; e.n: 85-87 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**9c**) (0.67 g; 1.8 mmol) %52 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.3.5. 2,4,6-Trimetilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9d

2,4,6-Trimetilfenol (**2d**) (0.47 g; 3.5 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat (**8**) (1.0 g; 3.5 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Vakum uygulanarak reaksiyon karışımının çözücüsü uzaklaştırıldı. Kuru *n*-hekzan ilave edildi. Hekzanda çözünen kısım süzüldü. Süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için DCM: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**9d**) ürünü (R_f =0.457; e.n: 169-171 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**9d**) (0.55 g; 1.4 mmol) %41 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.3.6. 4-Ter-bütilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9e

4-*Ter*-bütilfenol (**2e**) (0.53 g; 3.5 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat (**8**) (1.0 g; 3.5 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Vakum uygulanarak reaksiyon karışımının çözücüsü uzaklaştırıldı. Kuru *n*hekzan ilave edildi. Hekzanda çözünen kısım süzüldü. Süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için DCM: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**9e**) ürünü (R_f =0.75; e.n: 112-113 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**9e**) (0.9 g; 2.3 mmol) %65 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR, X-ışını kırınımı ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.3.7. 4 - Ter-bütil-2-metilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9f

4-*Ter*-bütil-2-metilfenol (**2f**) (0.57 g; 3.5 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat (**8**) (1.0 g; 3.5 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Vakum uygulanarak reaksiyon karışımının çözücüsü uzaklaştırıldı. Kuru *n*-hekzan ilave edildi. Hekzanda çözünen kısım süzüldü. Süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için DCM: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**9f**) ürünü (R_f =0.60; e.n:127-129 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**9f**) (0.83 g; 2.0 mmol) %58 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.3.8. 2 - Ter-bütil-4-metilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9g

2-*Ter*-bütil-4-metilfenol (**2g**) (0.57 g; 3.5 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat (**8**) (1.0 g; 3.5 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Vakum uygulanarak reaksiyon karışımının çözücüsü uzaklaştırıldı. Kuru *n*hekzan ilave edildi. Hekzanda çözünen kısım süzüldü. Süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için DCM: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**9g**) ürünü (R_f =0.828; e.n: 149-150 °C) izole edildi. Beyaz renkli kristal olan ürün (**9g**) (0.67 g; 1.6 mmol) %47 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.3.9. 2-Ter-bütil-6-metilfenoksi 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat, 9h

2-*Ter*-bütil-6-metilfenol (**2h**) (0.57g; 3.5 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat (**8**) (1.0 g; 3.5 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Vakum uygulanarak reaksiyon karışımının çözücüsü uzaklaştırıldı. Kuru *n*-hekzan ilave edildi. Hekzanda çözünen kısım süzüldü. Süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için DCM: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**9h**) ürünü (R_f = 0.615; viskoz) izole edildi. Beyaz viskoz sıvı olan ürün (**9h**) (0.55 g; 1.4 mmol) %41 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.4. Merkapto grubu içeren ligantlarla 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat`ın tepkimesi

Merkapto grubu içeren ligantlar olarak 2-merkapto-2-tiyazolin, 2-merkapto-5metil-1,3,4-tiyadiazol, 2-merkapto-1-metilimidazol bileşikleri kullanılmıştır. Bu bileşiklerle gerçekleştirilen tepkimeler ve tepkime sonucunda elde edilen ürünler aşağıda gösterilmiştir.

2.4.1. 2-Merkapto-2-tiyazolin ile 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat'ın tepkimesi, 11

2-merkapto-2-tiyazolin (**10**) (0.42g; 3.5 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat (**8**) (1.0 g; 3.5 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. 20 saat geri soğutucu altında kaynatıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için DCM: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**11**) ürünü (R_f=0.171; e.n:213-215 °C) izole edildi. Açık sarı renkli kristal olan ürün (**11**) (0.2 g; 0.5 mmol) %15.6 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR, X-ışını kırınımı ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2-merkapto-1-metilimidazol (12) (0.41g; 3.5 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat (8) (1.0 g; 3.5 mmol) sıvı azotaseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Aseton: *n*-hekzan (1:2) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (13) ürünü (R_f =0.278; e.n:243-245 °C) izole edildi. Açık sarı renkli kristal olan ürün (13) (0.35 g; 0.9 mmol) %28 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, GC-MS, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.4.3. 2-Merkapto-5-metil-1,3,4-tiyadiazol ile 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat`ın tepkimesi, *15*

2-Merkapto-5-metil-1,3,4-tiyadiazol (**14**) (0.47 g; 3.5 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş 2,2'-Dioksobifenilfosfinotiyonat (**8**) (1.0 g; 3.5 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için DCM: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**15**) ürünü (R_f = 0.421; e.n:171-172 °C) izole edildi. Açık sarı renkli kristal olan ürün (**15**) (0.07 g; 0.19 mmol) %5.3 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, GC-MS, ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.5. Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-aminopridin türevlerinin tepkimeleri

4d) R=5-Me 4e) R=6-Me

2.5.1. Oktaklorosiklotetrafosfazatetraenen ile 2-aminopridin`in tepkimesi, 17a

2-aminopridin (4a) (1.2g; 13 mmol) 25 mL kuru THF ile çözüldü ve sıvı azotaseton karışımında soğutuldu. 25 mL kuru THF ile çözülmüş tetramer (16) (3g; 6.5 mmol) soğutulan çözelti üzerine damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 5 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken kısım filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için DCM: n-hekzan (2:1)karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (17a) ürünü ($R_f = 0.483$; e.n. 130-132 °C) izole edildi. Beyaz katı olan ürün (17a) (0.11g; 0.21 mmol) %3.2 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.5.2. Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-amino-3-metilpridin`in tepkimesi, 17b

2-amino-3-metilpridin (**4b**) (0.7 g; 6.4 mmol) 25 mL kuru THF ile çözüldü ve sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. 25 mL kuru THF ile çözülmüş tetramer (**16**) (1.5 g; 3.2 mmol) soğutulan çözelti üzerine damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 5 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken kısım filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Fakat süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldıktan sonra geriye kalan katı üzerinde yapılan çalışmalardan bir sonuç alınamadı. Beyaz katı çökelek hiçbir çözücüde çözünmediği için TLC, kolon kromatografisi veya kristallendirme gibi işlemler uygulanamadı. Bazı çözücülerle yıkanarak temizlenmeye çalışıldı. Geriye kalan katı kısım için element analizi yapıldı ve FT-IR spektrumu alındı. Analiz sonuçlarına göre (**17b**) yapısına uyan katı (e.n>400 °C) elde edildi. Fakat diğer analizlerden sonuç alınamadı.

2.5.3. Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-amino-4-metilpridin`in tepkimesi,17c

2-amino-4-metilpridin (**4c**) (0.7g; 6.4 mmol) 25 mL kuru THF ile çözüldü ve sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. 25 mL kuru THF ile çözülmüş tetramer (**16**) (1.5g; 3.2 mmol) soğutulan çözelti üzerine damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 5 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken kısım filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için CHCl₃'un uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**17c**) ürünü (R_f = 0.322; e.n > 350 °C) izole edildi. Beyaz katı olan ürün (**17c**) (0.12 g; 0.22 mmol) %7 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.5.4. Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-amino-5-metilpridin`in tepkimesi,17d

2-amino-5-metilpridin (**4d**) (1.0g; 8.6 mmol) 25 mL kuru THF ile çözüldü ve sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. 25 mL kuru THF ile çözülmüş tetramer (**16**) (2g; 4.3 mmol) soğutulan çözelti üzerine damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 5 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken kısım filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için DCM: *n*-hekzan (2:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**17d**) ürünü (R_f = 0.235; e.n: 172-173 °C) izole edildi. Beyaz katı olan ürün (**17d**) (0.125 g; 0.23 mmol) % 7.3 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.5.5. Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-amino-6-metilpridin`in tepkimesi,17e

2-amino-6-metilpridin (**4e**) (1.0g; 8.6 mmol) 25 mL kuru THF ile çözüldü ve sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. 25 mL kuru THF ile çözülmüş tetramer (**16**) (2g; 4.3 mmol) soğutulan çözelti üzerine damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 5 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken kısım filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için Etilasetat: *n*-hekzan (1:3) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**17e**) ürünü (R_f = 0.526; e.n: 250-251 °C) izole edildi. Beyaz katı olan ürün (**17e**) (0.13 g; 0.24 mmol) %7.6 verimle elde edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.6. Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile merkapto grubu içeren ligantların tepkimeleri

Merkapto grubu içeren ligantlar olarak 2-merkapto-2-tiyazolin, 2-merkapto-5metil-1,3,4-tiyadiazol bileşikleri kullanılmıştır. Bu bileşiklerle gerçekleştirilen tepkimeler ve tepkime sonucunda elde edilen ürünler aşağıda gösterilmiştir.

2.6.1. Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-merkapto-2-tiyazolin`in tepkimesi, 18

2-Merkapto-2-tiyazolin (10) (0.8 g; 6.5 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş tetramer (16) (3 g; 6.5 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için CHCl₃: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (18) ürünü ($R_f = 0.256$; e.n: 129-130 °C) izole edildi. Elde edilen ürünün yapısı ³¹P NMR, ¹H NMR, ¹³C NMR, FT-IR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

2.6.2. Oktaklorosiklotetrafosfazatetraen ile 2-merkapto-5-metil-1,3,4-tiyadiazol`un tepkimesi, 19, 20

2-Merkapto-5-metil-1,3,4-tiyadiazol (**14**) (0.85 g; 6.5 mmol) 25 mL kuru THF ile çözülerek, içerisine metalik sodyum parçaları ilave edildi ve tuz hazırlandı. 25 mL kuru THF ile çözülmüş tetramer (**16**) (3 g; 6.5 mmol) sıvı azot-aseton karışımında soğutuldu. Soğutulan çözelti üzerine yeni hazırlanmış tuz çözeltisi damla damla ilave edildi. Reaksiyon karışımı, oda sıcaklığında 2 gün magnetik karıştırıcı ile karıştırıldı. 7 saat geri soğutucu altında kaynatıldı. Çöken NaCl filtreden süzüldü ve vakum uygulanarak süzüntünün çözücüsü uzaklaştırıldı. Kalıntıda kaç farklı madde olduğunu görmek ve uygun çözücü sistemini belirlemek amacı ile ince tabaka kromatografisinden yararlanıldı. Kolon kromatografisi için DCM: *n*-hekzan (1:1) karışımının uygun olduğu tespit edildi. Ham ürün silica gel dolgulu kolondan elue edildiğinde (**19**) (R_f =0.512; e.n:149-150 °C) ve (**20**) (R_f =0.403; e.n:173-174 °C) numaralı ürünler izole edildi. (**19**) bileşiği (0.04 g; 0.07 mmol) %2.2 verimle, (**20**) bileşiği (0.12 g; 0.2 mmol) %5.6 verimle elde edildi. Elde edilen ürünlerin yapısı ³¹P NMR, ¹³C NMR ve elementel analiz teknikleri kullanılarak aydınlatıldı.

3. ARAŞTIRMA BULGULARI VE TARTIŞMA

3.1. (3a) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 2,4-dimetilfenolün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**3a**) en: 87-88 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.1.).

Şekil 3.1. (3a) Bileşiğinin yapısı

(**3a**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.1.) verilmiştir. Hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H
Hesaplanan	74.60	5.90
Bulunan	74.47	6.01

Çizelge 3.1. (3a) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (3a), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.2.) $\delta = 29.92$ ppm'de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3a**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.3.) δ =2.23 ppm de 4-Me protonlarına ait tekli bir pik, δ = 2.28 ppm de 2-Me protonlarına ait tekli bir pik, δ =6.73-7.94 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (3a), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.4.) $\delta = 147.38$ (d, $J_{PC} = 8.3$ Hz), 133.86 (s), 132.39 (m), 130.45 (s), 128.67 (d, $J_{PC} = 6.24$ Hz), 127.35 (s), 119.93 (d, $J_{PC} = 3.64$ Hz), 20.62 (s), 16.79 (s).ppm `de aromatik halka ve metil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3a**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.5.) v(P=O) 1233 cm⁻¹, v(P-Ph) 1497 cm⁻¹, v(P-OPh) 1197cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3274 cm⁻¹, $v(CH_{alif.})$ 2962 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**3a**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**3a**) ait moleküler iyon piki 322 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.6).

Şekil 3.2. (3a) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.3. (3a) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.4. (3a) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.5. (3a) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.6. (3a) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.2. (3b) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 3,4-dimetilfenolün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**3b**) en: 119-120 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.7.).

Şekil 3.7. (3b) Bileşiğinin yapısı

(**3b**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.2.) verilmiştir. Hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H
Hesaplanan	74.60	5.90
Bulunan	74.49	5.98

Çizelge 3.2. (3b) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (3b), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.8.) $\delta = 30.05$ ppm'de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3b**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.9.) δ =2.16 ppm de 4-Me protonlarına, δ =2.18 ppm de 3-Me protonlarına ait singlet pikler, δ = 6.89 -7.95 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3b**), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.10.) δ =148.80 (d, $J_{PC} = 8.3$ Hz), 138.09 (s), 132.34 ($J_{PC} = 2.84$), 131.90 (d, $J_{PC} = 10.33$ Hz), 130.39 (d, $J_{PC} = 4.52$ Hz), 128.63 (d, $J_{PC} = 2.84$), 121.77 (d, $J_{PC} = 4.72$ Hz), 117.72 (d, $J_{PC} = 4.78$ Hz), 19.86 (s), 19.02 (s) ppm ' de aromatik halka ve metil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3b**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.11.) v(P=O) 1225 cm⁻¹, v(P-Ph) 1499 cm⁻¹, v(P-OPh) 1155 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3437 cm⁻¹, $v(CH_{alif.})$ 2919 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**3b**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**3b**) ait moleküler iyon piki 322 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.12).

Şekil 3.8. (3b) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.9. (3b) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.10. (3b) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.11. (3b) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.12. (3b) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.3. (3c) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 2,6-dimetilfenolün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**3c**) en: 124-125 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.13.).

Şekil 3.13. (3c) Bileşiğinin yapısı

(**3c**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.3.) verilmiştir. Hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H
Hesaplanan	74.60	5.90
Bulunan	74.72	5.86

Çizelge 3.3. (3c) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (3c), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.14.) $\delta = 29.47$ ppm'de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (3c), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.15.) δ = 2.05 ppm de 2,6-dimetil karbonlarına ait singlet bir pik, δ = 6.89-7.95 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3c**), ¹³C **NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.16.) δ = 148.28 (d, J_{PC} = 9.8 Hz), 133.08 (s), 132.31 (d, J_{PC} = 2.80 Hz), 131.70 (d, J_{PC} = 10.34), 131.27 (s), 130.74 (d, J_{PC} = 2.83 Hz), 129.05 (d, J_{PC} = 1.51 Hz), 128.59 (d, J_{PC} = 7.2 Hz), 124.83 (d, J_{PC} = 1.64 Hz), 18.19 (s) ppm 'de aromatik halka ve metil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3c**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.17.) v(P=O) 1234 cm⁻¹, v(P-Ph) 1473 cm⁻¹, v(P-OPh) 1168 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3436 cm⁻¹, $v(CH_{alif.})$ 2920 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**3c**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**3c**) ait moleküler iyon piki 322 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.18).

Şekil 3.14. (3c) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.15. (3c) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.16. (3c) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.17. (3c) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.18. (3c) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.4. (3d) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 2,4,6-trimetilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**3d**) en: 76-77 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.19.).

Şekil 3.19. (3d) Bileşiğinin yapısı

(3d) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.4.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H
Hesaplanan	75.04	6.52
Bulunan	75.28	6.76

Çizelge 3.4. (3d) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (3d), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.20.) $\delta = 29.52$ ppm`de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3d**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.21.) δ =2.00 ppm de 2,6-dimetil protonlarına ait singlet pik, δ =2.22 ppm de 4-Me protonlarına ait singlet pik, δ = 6.78 -7.84 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3d**), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.22.) δ =145.99 (d, $J_{PC} = 9.8$ Hz), 134.18 (d, $J_{PC} = 1.93$ Hz), 133.08 (s), 132.27 (d, $J_{PC} = 2.80$ Hz), 131.73 (d, $J_{PC} = 10.31$ Hz), 130.27 (d, $J_{PC} = 2.85$ Hz), 129.66 (d, $J_{PC} = 1.57$ Hz), 128.56 (d, $J_{PC} = 13.42$ Hz), 20.57 (s), 18.07 (s) ppm `de aromatik halka ve metil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3d**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.23.) v(P=O) 1235 cm⁻¹, v(P-Ph) 1481 cm⁻¹, v(P-OPh) 1128 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3276cm⁻¹, $v(CH_{alif.})$ 2922 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**3d**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**3d**) ait moleküler iyon piki 336 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.24).

Şekil 3.20. (3d) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.21. (3d) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.22. (3d) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.23. (3d) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.24. (3d) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.5. (3e) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 4-*ter*-bütilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**3e**) en: 168-170 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.25.).

Şekil 3.25. (3e) Bileşiğinin yapısı

(**3e**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.5.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% Н
Hesaplanan	75.49	6.57
Bulunan	75.47	6.78

Çizelge 3.5. (3e) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (3e), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.26.) $\delta = 30.32$ ppm'de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3e**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.27.) δ =1.26 ppm de 4-*ter*-bütil protonlarına ait singlet bir pik, δ = 7.09-7.93 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3e**), ¹³C **NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.28.) δ = 148.48 (d, J_{PC} = 8.28 Hz), 147.35 (s), 132.38 (d, J_{PC} = 2.92 Hz), 132.21 (s), 131.89 (d, J_{PC} = 10.35 Hz), 130.38 (s), 128.66 (d, J_{PC} = 13.43 Hz), 126.50 (s), 120.11 (d, J_{PC} = 4.66 Hz), 34.29 (s), 31.36 (s) ppm `de aromatik halka, metil ve *ter*-bütil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3e**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.29.) v(P=O) 1228 cm⁻¹, v(P-Ph) 1507 cm⁻¹, v(P-OPh) 1176 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3435 cm⁻¹, $v(CH_{alif.})$ 2960 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**3e**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**3e**) ait moleküler iyon piki 351 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.30).

Şekil 3.26. (3e) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.27. (3e) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.28. (3e) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.29. (3e) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.30. (3e) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.6. (3f) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 4-*ter*-bütil-2-metilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**3f**) en: 138-139 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.31.).

Şekil 3.31. (3f) Bileşiğinin yapısı

(**3f**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.6.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H
Hesaplanan	75.52	6.86
Bulunan	75.42	6.68

Çizelge 3.6. (3f) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (**3f**), ³¹**P NMR** (¹**H Decoupled**) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.32.) $\delta = 29.76$ ppm'de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3f**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.33.) $\delta = 1.26$ ppm de 4-*ter*-bütil protonlarına ait singlet bir pik, $\delta = 2.33$ ppm de 2-Me protonlarına ait singlet pik, $\delta = 7.01$ -7.96 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3f**), ¹³C **NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.34.) $\delta = 147.11$ (d, $J_{PC} = 0.76$ Hz), 132.56 (s), 132.36 (d, $J_{PC} = 2.79$ Hz), 131.79 (d, $J_{PC} = 10.39$ Hz), 128.68 (d, $J_{PC} = 13.37$ Hz), 123.77 (s) 119.49 (d, $J_{PC} = 3.64$ Hz), 34.18 (s), 31.40 (s), 17.18 (s) ppm `de aromatik halka, metil ve *ter*-bütil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir. Bileşiğin (**3f**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.35.) v(P=O) 1241 cm⁻¹, v(P-Ph) 1502 cm⁻¹, v(P-OPh) 1126 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3435 cm⁻¹, $v(CH_{alif.})$ 2959 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**3f**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**3f**) ait moleküler iyon piki 364 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.36).

Şekil 3.32. (3f) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.33. (3f) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.34. (3f) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.35. (3f) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.36. (3f) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.7. (3g) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 2-*ter*-bütil-4-metilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**3g**) en: 125-126 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.37.).

Şekil 3.37. (3g) Bileşiğinin yapısı

(**3g**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.7.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H
Hesaplanan	75.52	6.86
Bulunan	75.02	6.92

Çizelge 3.7. (3g) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (**3g**), ³¹**P NMR** (¹**H Decoupled**) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.38.) $\delta = 29.51$ ppm`de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3g**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.39.) $\delta = 1.49$ ppm de 2-*ter*-bütil protonlarına ait singlet pik, $\delta = 2.36$ ppm de 4-Me protonlarına ait singlet pik, $\delta = 6.84$ -7.46 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3g**), ¹³C **NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.40.) δ =148.49 (d, $J_{PC} = 8.37$ Hz), 138.79 ((d, $J_{PC} = 6.81$ Hz), 132.88 (s), 132.37 (s), 132.38 (d, $J_{PC} = 2.89$ Hz), 131.75 (d, $J_{PC} = 10.54$ Hz), 130.61 (s), 128.59 (d, $J_{PC} = 13.54$ Hz), 127.39 (s), 119.77 (d, $J_{PC} = 5.21$ Hz), 34.52 (s), 29.99 (s), 20.93 (s). ppm`de aromatik halka, 4-metil ve 2- *t*-bütil karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3g**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.41.) v(P=O) 1237 cm⁻¹, v(P-Ph) 1496 cm⁻¹, v(P-OPh) 1179 cm⁻¹, v(CH_{aril}) 3435 cm⁻¹, v(CH_{alif.}) 2950 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**3g**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**3g**) ait moleküler iyon piki 364 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.42).

Şekil 3.38. (3g) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.39. (3g) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.40. (3g) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.41. (3g) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.42. (3g) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.8. (3h) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 2-*ter*-bütil-6-metilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**3h**) en: 122-123 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.43.).

Şekil 3.43. (3h) Bileşiğinin yapısı

(3h) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.8.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H
Hesaplanan	75.52	6.86
Bulunan	75.92	6.98

Çizelge 3.8. (3h) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (**3h**), ³¹**P NMR** (¹**H Decoupled**) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.44.) $\delta = 28.20$ ppm`de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3h**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.45.) $\delta = 1.19$ ppm de 2-*ter*-bütil protonlarına ait singlet bir pik, $\delta = 2.15$ ppmde 6-Me protonlarına ait singlet bir pik, $\delta = 6.98-8.00$ ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3h**), ¹³C **NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.46.) $\delta = 149.56$ (d, $J_{PC} = 11.03$ Hz), 141.42 (d, $J_{PC} = 4.66$ Hz), 134.56 (s), 132.73 (s), 132.03 (d, $J_{PC} = 2.81$ Hz), 131.61 (d, $J_{PC} = 10.15$ Hz), 128.58 , (d, $J_{PC} = 9.96$ Hz) 125.57 (s), 124.31(d, $J_{PC} = 0.69$ Hz) , 34.68 (s), 30.50 (s), 21.19 (s) ppm `de aromatik halka, 6- metil ve 2-*t*-bütil karbonlarına ait pikler gözlenmektedir. Bileşiğin (**3h**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.47.) ν (P=O) 1238 cm⁻¹, ν (P-Ph) 1439 cm⁻¹, ν (P-OPh) 1126 cm⁻¹, ν (CH_{aril}) 3436 cm⁻¹, ν (CH_{alif}.) 2962 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**3h**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**3h**) ait moleküler iyon piki 364 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.48).

Şekil 3.44. (3h) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.45. (3h) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.46. (3h) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.47. (3h) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.48. (3h) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.9. (3i) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 2,6-di-*ter*-bütil-4-metilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**3i**) en: 149-150 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.49.).

Şekil 3.49. (3i) Bileşiğinin yapısı

(**3i**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.7.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H
Hesaplanan	77.19	7.86
Bulunan	76.99	7.69

Çizelge 3.9. (3i) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (3i), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.50.) $\delta = 29.92$ ppm'de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3i**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.51.) $\delta = 1.19$ ppm de 2,6-di-*ter*-bütil protonlarına ait singlet bir pik, $\delta = 2.31$ ppm de 4-Me protonlarına ait singlet bir pik, $\delta = 7.00-7.63$ ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3i**), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.52.) $\delta = 142.77$ (d, $J_{PC} = 3.57$ Hz), 141.71, (d, $J_{PC} = 9.39$ Hz), 132.45 (d, $J_{PC} = 10.03$ Hz), 132.09 (d, $J_{PC} = 2.98$ Hz), 130.08 (s), 128.31 (d, $J_{PC} = 13.31$ Hz), 36.76 (s), 33.11 (s), 21.02 (s) ppm`de aromatik halka, 4-metil ve 2,6-di-*ter*-bütil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.
Bileşiğin (**3i**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.53.) v(P=O) 1228 cm⁻¹, v(P-Ph) 1436 cm⁻¹, v(P-OPh) 1177 cm⁻¹, v(CH_{aril}) 3436 cm⁻¹, v(CH_{alif.}) 2954 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**3i**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**3i**) ait moleküler iyon piki 377 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.54).

Şekil 3.50. (3i) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.51. (3i) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.52. (3i) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.53. (3i) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.54. (3i) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.10. (3j) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 2,4,6-tri-*ter*-bütilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**3j**) en: 196-198 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.55.).

Şekil 3.55. (3j) Bileşiğinin yapısı

(**3j**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.10.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% Н
Hesaplanan	77.97	8.44
Bulunan	77.03	8.48

Çizelge 3.10. (3j) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (**3j**), ³¹**P NMR** (¹**H Decoupled**) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.56.) $\delta = 31.91$ ppm'de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3j**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.57.) $\delta = 1.22$ ppm de 2,6-di-*ter*-bütil protonlarına ait singlet bir pik, $\delta = 1.33$ ppm de 4-*ter*-bütil protonlarına ait singlet bir pik, $\delta = 7.20$ -7.57 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3j**), ¹³C **NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.58.) δ = 145.23 (d, J_{PC} = 1.93 Hz), 142.06 (d, J_{PC} = 3.42 Hz) , 141.85 (d, J_{PC} = 9.32 Hz), 132.38 (d, J_{PC} = 10.06 Hz), 132.05 (d; J_{PC} = 2.82 Hz), 130.08 (s), 128.24 (d, J_{PC} = 13.32 Hz), 124.28 (d, J_{PC} = 1.99 Hz), 37.02 (s) , 34.36 (s), 33.09 (s), 31.51 (s) ppm de aromatik halka ve *ter*-bütil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**3j**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.59.) v(P=O) 1235 cm⁻¹, v(P-Ph) 1438 cm⁻¹, v(P-OPh) 1182 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3436 cm⁻¹, $v(CH_{alif.})$ 2956 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**3j**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**3j**) ait moleküler iyon piki 391 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.60).

Şekil 3.56. (3j) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.57. (3j) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.58. (3j) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.59. (3j) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.60. (3j) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.11. (5a) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 2-aminopridin`in tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**5a**) en: 184-185 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.61.).

Şekil 3.61. (5a) Bileşiğinin yapısı

(**5a**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.11.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N
Hesaplanan	69.44	5.11	9.53
Bulunan	68.64	5.28	9.59

Çizelge 3.11. (5a) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (5a), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.62.) $\delta = 19.00$ ppm'de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (5a), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.63.) δ = 4.81 ppm de NH protonuna ait singlet bir pik, δ = 6.65-7.93 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**5a**), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.64.) $\delta = 111.99$ (d, J_{PC} = 3 Hz), 117.10 (s), 128.70 (d, J_{PC}= 12.8 Hz), 130.77 (s), 131.84 (d, J_{PC}= 9.8 Hz), 132.42 (d, J_{PC}=7.5 Hz) 138.01 (s), 147.95 (s), 154.04 (d, J_{PC} = 3 Hz) ppm `de aromatik halkadaki ve pridin halkasındaki karbonlara ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**5a**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.65.) v(P=O) 1263 cm⁻¹, v(NH) 3164 cm⁻¹, v(PPh) 1457 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3436 cm⁻¹, $v(CN_{aril})$ 1595 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**5a**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**5a**) ait moleküler iyon piki 293 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.66).

Şekil 3.62. (5a) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.63. (5a) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.64. (5a) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.65. (5a) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.66. (5a) bileşiğinin kütle spektrumu

3.12. (5b) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 2-amino-3-metilpridin`in tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**5b**) en: 216-218°C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.67.).

Şekil 3.67. (5b) Bileşiğinin yapısı

(5b) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.12.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N
Hesaplanan	70.10	5.52	9.09
Bulunan	70.22	5.64	8.72

Çizelge 3.12. (5b) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (5b), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.68.) $\delta = 20.59$ ppm`de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**5b**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.69.) δ =5.61 ppm de NH protonlarına ait singlet bir pik, δ =2.24 ppm de 3-Me protonlarına ait singlet bir pik, δ = 7.06-7.43 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**5b**), ¹³C **NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.70.) $\delta = 117.00$ (s), 118.31 (s), 128.34 (s), 128.51 (s), 131.70 (s), 131.81 (s), 138.19 (s), 145.66 (s), 17.28 (s) ppm 'de aromatik halka ve metil grubunun karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**5b**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.71.) v(P=O) 1194 cm⁻¹, v(NH) 3129 cm⁻¹, v(PPh) 1437 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3436 cm⁻¹, $v(CN_{aril})$ 1584 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**5b**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**5b**) ait moleküler iyon piki 308 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.72).

Şekil 3.68. (5b) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.69. (5b) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.70. (5b) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.71. (5b) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.72. (5b) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.13. (5c) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 2-amino-4-metilpridin`in tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**5c**) en: 186-188 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.73.).

Şekil 3.73. (5c) Bileşiğinin yapısı

(**5c**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.13.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N
Hesaplanan	70.10	5.52	9.09
Bulunan	69.89	5.69	9.02

Çizelge 3.13. (5c) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (5c), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.74.) $\delta = 19.03$ ppm'de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (5c), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.75.) δ =4.76 ppm de NH protonuna ait singlet bir pik, δ =2.30 ppm de 4-Me protonlarına ait singlet bir pik, δ = 6.53-7.89 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (5c), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.76.) δ =154.07 (d, J_{PC} = 2.3 Hz), 149.46 (s), 147.53 (s), 132.63 (s), 131.95 (d, J_{PC} = 10.5 Hz), 130.92 (s), 128.66 (d, J_{PC} = 13.5 Hz), 118.57 (s), 112.35 (d, J_{PC} = 3 Hz), 21.12 (s) ppm`de aromatik halka ve metil grubunun karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**5c**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.77.) v(P=O) 1202 cm⁻¹, v(NH) 3106 cm⁻¹, v(PPh) 1462 cm⁻¹, v(CH_{aril}) 3432 cm⁻¹, v(CN_{aril}) 1606 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(5c) Bileşiğinin GC-MS tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (5c) ait moleküler iyon piki 308 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.78).

Şekil 3.74. (5c) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.75. (5c) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.76. (5c) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.77. (5c) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.78. (5c) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.14. (5d) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 2-amino-5-metilpridin`in tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**5d**) en:181-182 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.79.).

Şekil 3.79. (5d) Bileşiğinin yapısı

(5d) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.14.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N
Hesaplanan	70.10	5.52	9.09
Bulunan	69.61	5.60	8.99

Çizelge 3.14. (5d) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (5d), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.80.) $\delta = 18.88$ ppm`de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (5d), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.81.) δ =5.36 ppm de NH protonuna ait singlet bir pik, δ =2.11 ppm de 5-Me protonlarına ait singlet bir pik, δ = 6.92-7.91 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (5d), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.82.) δ = 151.97 (d, J_{PC}= 2.3 Hz), 147.63 (s), 138.74 (s), 132.08 (d, J_{PC}= 9.8 Hz)), 132.69 (s), 130.98 (s), 128.79 (d, J_{PC}= 13.5 Hz), 125.99 (s), 111.67 (d, J_{PC}= 2.3 Hz), 17.47 (s) ppm`de aromatik halka ve metil grubunun karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**5d**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.83.) v(P=O) 1299cm⁻¹, v(NH) 3102 cm⁻¹, v(PPh) 1465 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3436 cm⁻¹, $v(CN_{aril})$ 1605 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**5d**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**5d**) ait moleküler iyon piki 308 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.84.).

Şekil 3.80. (5d) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.81. (5d) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.82. (5d) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.83. (5d) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.84. (5d) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.15. (5e) Bileşiğinin Yapı Analizi

Difenilfosfinik klorür ile 2-amino-6-metilpridin`in tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**5e**) en:195-196 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.85.).

Şekil 3.85. (5e) Bileşiğinin yapısı

(**5e**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.15.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N
Hesaplanan	70.10	5.52	9.09
Bulunan	70.09	5.66	9.09

Çizelge 3.15. (5e) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (5e), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.86.) $\delta = 18.52$ ppm'de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (5e), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.87.) δ =4.80 ppm de NH protonuna ait singlet bir pik, δ =2.35 ppm de 6-Me protonlarına ait singlet bir pik, δ = 6.65-7.89 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (5e), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.88.) $\delta = 157.29$ (s), 152.92 (s), 138.35 (s), 132.37 (d, J_{PC}= 3 Hz), 131.91 (d, J_{PC}= 9.8 Hz), 130.72 (s), 128.85 (d, J_{PC}= 13.5 Hz), 116.69 (s), 108.52 (s), 24.00 (s) ppm`de aromatik halka ve metil grubunun karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**5e**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.89.) v(P=O) 1196 cm⁻¹, v(NH) 3058 cm⁻¹, v(PPh) 1492 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3435 cm⁻¹, $v(CN_{aril})$ 1594 cm⁻¹`de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**5e**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**5e**) ait moleküler iyon piki 308 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.90).

Şekil 3.86. (5e) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.87. (5e) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.88. (5e) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.89. (5e) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.90. (5e) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.16. (8) Bileşiğinin Yapı Analizi

Tiyofosforil klorür ile 2,2'-dihidroksibifenil`in tepkimesi sonucu elde edilen ürün (8) en: 112-114 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.91.).

Şekil 3.91. (8) Bileşiğinin yapısı

(8) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.16.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%S
Hesaplanan	50.99	2.83	11.33
Bulunan	50.88	2.91	11.02

Çizelge 3.16. (8) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (8), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.92.) $\delta = 74.27$ ppm`de singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (8), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.93.) δ = 7.02-7.79 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (8), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.94.) $\delta = 121.95$, 127.31, 128.94, 130.24, 148.31, 1.06 ppm'de aromatik halka karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

(8) Bileşiğinin GC-MS tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (8) ait moleküler iyon piki 282 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.95).

Şekil 3.92. (8) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.93. (8) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.94. (8) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.95. (8) Bileşiğinin Kütle Spektrumu

3.17. (9a) Bileşiğinin Yapı Analizi

(8) bileşiği ile 2,4-dimetilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (9a)
 en:115 -117 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.96.).

Şekil 3.96. (9a) Bileşiğinin yapısı

(9a) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.17.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%S
Hesaplanan	65.24	4.62	8.70
Bulunan	65.51	4.71	8.77

Çizelge 3.17. (9a) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (9a), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.97.) $\delta = 68.05$ ppm'de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9a**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.98.) δ =2.31 ppm de 4-Me protonlarına ait singlet bir pik, δ =2.35 ppm de 2-Me protonlarına ait singlet bir pik, δ = 7.02-7.62 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9a**), ¹³**C NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.99.) δ = 120.43 (d, J_{PC}= 3.8 Hz), , 121.83 (d, J_{PC}= 4.5 Hz), 126.63 (d, J_{PC}= 2.3 Hz), 127.52 (d, J_{PC}= 2.3 Hz), 128.95 (d, J_{PC}= 2.3 Hz), 129.55 (d, J_{PC}= 6 Hz), 130.00 (s), 132.14 (s), 135.37 (d, J_{PC}= 2.3 Hz), 147.40 (s),147.30 (s), 148.44 (d, J_{PC}= 15 Hz), 16.55 (s), 20.82 (s) ppm`de aromatik halka ve metil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9a**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.100.) v(P=S) 652 cm⁻¹, v(PPh) 1499 cm⁻¹, v(POPh) 1187 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3061 cm⁻¹, $v(CC_{aril})$ 1433 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(9a) Bileşiğinin GC-MS tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (9a) ait moleküler iyon piki 368 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.101).

Şekil 3.97. (9a) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.98. (9a) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.99. (9a) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.100. (9a) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.101. (9a) Bileşiğinin Kütle Spektrumu

3.18. (9b) Bileşiğinin Yapı Analizi

(8) bileşiği ile 3,4-dimetilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (9b)en: 148-150 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.102.).

Şekil 3.102. (9b) Bileşiğinin yapısı

(9b) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.18.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%S
Hesaplanan	65.24	4.62	8.70
Bulunan	65.02	4.73	8.45

Çizelge 3.18. (9b) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (9b), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.103.) $\delta = 68.21$ ppm`de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (9b), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.104.) $\delta = 2.27$ ppm de 4-Me protonlarına ait singlet bir pik, $\delta = 2.30$ ppm de 3-Me protonlarına ait singlet

bir pik, $\delta = 7.02$ -7.98 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9b**), ¹³C **NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.105.) δ = 118.00 (d, J_{PC}= 4.5 Hz), 121.85 (d, J_{PC}= 4.5 Hz), 126.68 (d, J_{PC}= 2.3 Hz), 126.71 (s), 128.95 (s), 130.04 (s), 130.60 (s), 134.22 (d, J_{PC}= 2.3 Hz), 138.37 (s), 148.38 (d, J_{PC}= 10.5 Hz), 148.59 (d, J_{PC}= 6.8 Hz), 19.23 (s), 20.01 (s) ppm'de aromatik halka ve metil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9b**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.106.) v(P=S) 649 cm⁻¹, v(PPh) 1495 cm⁻¹, v(POPh) 1151 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3435 cm⁻¹, $v(CC_{aril})$ 1434 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(9b) Bileşiğinin GC-MS tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (9b) ait moleküler iyon piki 368 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.107).

(**9b**) Bileşiğinin yapısı X-ışını kırınımı yöntemiyle de incelendi ve elde edilen veriler Tablo 3.1, Tablo 3.2. ve Tablo 3.3. de gösterilmiştir.

Şekil 3.103. (9b) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.104. (9b) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.105. (9b) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.106. (9b) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.107. (9b) Bileşiğinin Kütle Spektrumu

Şekil 3.108. (9b) Bileşiğinin X-ışını kırınımı tekniği ile çözülmüş yapısı

Bileşik	9b		
Kimyasal formülü	$C_{20}H_{17} O_3 P S$		
Formül ağırlığı	368.37		
Sıcaklık	293 K		
Dalgaboyu	0.71073 Å		
Kristal sistemi	monoklinik		
Uzay Grubu	P 1 21/c 1		
Birim hücre boyutları	a = 12.0619(4) Å	$\alpha = 90^{\circ}$	
	b = 12.1389(5) Å	$\beta = 122.97(2)^{\circ}$	
	c = 14.6273(5) Å	$\gamma = 90^{\circ}$	
Hücre hacmi	1796.77(11) Å ³		
Z	4		
Yoğunluk (Hesaplanan)	1.362 g/cm^3		
Absorpsiyon katsayısı	0.285 mm^{-1}		
F(000)	768		

Tablo 3.1. (9b) Bileşiğinin kristal verileri

P1-O3	1.5693(13)	P1-O1	1.5931(11)	C11-C12	1.376(3)
P1-O2	1.5837(11)	P1-S1	1.8960(5)	C14-C15	1.404(2)
O1-C1	1.412(2)	O2-C12	1.406(2)	C15-C16	1.389(3)
O3-C13	1.413(2)	C1-C2	1.374(3)	C16-C20	1.520(2)
C1-C6	1.392(2)	C2-C3	1.381(3)	C17-C18	1.382(3)
C2-H2	0.93	C3-C4	1.380(3)	C16-C17	1.375(3)
С3-Н3	0.93	C4-C5	1.371(3)	C19-H19A	0.96
C4-H4	0.93	C5-C6	1.399(3)	C19-H19B	0.96
С5-Н5	0.93	C6-C7	1.478(3)	C19-H19C	0.96
C7-C12	1.392(2)	C7-C8	1.396(2)	C20-H20A	0.96
С9-Н9	0.93	C8-H8	0.93	C20-H20B	0.96
C10-H10	0.93	C11-H11	0.93	C20-H20C	0.96
C14-H14	0.93	C8-C9	1.372(3)		
C9-C10	1.371(3)	C10-C11	1.386(3)		

 Tablo 3.2. (9b) Bileşiği için atomlar arası uzaklıklar (A°)

O3-P1-O1	106.09(7)	O3-P1-O2	96.13(7)	C15-C14-H14	120.0
O2-P1-O1	103.54(6)	O3-P1-S1	118.73(5)	C16-C15-C14	118.68(17)
O1-P1- S1	111.37(5)	O2 P1 S1	118.87(6)	C16-C15-C19	122.20(18)
C1-O1-P1	119.96(10)	C12-O2-P1	121.20(10)	C14-C15-C19	119.1(2)
C13-O3-P1	126.19(11)	C2-C1-C6	122.88(17)	C17-C16-C15	119.75(16)
C2-C1-O1	117.63(15)	C6-C1-O1	119.33(15)	C17-C16-C20	119.8(2)
C1-C2-C3	119.0(2)	C1-C2-H2	120.5	C15-C16-C20	120.41(18)
С3-С2-Н2	120.5	C4-C3-C2	120.0(2)	C16-C17-C18	121.59(18)
С4-С3-Н3	120.0	С2-С3-Н3	120.0	C16-C17-H17	119.2
C3-C4-C5	120.2(2)	C3-C4-H4	119.9	C18-C17-H17	119.2
C3-C4-H4	119.9	C4-C5-C6	121.7(2)	C15-C19-H19A	109.5
C4-C5-H5	119.2	С6-С5-Н5	119.2	C15-C19-H19B	109.5
C1-C6-C5	116.30(17	C1-C6-C7	122.26(16)	H19A-C19-H19B	109.5
C5-C6-C7	121.44(16)	C12-C7-C8	116.44(17)	C15-C19-H19C	109.5
C12-C7-C6	121.82(14)	C8-C7-C6	121.70(17)	H19A-C19-H19C	109.5
C9-C8-C7	121.5(2)	C9-C8-H8	119.3	H19B-C19-H19C	109.5
C7-C8-H8	119.3	C10-C9-C8	120.43(18)	C16-C20-H20A	109.5
С10-С9-Н9	119.8	С8-С9-Н9	119.8	C16-C20-H20B	109.5
C9-C10-C11	120.3(2)	C9-C10-H10	119.9	H20A-C20-H20B	109.5
C11-C10-H10	119.9	C12-C11-C10	118.4(2)	C16-C20-H20C	109.5
C12-C11-H11	120.8	C10-C11-H11	120.8	H20A-C20-H20C	109.5
C11-C12-C7	122.98(16)	C11-C12-O2	117.84(16)	H20B-C20-H20C	109.5
C7-C12-O2	118.94(15)	C14-C13-C18	121.75(16)	C13-C18-H18	120.9
C14-C13-O3	120.35(17)	C18-C13-O3	117.70(16)	C17-C18-H18	120.9
C13-C14-C15	120.00(17)	C13-C14-H14	120.0	C13-C18-C17	118.22(18)

 Tablo 3.3. (9b) Bileşiği için bağ açıları (°)

3.19. (9c) Bileşiğinin Yapı Analizi

(8) bileşiği ile 2,6-dimetilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (9c) en:
85-87 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.108.).

Şekil 3.109. (9c) Bileşiğinin yapısı

(**9c**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.19.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%S
Hesaplanan	65.24	4.62	8.70
Bulunan	64.90	4.74	7.81

Çizelge 3.19. (9c) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (9c), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.110.) $\delta = 68.44$ ppm'de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (9c), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.111.) δ =2.50 ppm de 2,6-dimetil protonlarına ait singlet bir pik, δ =7.05-7.64 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (9c), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.112.) δ = 121.80 (d, J_{PC} = 4.5 Hz), 125.70 (d, J_{PC} = 2.3 Hz), 126.58 (d, J_{PC} = 2.3 Hz), 128.90 (s), 129.02 (s), 129.94 (d, J_{PC} = 2.3 Hz), 130.56 (s), 148.39 (d, J_{PC} = 11.3 Hz), 149.19 (d, J_{PC} = 7.5 Hz), 17.63 (s) ppm `de aromatik halka ve metil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9c**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.113.) v(P=S) 682 cm⁻¹, v(PPh) 1474 cm⁻¹, v(POPh) 1157 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3067 cm⁻¹, $v(CC_{aril})$ 1434 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(9c) Bileşiğinin GC-MS tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (9c) ait moleküler iyon piki 368 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.114).

Şekil 3.110. (9c) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.111. (9c) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.112. (9c) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.113. (9c) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.114. (9c) Bileşiğinin Kütle Spektrumu

3.20. (9d) Bileşiğinin Yapı Analizi

(8) bileşiği ile 2,4,6-trimetilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (9d) en:169-171 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.115).

Şekil 3.115. (9d) Bileşiğinin yapısı

(9d) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.19.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%S
Hesaplanan	65.99	4.97	8.38
Bulunan	65.95	5.07	7.91

Çizelge 3.20. (9d) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (9d), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.116.) $\delta = 69.00$ ppm`de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (9d), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.117.) δ =2.31 ppm de 4-Me protonlarına ait singlet bir pik, δ =2.46 ppm de 2,6-dimetil protonlarına ait singlet bir pik, δ = 6.93-7.64 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (9d), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.118.) δ = 121.87 (d, J_{PC}= 4.5 Hz), 126.60 (s), 128.93 (s), 129.63 (d, J_{PC}= 2.3 Hz), 129.99 (d, J_{PC}= 2.3 Hz), 130.04 (s), 135.18 (d, J_{PC}= 3 Hz), 147.17 (d, J_{PC}= 8.3 Hz), 148.40 (d, J_{PC}= 12 Hz), 17.55 (s), 20.78 (s) ppm 'de aromatik halka ve metil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9d**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.119.) v(P=S) 644 cm⁻¹, v(PPh) 1479 cm⁻¹, v(POPh) 1184 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3435 cm⁻¹, $v(CC_{aril})$ 1434 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**9d**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**9d**) ait moleküler iyon piki 382 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.120.).

Şekil 3.116. (9d) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.117. (9d) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.118. (9d) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.119. (9d) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.120. (9d) Bileşiğinin kütle spektrumu
3.21. (9e) Bileşiğinin Yapı Analizi

(8) bileşiği ile 4-*ter*-bütilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (9e) en:
 112-113 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.121.).

Şekil 3.120. (9e) Bileşiğinin yapısı

(**9e**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.21.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% Н	%S
Hesaplanan	66.69	5.31	8.08
Bulunan	66.19	5.37	7.82

Çizelge 3.21. (9e) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (9e), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.122.) $\delta = 67.73$ ppm`de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (9e), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.123.) δ =1.35 ppm de 4-*ter*-bütil protonlarına ait singlet bir pik, δ = 7.24-7.62 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (9e), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.124.) δ =120.25 (d, J_{PC}= 4.5 Hz), 121.76 (d, J_{PC}= 3.8 Hz), 126.67 (s), 128.91 (s), 128.93 (s), 130.04 (s), 148.32 (s), 148.36 (s), 148.69 (d, J_{PC}=4.5 Hz), 31.44 (s), 34.51 (s) ppm`de aromatik halka ve tersiyer bütil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (9e) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.125.) v(P=S) 678 cm⁻¹, v(PPh) 1508 cm⁻¹, v(POPh) 1170 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3435 cm⁻¹, $v(CC_{aril})$ 1434 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(9e) Bileşiğinin GC-MS tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (9e) ait moleküler iyon piki 396 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.126.).

(**9e**) Bileşiğinin yapısı X-ışını kırınımı yöntemiyle de incelendi ve elde edilen veriler Tablo 3.4., Tablo 3.5. ve Tablo 3.6. 'da gösterilmiştir.

Şekil 3.122. (9e) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.123. (9e) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.124. (9e) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.125. (9e) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.126. (9e) Bileşiğinin kütle spektrumu

Şekil 3.127. (9e) Bileşiğinin X-ışını kırınımı tekniği ile çözülmüş yapısı

Bileşik	9e		
Kimyasal formülü	$C_{22} H_{21} O_3 P S$		
Formül ağırlığı	396.42		
Sıcaklık	299(2) K		
Dalgaboyu	0.71073 Å		
Kristal sistemi	triklinik		
Uzay Grubu	P -1		
Birim hücre boyutları	a = 9.9407(2) Å	$\alpha = 82.997(1)^{\circ}$	
	b = 9.9469(2) Å	$\beta = 87.087(1)^{\circ}$	
	c = 10.3075(2) Å	$\gamma = 78.961(1)^{\circ}$	
Hücre hacmi	992.48(5) Å ³		
Z	2		
Yoğunluk (Hesaplanan)	1.327 g/cm^3		
Absorpsiyon katsayısı	0.263 mm^{-1}		
F(000)	416		

Tablo 3.4. (9e) Bileşiğinin kristal verileri

P1-03	1.5734(11)	P1-01	1 5873(11)	C9-C10	1 377(3)
P1 02	1.5751(11) 1.5000(11)	D1 S1	1.8045(5)	C10 C11	1.387(3)
F1-02	1.3909(11)	r1-51	1.0945(5)	010-011	1.362(2)
01-C1	1.4149(18)	O2-C12	1.4069(18)	C11-C12	1.376(2)
O3-C13	1.4139(17)	C1-C2	1.375(2)	C14-C15	1.391(2)
C1-C6	1.387(2)	C2-C3	1.384(3)	C15-C16	1.378(2)
C2-H2	0.93	C3-C4	1.370(3)	C16-C21	1.388(2)
С3-Н3	0.93	C4-C5	1.385(3)	C17-C18	1.531(2)
C4-H4	0.93	C5-C6	1.397(2)	C15-H15	0.93
С5-Н5	0.93	C6-C7	1.480(2)	C16-C17	1.537(2)
C7-C12	1.392(2)	C7-C8	1.398(2)	C18-H18B	0.96
С9-Н9	0.93	C8-H8	0.93	C18-H18A	0.96
C10-H10	0.93	C11-H11	0.93	C18-H18C	0.96
C14-H14	0.93	C8-C9	1.380(3)		

 Tablo 3.5. (9e) Bileşiği için atomlar arası uzaklıklar (A°)

O3-P1-O1	96.49(6)	O3-P1-O2	106.75(6)	C20-C17-C16	111.83(14)
O1-P1-O2	103.46(5)	O3-P1-S1	118.18(5)	C18-C17-C16	109.31(14)
O1-P1- S1	119.31(5)	O2 P1 S1	110.73(5)	C20-C17-C19	108.47(15)
C1-O1-P1	117.30(9)	C12-O2-P1	122.43(9)	C19-C17-C16	109.47(13)
C13-O3-P1	123.36(10)	C2-C1-C6	123.01(15)	C17-C18-H18A	109.5
C2-C1-O1	117.95(14)	C6-C1-O1	118.93(13)	C17-C18-H18B	109.5
C1-C2-C3	118.51(17)	С1-С2-Н2	120.7	H18A-C18-H18B	109.5
С3-С2-Н2	120.7	C4-C3-C2	120.52(17)	C17-C18-H18C	109.5
С4-С3-Н3	119.7	С2-С3-Н3	119.7	H18A-C18-H18C	109.5
C3-C4-C5	120.15(16)	С3-С4-Н4	119.9	H18B-C18-H18C	109.5
C5-C4-H4	119.9	C4-C5-C6	120.96(16)	C17-C19-H19A	109.5
C4-C5-H5	119.5	C6-C5-H5	119.5	C17-C19-H19B	109.5
C1-C6-C5	116.81(14)	C1-C6-C7	121.56(13)	H19A-C19-H19B	109.5
C5-C6-C7	121.57(14)	C12-C7-C8	116.67(14)	C17-C19-H19C	109.5
C12-C7-C6	121.97(13)	C8-C7-C6	121.35(14)	H19A-C19-H19C	109.5
C9-C8-C7	121.37(16)	С9-С8-Н8	119.3	H19B-C19-H19C	109.5
С7-С8-Н8	119.3	C10-C9-C8	120.13(16)	C17-C20-H20A	109.5
С10-С9-Н9	119.9	С8-С9-Н9	119.9	C17-C20-H20B	109.5
C9-C10-C11	120.08(16)	C9-C10-H10	120.0	H20A-C20-H20B	109.5
C11-C10-H10	120.0	C12-C11-C10	119.10(16)	C17-C20-H20C	109.5
C12-C11-H11	120.4	C10-C11-H11	120.4	H20A-C20-H20C	109.5
C11-C12-C7	122.65(14)	C11-C12-O2	117.89(13)	H20B-C20-H20C	109.5
C7-C12-O2	119.22(13)	C22-C13-C14	120.91(14)	C22-C21-C16	122.22(15)
C22-C13-O3	116.94(14)	C14-C13-O3	122.11(13)	C22-C21-H21	118.9
C13-C14-C15	119.04(14)	C13-C14-H14	120.5	C16-C21-H21	118.9
C15-C14-H14	120.5	C16-C15-C14	121.95(15)	C13-C22-C21	119.02(15)
C16-C15-H15	119.0	C14-C15-H15	119.0	C13-C22-H22	120.5
C15-C16-C21	116.86(14)	C15-C16-C17	122.82(14)	C21-C22-H22	120.5
C21-C16-C17	120.32(14)	C20-C17-C18	108.94(16)	C18-C17-C19	108.76(15)

 Tablo 3.6. (9e) Bileşiği için bağ açıları (°)

3.22. (9f) Bileşiğinin Yapı Analizi

(8) bileşiği ile 4-*ter*-bütil-2-metilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (9f)
en: 127-129 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.128.).

Şekil 3.128. (9f) Bileşiğinin yapısı

(**9f**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.21.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%S
Hesaplanan	67.34	5.61	7.81
Bulunan	67.33	6.48	7.63

Çizelge 3.22. (9f) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (9f), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.129.) $\delta = 67.54$ ppm`de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9f**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.130.) δ =1.34 ppm de 4-*ter*-bütil protonlarına ait singlet bir pik, δ =2.34 ppm de 2-Me protonlarına ait singlet bir pik, δ = 7.23-7.62 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9f**), ¹³C **NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.131.) δ = 119.92 (d, J_{PC}= 3 Hz), 121.78 (d, J_{PC}= 3.8 Hz), 123.95 (d, J_{PC}= 1.5 Hz), 126.66 (d, J_{PC}= 3 Hz), 128.53 (s), 128.93 (s), 130.00 (s), 147.27 (d, J_{PC}= 7.5 Hz), 148.32 (s), 148.52 (d, J_{PC}= 1.5 Hz), 16.87 (s), 31.46 (s), 34.39 (s) ppm `de aromatik halka, metil ve tersiyer bütil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9f**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.132.) v(P=S) 677 cm⁻¹, v(PPh) 1495 cm⁻¹, v(POPh) 1176 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3436 cm⁻¹, $v(CC_{aril})$ 1434 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**9f**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**9f**) ait moleküler iyon piki 395 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.133).

Şekil 3.129. (9f) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.130. (9f) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.131. (9f) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.132. (9f) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.133. (9f) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.23. (9g) Bileşiğinin Yapı Analizi

(8) bileşiği ile 2-*ter*-bütil-4-metilfenol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (9g) en:149-150 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.134.).

Şekil 3.134. (9g) Bileşiğinin yapısı

(**9g**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.21.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%S
Hesaplanan	67.34	5.61	7.81
Bulunan	66.78	5.69	7.88

Çizelge 3.23. (9g) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (9g), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.135.) $\delta = 67.40$ ppm`de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9g**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.136.) $\delta = 1.42$ ppm de 2-*ter*-bütil protonlarına ait singlet bir pik, $\delta = 2.37$ ppm de 4-Me protonlarına ait singlet bir pik, $\delta = 7.06$ -7.62 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9g**), ¹³C **NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.137.) δ = 120.79 (d, J_{PC}= 3.8 Hz), 121.85 (d, J_{PC}= 3 Hz), 126.68 (s), 127.48 (s), 128.41 (s), 128.98 (s), 130.01 (s), 134.63 (s), 139.62 (d, J_{PC}= 7.5 Hz), 147.74 (d, J_{PC}= 6 Hz), 148.40 (d, J_{PC}= 12 Hz), 21.16 (s), 30.23 (s), 34.56 (s) ppm'de aromatik halka, metil ve tersiyer bütil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9g**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.138.) v(P=S) 650 cm⁻¹, v(PPh) 1493 cm⁻¹, v(POPh) 1178 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3436 cm⁻¹, $v(CC_{aril})$ 1434 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**9g**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**9g**) ait moleküler iyon piki 395 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.139).

Şekil 3.135. (9g) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.136. (9g) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.137. (9g) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.138. (9g) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.139. (9g) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.24. (9h) Bileşiğinin Yapı Analizi

(8) bileşiği ile 2-*ter*-bütil-6-metilfenol `ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün(9h) viskoz yapıda bir bileşiktir (Şekil 3.140.).

Şekil 3.140. (9h) Bileşiğinin yapısı

(9h) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.24.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%S
Hesaplanan	67.34	5.61	7.81
Bulunan	66.92	5.47	7.19

Çizelge 3.24. (9h) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (9h), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.141.) $\delta = 68.41$ ppm`de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9h**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.142.) δ =1.65 ppm de 2-*ter*-bütil protonlarına ait singlet bir pik, δ =2.83 ppm de 6-Me protonlarına ait singlet bir pik, δ = 7.18-7.57 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9h**), ¹³C **NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.143.) δ =121.98 (d, J_{PC}= 4.5 Hz), 125.70 (d, J_{PC}= 14.3 Hz), 126.74 (s), 129.01 (s), 130.06 (s), 130.27 (s), 131.72 (d, J_{PC}= 3.8 Hz), 141.67 (d, J_{PC}= 6 Hz), 148.70 (d, J_{PC}= 11.3 Hz), 149.97 (d, J_{PC}= 7.5 Hz), 19.82 (s), 31.01 (s), 35.17 (s) ppm'de aromatik halka, metil ve tersiyer bütil gruplarının karbonlarına ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**9h**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.144.) v(P=S) 673 cm⁻¹, v(PPh) 1475 cm⁻¹, v(POPh) 1163 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3063 cm⁻¹, $v(CC_{aril})$ 1433 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(**9h**) Bileşiğinin **GC-MS** tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (**9h**) ait moleküler iyon piki 395 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.145).

Şekil 3.141. (9h) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.142. (9h) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.143. (9h) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.144. (9h) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.145. (9h) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.25. (11) Bileşiğinin Yapı Analizi

(8) bileşiği ile 2-merkaptotiyazolin`in tepkimesi sonucu elde edilen ürün (11) en: 213-215 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.146.).

Şekil 3.146. (11) Bileşiğinin yapısı

(11) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede(Çizelge 3.25.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N	%S
Hesaplanan	49.31	3.29	3.83	26.29
Bulunan	49.07	3.42	3.78	25.92

Çizelge 3.25. (11) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (11), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.147.) $\delta = 65.42$ ppm`de bileşikteki tek fosfora ait singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (11), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.148.) $\delta = 3.35$ (³J_{HH} = 7.5 Hz) ppm de NCH₂CH₂S protonlarına ait bir triplet, $\delta = 4.26$ (³J_{HH} = 7.5 Hz) ppm de NCH₂CH₂S protonlarına ait bir triplet, $\delta = 6.98$ -8.2 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (11), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.149.) $\delta = 32.04$ (d, ³J_{PC} = 7.5 Hz), 58.78 (d, ²J_{PC} = 2.3 Hz), 121.87 (d, ³J_{PC} = 3.4 Hz), 127.10, 128.90, 130.05 (d, ³J_{PC} = 7.5 Hz), 147.86 (d, ²J_{PC} = 12 Hz), 202,73 (d, ²J_{PC} = 9.8 Hz) ppm`de halkadaki karbonlara ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (11) FT-IR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.150.) v(P-N) 1186 cm⁻¹, v(P=S) 676 cm⁻¹, v(CH_{aril}) 3435 cm⁻¹, v(CC_{aril}) 1433 cm⁻¹`de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(11) Bileşiğinin GC-MS tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (11) ait moleküler iyon piki 365 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.151).

(11) Bileşiğinin yapısı X-ışını kırınımı yöntemiyle de incelendi ve elde edilen veriler Tablo 3.7., Tablo 3.8. ve Tablo 3.9.'da gösterilmiştir.

Şekil 3.147. (11) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.148. (11) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.149. (11) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.150. (11) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.151. (11) Bileşiğinin kütle spektrumu

Şekil 3.152. (11) Bileşiğinin X-ışını kırınımı tekniği ile çözülmüş yapısı

Bileşik	11
Kimyasal formülü	$C_{15}H_{12}NO_2PS_3$
Formül ağırlığı	365.41
Sıcaklık	299(2) K
Dalgaboyu	0.71073 Å
Kristal boyutu	0.23 x 0.28 x 0.40 mm
Kristal sistemi	monoklinik
Uzay Grubu	P 1 21/c 1
Birim hücre boyutları	$a = 9.9618(4) \text{ Å} \alpha = 90^{\circ}$
	$b = 15.1451(6) \text{ Å} \beta = 113.603(2)^{\circ}$
	$c = 11.5258(5) \text{ Å} \gamma = 90^{\circ}$
Hücre hacmi	$1593.45(11) \text{ Å}^3$
Z	4
Yoğunluk (Hesaplanan)	1.523 Mg/cm^3
Absorpsiyon katsayısı	0.570 mm^{-1}
F(000)	752

 Tablo 3.7. (11) Bileşiğinin kristal verileri

P1-O2	1.5884(15)	P1-O3	1.5895(15)	C9-C10	1.378(4)
P1-N1	1.6936(18)	P1-S3	1.8962(8)	C10-C11	1.378(4)
N1-C13	1.373(3)	N1-C15	1.482(3)	C8-H8	0.93
O2-C1	1.415(2)	O3-C12	1.413(2)	С9-Н9	0.93
S1-C13	1.639(2)	S2-C13	1.733(2)	C10-H10	0.93
S2-C14	1.802(3)	C1-C2	1.371(3)	C11-C12	1.378(3)
C1-C6	1.384(3)	C2-C3	1.384(4)	C11-H11	0.93
C2-H2	0.93	C3-C4	1.365(5)	C14-C15	1.499(4)
С3-Н3	0.93	C4-C5	1.375(4)	C14-H14A	0.97
C4-H4	0.93	C5-C6	1.404(3)	C14-H14B	0.97
C5-H5	0.93	C6-C7	1.476(3)	C15-H15A	0.97
C7-C12	1.394(3)	C7-C8	1.398(3)	C15-H15B	0.97
C8-C9	1.374(4)				

Tablo 3.8. (11) Bileşiği için atomlar arası uzaklıklar (A^o)

O2-P1-O3	103.44(8)	O2-P1-N1	96.26(8)	C12-C11-C10	118.6(2)
O3-P1-N1	107.42(8)	O2-P1-S3	117.92(7)	C12-C11-H11	120.7
O3-P1-S3	111.66(6)	N1-P1-S3	118.20(7)	C10-C11-H11	120.7
C13-N1-C15	114.43(18)	C13-N1-P1	121.65(15)	C11-C12-C7	123.4(2)
C15-N1-P1	123.72(15)	C1-O2-P1	120.31(13)	C11-C12-O3	117.39(19)
C12-O3-P1	119.43(12)	C13-S2-C14	93.59(12)	C7-C12-O3	119.12(19)
C2-C1-C6	123.4(2)	C2-C1-O2	118.0(2)	N1-C13-S1	126.93(17)
C6-C1-O2	118.40(19)	C1-C2-C3	118.9(3)	N1-C13-S2	111.43(16)
С1-С2-Н2	120.6	С3-С2-Н2	120.6	S1-C13-S2	121.63(13)
C4-C3-C2	119.7(3)	С4-С3-Н3	120.1	C15-C14-S2	106.51(19)
С2-С3-Н3	120.1	C3-C4-C5	120.9(3)	C15-C14-H14A	110.4
C3-C4-H4	119.5	C5-C4-H4	119.5	S2-C14-H14A	110.4
C4-C5-C6	121.0(3)	C4-C5-H5	119.5	C15-C14-H14B	110.4
C6-C5-H5	119.5	C1-C6-C5	116.1(2)	S2-C14-H14B	110.4
C1-C6-C7	122.22(19)	C5-C6-C7	121.7(2)	H14A-C14-H14B	108.6
C12-C7-C8	116.0(2)	C12-C7-C6	122.14(19)	N1-C15-C14	107.6(2)
C8-C7-C6	121.8(2)	C9-C8-C7	121.4(2)	N1-C15-H15A	110.2
С9-С8-Н8	119.3	С7-С8-Н8	119.3	C14-C15-H15A	110.2
C8-C9-C10	120.6(2)	С8-С9-Н9	119.7	N1-C15-H15B	110.2
С10-С9-Н9	119.7	C11-C10-C9	120.0(2)	C14-C15-H15B	110.2
С11-С10-Н10	120.0	C9-C10-H10	120.0	H15A-C15-H15B	108.5

 Tablo 3.9. (11) Bileşiği için bağ açıları (°)

3.26. (13) Bileşiğinin Yapı Analizi

(8) bileşiği ile 2-merkapto-1-metilimidazol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün
(13) en: 243-245°C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.153.).

Şekil 3.153. (13) Bileşiğinin yapısı

(13) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede(Çizelge 3.26.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N	%S
Hesaplanan	53.33	3.61	7.77	17.77
Bulunan	52.80	3.67	7.55	17.53

Çizelge 3.26. (13) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (13), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.154.) bileşikteki tek fosfora ait $\delta = 60.31$ ppm`de singlet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (13), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.155.) δ = 3.58 ppm de metil protonlarına ait singlet bir pik, δ = 6.61 ve 6.88 (³J_{HH} = ~ 2.5 Hz) ppm de imidazol halkasındaki protonlara ait dublet pikler, δ = 7.28-7.58 ppm arasında aromatik halka protonlarına ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (13), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.156.) $\delta = 34.85$, 116.66, 120.07, 122.12, 127.09, 128.80, 130.03, 130.23, 147.60, 166.78 ppm`de halkadaki karbonlara ve metil grubuna ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (13) FT-IR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.157.) v(C=N) 1370 cm⁻¹, v(P=S) 684 cm⁻¹, v(CH_{aril}) 3435 cm⁻¹, v(CC_{aril}) 1436 cm⁻¹, v(C=C) 1690 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

(13) Bileşiğinin GC-MS tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (13) ait moleküler iyon piki 360 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.158).

Şekil 3.154. (13) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.155. (13) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.156. (13) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.157. (13) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

Şekil 3.158. (14) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.27. (15) Bileşiğinin Yapı Analizi

(8) bileşiği ile 2-merkapto-5-metil-1,3,4-tiyadiazol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (15) en: 171-172 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.159.).

Şekil 3.159. (15) Bileşiğinin yapısı

Bileşiğin (15), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.160.) bileşikteki tek fosfora ait $\delta = 93.43$ ppm`de singlet bir pik gözlenmektedir.

(15) Bileşiğinin GC-MS tekniği ile alınmış kütle spektrumunda, bileşiğe (15) ait moleküler iyon piki 378 m/z'de, gözlenmektedir (Şekil 3.161).

Şekil 3.160. (15) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.161. (15) Bileşiğinin kütle spektrumu

3.28. (17a) Bileşiğinin Yapı Analizi

Tetramer ile 2-aminopridin`in tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**17a**) en:130-132 °C olan beyaz katı bir bileşiktir (Şekil 3.162).

Şekil 3.162. (17a) Bileşiğinin yapısı

(17a) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.26.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N
Hesaplanan	11.50	0.96	16.10
Bulunan	12.05	1.08	16.19

Çizelge 3.27. (17a) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (17a), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.163.) $\delta = -6.45$ (²J_{PP} = 32.1 Hz) ppm`de **B** fosforuna ait bir multiplet pik, $\delta = 2.25$

 $(^{2}J_{PP} = 23 \text{ Hz})$ ppm de **A** fosforuna ait bir multiplet pik , $\delta = 14.45 (^{2}J_{PP} = 23 \text{ Hz})$ ppm de **C** fosforuna ait bir multiplet pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (17a), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.164.) δ =5.38 ppm de NH protonuna ait singlet pik, δ = 5.71-7.34 (³J_{HH}= ~ 8 Hz) ppm arasında pridin halkasındaki protonlara ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (17a), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.165.) δ = 18.91(**d** karbonu), 33.77 (**b** karbonu, d, J_{PC}=13.5 Hz), 112.82 (**c** karbonu, d, J_{PC}= 6 Hz), 122.69 (**e** karbonu, d, J_{PC}= 2.3 Hz), 163.49 (**a** karbonu, d, ²J_{PC}= 8.3 Hz) ppm `de piridin halkasındaki karbonlara ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**17a**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.166.) v(PCl) 594 cm⁻¹, v(P=N) 1259 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 2898 cm⁻¹, $v(CC_{aril})$ 1347 cm⁻¹, v (CN_{aril}) 1588 cm⁻¹ `de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

Şekil 3.163. (17a) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.164. (17a) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.165. (17a) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.166. (17a) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

3.29. (17b) Bileşiğinin Yapı Analizi

Tetramer ile 2-amino-3-metilpridin`in tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**17b**) en>400 °C olan beyaz katı bir bileşiktir (Şekil 3.167.).

Şekil 3.167. (17b) Bileşiğinin yapısı

(17b) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.26.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir. Fakat bileşik hiçbir çözücüde çözünmediğinden dolayı diğer yöntemlerle yapısı tam olarak aydınlatılamamıştır.

Element	% C	% H	%N	
Hesaplanan	13.45 1.30		15.69	
Bulunan	13.21	0.98	15.13	

Çizelge 3.28. (17b) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (**17b**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.168.) v(PCl) 490 cm⁻¹, v(P=N) 1221 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3031 cm⁻¹, $v(CC_{aril})$ 1557 cm⁻¹, $v(CN_{aril})$ 1621 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

Şekil 3.168. (17b) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

3.30. (17c) Bileşiğinin Yapı Analizi

Tetramer ile 2-amino-4-metilpridin`in tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**17c**) en >300 °C olan beyaz katı bir bileşiktir (Şekil 3.169.).

Şekil 3.169. (17c) Bileşiğinin yapısı

(17c) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.26.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N
Hesaplanan	13.45	1.31	15.69
Bulunan	13.18	2.05	15.83

Çizelge 3.28. (17c) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (17c), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.170.) $\delta = -12.29$ (²J_{PP} = 30.2 Hz) ppm`de A fosforuna ait triplet bir pik, $\delta = -7.14$ (²J_{PP} = 30.2 Hz) ppm de C fosforuna ait multiplet bir pik, $\delta = -6.22$ (²J_{PP} = 36.3 Hz) ppm de B fosforuna ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (17c), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.171.) δ =2.59 ppm de NH protonuna ait singlet bir pik, δ =2.64 ppm de 4-Me protonlarına ait singlet bir pik, δ = 7.13-8.09 (³J_{HH} = ~6 Hz) ppm arasında pridin halkasındaki protonlara ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**17c**), ¹³C **NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.172.) $\delta = 23.06$ ppm de 4-Me karbonuna ait singlet bir pik, 114.93, 119.72, 136.50, 149.13, 159.87 ppm`de piridin halkasındaki karbonlara ait pikler gözlenmektedir.

Şekil 3.170. (17c) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.171. (17c) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.172. (17c) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

3.31. (17d) Bileşiğinin Yapı Analizi

Tetramer ile 2-amino-5-metilpridin`in tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**17d**) en: 172-173 °C olan beyaz katı bir bileşiktir (Şekil 3.173.).

Şekil 3.173. (17d) Bileşiğinin yapısı

(17d) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.26.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N
Hesaplanan	13.45	1.31	15.69
Bulunan	13.86	1.43	15.16

Çizelge 3.30. (17d) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (17d), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.174.) δ = -11.73 (²J_{PP} = 30.2 Hz) ppm`de A fosforuna ait triplet bir pik, δ =-6.88 (²J_{PP} = 30.2 Hz) ppm`de C fosforuna ait multiplet bir pik ve δ =-6.11 (²J_{PP} = 36.3 Hz) ppm`de B fosforuna ait multiplet pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (17d), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.175.) δ =2.32 ppm de 5-Me protonlarına ait singlet bir pik, δ = 7.28-8.13 (³J_{HH}= ~9 Hz) ppm arasında pridin halkasındaki protonlara ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (17d), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.176.) δ = 17.36 (s) ppm de 5-Me karbonuna ait bir pik, 116.10 (d, J_{PC}= 7.5 Hz), 124.70 (s), 139.70 (s), 143.83 (s), 153.24 (d, J_{PC}= 9 Hz) ppm'de piridin halkasındaki karbonlara ait pikler gözlenmektedir. Bileşiğin (**17d**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.177.) v(PCl) 694 cm⁻¹, v(P=N) 1218 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3227cm⁻¹, $v(CC_{aril})$ 1394 cm⁻¹, $v(CN_{aril})$ 1611 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

Şekil 3.174. (17d) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.175. (17d) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.176. (17d) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.177. (17d) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

3.32. (17e) Bileşiğinin Yapı Analizi

Tetramer ile 2-amino-6-metilpridin`in tepkimesi sonucu elde edilen ürün (17e) en: 250-251 0 C olan beyaz katı bir bileşiktir (Şekil 3.178.).

Şekil 3.178. (17e) Bileşiğinin yapısı

(17e) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.26.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N
Hesaplanan	13.45	1.31	15.69
Bulunan	13.36	1.77	15.37

Çizelge 3.31. (17e) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (17e), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.179.) $\delta = -17.81 (^2J_{PP} = 44.8 \text{ Hz})$ ppm`de A fosforuna ait triplet bir pik, $\delta = -7.36 (^2J_{PP} = 32.7 \text{ Hz})$ ppm de C fosforuna ait triplet bir pik ve $\delta = -4.54 (^2J_{PP} = 32.7 \text{ Hz})$ ppm`de B fosforuna ait multiplet pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**17e**), ¹**H NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.180.) δ =2.79 ppm de 6-Me protonlarına ait singlet bir pik, δ = 7.12-8.38 (³J_{HH} = ~ 8 Hz) ppm arasında pridin halkasındaki protonlara ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (**17e**), ¹³C **NMR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.181.) δ = 19.67 ppm de 6-Me karbonuna ait pik, 31.59, 111.79, 118.32, 145.60, 150.67 ppm `de piridin halkasındaki karbonlara ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (**17e**) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.182.) v(PCl) 604 cm⁻¹, v(P=N) 1270 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 3428 cm⁻¹, $v(CC_{aril})$ 1506 cm⁻¹, $v(CN_{aril})$ 1643 cm⁻¹ de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

Şekil 3.179. (17e) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.180. (17e) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.181. (17e) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.182. (17e) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

3.28. (18) Bileşiğinin Yapı Analizi

Tetramer ile 2-merkapto-2-tiyazolin`in tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**18**) en:129-130 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.183.).

Şekil 3.183. (18) Bileşiğinin yapısı

(**18**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.26.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N	%S
Hesaplanan	6.58	0.73	12.81	11.71
Bulunan	6.93	1.02	12.36	12.01

Çizelge 3.32. (18) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (18), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.184.) $\delta = -16.44$ (²J_{PP} = 42.4 Hz) ppm de A fosforuna ait bir triplet pik, $\delta = -7.71$ (²J_{PP} = 30.2 Hz) ppm de Cfosforuna ait bir triplet pik, $\delta = -5.45$ (²J_{PP} = 30.2 Hz) ppm de B fosforuna ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (18), ¹H NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.185.) $\delta = 3.47$ (t, ²J_{HH} = 6 Hz) ppm de NCH₂CH₂S protonlarına ait bir triplet, $\delta = 4.57$ (t, ²J_{HH} = 6 Hz) ppm de NCH₂CH₂S protonlarına ait bir triplet pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (18), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.186.) $\delta = 30.98$ (d, ²J_{PC} = 11.3 Hz), 58.52 (d, ²J_{PC} = 6.8 Hz), 201.53 (d, ²J_{PC} = 9.8 Hz) ppm `de halkadaki karbonlara ait pikler gözlenmektedir.
Bileşiğin (18) FT-IR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.187.) v(PCl) 592 cm⁻¹, v(P=N) 1278 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 2029cm⁻¹, $v(CC_{aril})$ 1305cm⁻¹'de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

Şekil 3.184. (18) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.185. (18) Bileşiğinin ¹H NMR spektrumu

Şekil 3.186. (18) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.187. (18) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

3.34. (19) Bileşiğinin Yapı Analizi

Tetramer ile 2-merkapto-5-metil-1,3,4-tiyadiazol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**19**) en: 149-150 °C olan kristal yapılı bir bileşiktir (Şekil 3.188.).

Şekil 3.188. (19) Bileşiğinin yapısı

(**19**) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.26.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N	%S
Hesaplanan	6.44	0.54	15.02	11.44
Bulunan	7.06	0.60	14.92	10.96

Çizelge 3.33. (19) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (19), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.189.) $\delta = -20.18$ (²J_{PP} = 47.2 Hz) ppm`de A fosforuna ait bir triplet, $\delta = -7.82$ (²J_{PP} = 30.4 Hz) ppm de C fosforuna ait bir triplet, $\delta = -6.03$ (²J_{PP} = 30.4 Hz) ppm de B fosforuna ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (19), ¹³C NMR spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.190.) $\delta = 16.54$ (s) ppm de metil karbonuna ait pik, 157.10 (d, J_{PC} = 20.3 Hz), 190.53 (d, ²J_{PC} = 15.6 Hz) ppm 'de halkadaki karbonlara ait pikler gözlenmektedir.

Bileşiğin (19) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.191.) v(PCl) 583 cm⁻¹, v(P=N) 1266 cm⁻¹, $v(CH_{aril})$ 2861cm⁻¹ şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

Şekil 3.189. (19) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.190. (19) Bileşiğinin ¹³C NMR spektrumu

Şekil 3.191. (19) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

3.35. (20) Bileşiğinin Yapı Analizi

Tetramer ile 2-merkapto-5-metil-1,3,4-tiyadiazol`ün tepkimesi sonucu elde edilen ürün (**20**) en:173-174 °C olan katı bir bileşiktir (Şekil 3.192.).

Şekil 3.192. (20) Bileşiğinin yapısı

(20) bileşiğinin elementel analiz sonucu elde edilen değerleri aşağıdaki çizelgede (Çizelge 3.34.) verilmiştir. Bu değerler hesaplanan değerlerle uyum göstermektedir.

Element	% C	% H	%N	%S
Hesaplanan	10.98	0.92	17.09	19.54
Bulunan	10.98	0.97	16.87	18.80

Çizelge 3.34. (20) Bileşiğinin elementel analiz değerleri

Bileşiğin (20), ³¹P NMR (¹H Decoupled) spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.3) $\delta = -32.21$ (t, ²J_{PP} = 58.4 Hz) ppm`de A fosforuna ait bir triplet, $\delta = -8.69$ (t, ²J_{PP} = 31.2 Hz) ppm de C fosforuna ait bir triplet, $\delta = -4.90$ (m, ²J_{PP} = 31.2 Hz) ppm de B fosforuna ait multiplet bir pik gözlenmektedir.

Bileşiğin (20) **FT-IR** spektrumu incelendiğinde (Şekil 3.194.) v(PCl) 589 cm⁻¹, v(P=N) 1197 cm⁻¹, v(CH_{aril}) 3050cm⁻¹, v(CC_{aril}) 1303cm⁻¹`de şiddetli pikler verdiği gözlenmektedir.

Şekil 3.193. (20) Bileşiğinin ³¹P NMR spektrumu

Şekil 3.194. (20) Bileşiğinin FT-IR spektrumu

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Organofosfor bileşikleri, kimyasal bileşiklerin önemli bir sınıfını oluşturmaktadır. Bu bileşikler fiziksel ve biyolojik özelliklerinden dolayı endüstriyel, tarımsal ve tıbbi alanlarda geniş bir uygulama alanı bulmuştur. Bazı organofosfor bileşikleri pestisit, antimikrobisid antitumör aktif maddeler olarak kullanılmaktadır.

Koordinasyon kimyasındaki çalışmalar, hibrid hemilabil P-N, P-O veya P-S tipi ligantların metal komplekslerinin araştırılmasına yönelmiştir. Komplekslerde sert ve yumuşak donör atomların kombinasyonuyla farklı yapısal özellikler ve farklı aktiviteler gözlenmiştir. Bu durumun katalitik aktiviteyi de etkilediği bilinmektedir.

Bu çalışmada fosfor-klor bağı içeren bileşiklerle –NH₂, -SH ve –OH fonksiyonel grupları içeren ligantlar etkileştirilerek P-N (**5a-e, 11, 17a-e**), P-O (**3a-j, 9a-h**) ve P-S (**13, 15, 18, 19, 20**) bağı içeren yeni bileşikler sentezlenmiştir. Sentezlenen bileşiklerin yapıları spektroskopik yöntemler kullanılarak aydınlatıldı. Sentezlenen bazı bileşiklere ait NMR verileri aşağıdaki tablolarda (Tablo 4.1, 4.2, 4.3, 4.4) özetlenmiştir. Fosfor klor bağı içeren başlangıç bileşikleri olarak difenilfosfinik klorür, tiyofosforil klorür, oktaklorosiklotetrafosfazatetraen bileşikleri kullanılmıştır. -NH₂ fonksiyonel grubu olarak 2-aminopridin ve türevleri, -OH fonksiyonel grubu olarak fenol türevleri, -SH fonksiyonel grubu olarak merkaptotiyazolin, merkaptoimidazol ve merkaptotiyadiazol bileşikleri kullanılmıştır. Sentezlenen bileşikleri bileşikleri bileşikleri bileşikleri nerkaptotiyadiazol bileşikleri kullanılmıştır. Bu nedenle bu ligantların metal komplekslerinin hazırlanması ve katalitik aktivitelerinin incelenmesi planlanan çalışmalar arasındadır. Ayrıca bu bileşiklerin antimikrobiyal, antioksidan özellikleri de incelenebilir.

Bileşik No	³¹ P (δ ppm)	¹³ C (δ ppm)	¹ H (δ ppm)
3 a	29.92	147.38 (d, J_{PC} = 8.28 Hz), 133.86 (s), 132.39 (m), 130.45 (s), 128.67 (d, J_{PC} = 6.24 Hz), 127.35 (s), 119.93 (d, J_{PC} = 3.64 Hz), 20.62 (s), 16.79 (s).	2.23 (s, 3H, 4-CH ₃), 2.28 (s, 3H, 2-CH ₃), 7.28-7.94 (m, 10 H, Ar-H);6.73-6.96 (m, 3H, ArO-H).
3b	30.05	148.80 (d, $J_{PC} = 8.3$ Hz) , 138.09 (s), 132.34 ($J_{PC}=2.84$), 131.90 (d, $J_{PC} = 10.33$ Hz), 130.39 (d, $J_{PC} = 4.52$ Hz), 128.63 (d, $J_{PC} = 2.84$), 121.77 (d, $J_{PC} = 4.72$ Hz), 117.72 (d, $J_{PC} = 4.78$ Hz), 19.86 (s), 19.02 (s).	2.16 (s, 3H, 4-CH ₃), 2.18 (s, 3H, 3-CH ₃), 7.43-7.95 (m, 10 H, Ar-H); 6.89-6.99 (m, 3H, ArO-H).
3c	29.47	148.28 (d, $J_{PC} = 9.8$ Hz), 133.08 (s), 132.31 (d, $J_{PC} = 2.80$ Hz), 131.70 (d, $J_{PC} = 10.34$), 131.27 (s), 130.74 (d, $J_{PC} = 2.83$ Hz), 129.05 (d, $J_{PC} =$ 1.51 Hz), 128.59 (d, $J_{PC} = 7.2$ Hz), 124.83 (d, $J_{PC} = 1.64$ Hz), 18.19 (s).	2.05 (s, 6H, 2,6-di-CH ₃), 7.45-7.95 (m, 10 H, Ar-H);6.93-6.98 (m, 3H, ArO-H).
3d	29.52	145.99 (d, $J_{PC} = 9.8$ Hz), 134.18 (d, $J_{PC} = 1.93$ Hz), 133.08 (s), 132.27 (d, $J_{PC} = 2.80$ Hz), 131.73 (d, $J_{PC} = 10.31$ Hz), 130.27 (d, $J_{PC} = 2.85$ Hz), 129.66 (d, $J_{PC} = 1.57$ Hz), 128.56 (d, $J_{PC} = 13.42$ Hz), 20.57 (s), 18.07 (s).	2.00 (s, 6H, 2,6- <i>di</i> -CH ₃), 2.22 (s, 3H, 4- CH ₃), 7.47-7.94 (m, 10 H, Ar-H);6.78 (s, 3H, ArO-H).
3e	30.32	148.48 (d, $J_{PC} = 8.28$ Hz), 147.35 (s), 132.38 (d, $J_{PC} = 2.92$ Hz), 132.21 (s), 131.89 (d, $J_{PC} = 10.35$ Hz), 130.38 (s), 128.66 (d, $J_{PC} = 13.43$ Hz), 126.50 (s), 120.11 (d, $J_{PC} = 4.66$ Hz), 34.29 (s), 31.36 (s)	1.26 (s, 9H, 4-Bu ^t), 7.09-7.93 (m, 10 H, Ar-H); 6.78 (s, 4H, ArO-H).
3f	29.76	147.11 (d, $J_{PC} = 0.76$ Hz), 132.56 (s), 132.36 (d, $J_{PC} = 2.79$ Hz), 131.79 (d, $J_{PC} = 10.39$ Hz), 128.68 (d, $J_{PC} = 13.37$ Hz), 123.77 (s) 119.49 (d, $J_{PC} = 3.64$ Hz), 34.18 (s), 31.40 (s), 17.18 (s).	1.26 (s, 9H, 4-Bu ^{<i>t</i>}), 2.33 (s, 3H, 2-C <i>H</i> ₃), 7.88–7.96 (m, 10 H, Ar-H);7.01–7.68 (m, 3H, ArO-H).
3g	29.51	148.49 (d, $J_{PC} = 8.37$ Hz), 138.79 ((d, $J_{PC} = 6.81$ Hz), 132.88 (s), 132.37 (s), 132.38 (d, $J_{PC} = 2.89$ Hz), 131.75 (d, $J_{PC} = 10.54$ Hz), 130.61 (s), 128.59 (d, $J_{PC} = 13.54$ Hz), 127.39 (s), 119.77 (d, $J_{PC} = 5.21$ Hz), 34.52 (s), 29.99 (s), 20.93 (s).	1.49 (s, 9H, 2-Bu ^{<i>t</i>}), 2.36 (s, 3H, 4-C <i>H</i> ₃), 6.84-7.46 (m, 3H, Ar- <i>H</i>).
3h	28.20	149.56 (d, $J_{PC} = 11.03$ Hz) , 141.42 (d, $J_{PC} = 4.66$ Hz), 134.56 (s), 132.73 (s), 132.03 (d, $J_{PC} = 2.81$ Hz), 131.61 (d, $J_{PC} = 10.15$ Hz), 128.58 , (d, $J_{PC} = 9.96$ Hz) 125.57 (s), 124.31(d, $J_{PC} = 0.69$ Hz) , 34.68 (s), 30.50 (s), 21.19 (s).	1.19 (s, 9H, 2-C(CH ₃) ₃), 2.15 (s, 3H, 6- CH ₃), 7.93-8.00 (m, 10 H, Ar-H);6.98- 7.57 (m, 3H, ArO-H).
3i	29.92	142.77 (d, $J_{PC} = 3.57$ Hz), 141.71 , (d, $J_{PC} = 9.39$ Hz), 132.45 (d, $J_{PC} = 10.03$ Hz), 132.09 (d, $J_{PC} = 2.98$ Hz), 130.08 (s), 128.31 (d, $J_{PC} = 13.31$ Hz), 36.76 (s), 33.11 (s), 21.02 (s).	1.19 (s, 18H, 2,6- <i>d</i> i-Bu ^{<i>t</i>}), 2.31 (s, 3H, 4- CH ₃); 7.28-7.63 (m, 10 H, Ar-H);7.00 (s, 2H, ArO-H).
3j	31.91	145.23 (d, J_{PC} = 1.93 Hz), 142.06 (d, J_{PC} = 3.42 Hz) , 141.85 (d, J_{PC} = 9.32 Hz), 132.38 (d, J_{PC} = 10.06 Hz), 132.05 (d; J_{PC} = 2.82 Hz), 130.08 (s), 128.24 (d, J_{PC} = 13.32 Hz), 124.28 (d, J_{PC} = 1.99 Hz), 37.02 (s) , 34.36 (s), 33.09 (s), 31.51 (s).	1.22 (s, 18H, 2,6- <i>di</i> -C(CH ₃) ₃), 1.33 (s, 9H, 4-C(CH ₃) ₃), 7.36-7.57 (m, 10 H, Ar-H); 7.20 (s, 2H, ArO-H).

Tablo 4.1. (**3a-j**) bileşiklerine ait ³¹P, ¹³C ve ¹H NMR verileri

Bileşik No	³¹ P (δ ppm)	¹³ C (δ ppm)	¹H (δ ppm)
5a	19.00	111.99 (d, $J_{PC} = 3$ Hz), 117.10 (s), 128.70 (d, $J_{PC} = 12.8$ Hz), 130.77 (s), 131.84 (d, $J_{PC} = 9.8$ Hz), 132.42 (d, $J_{PC} = 7.5$ Hz) 138.01 (s), 147.95 (s), 154.04 (d, $J_{PC} = 3$ Hz)	6.65-7.93 (m, 14H, Ar-H); 4.81 (s, 1H, NH).
5b	20.59	117.00 (s), 118.31 (s), 128.34 (s), 128.51 (s), 131.70 (s), 131.81 (s), 138.19 (s), 145.66 (s), 17.28 (s)	5.61 (s, 1H, NH), 2.24 (s, 3H, 3- CH ₃), 7.06-7.43 (m, 13H, Ar-H)
5c	19.03	154.07 (d, J_{PC} = 2.3 Hz), 149.46 (s), 147.53 (s), 132.63 (s), 131.95 (d, J_{PC} = 10.5 Hz), 130.92 (s), 128.66 (d, J_{PC} = 13.5 Hz), 118.57 (s), 112.35 (d, J_{PC} = 3 Hz), 21.12 (s)	4.76 (s, 1H, NH), 2.30 (s, 3H, 4- CH ₃), 6.53-7.89 (m, 13H, Ar-H)
5d	18.88	151.97 (d, J_{PC} = 2.3 Hz), 147.63 (s), 138.74 (s), 132.08 (d, J_{PC} = 9.8 Hz)), 132.69 (s), 130.98 (s), 128.79 (d, J_{PC} = 13.5 Hz), 125.99 (s), 111.67 (d, J_{PC} = 2.3 Hz), 17.47 (s)	5.36 (s, 1H, NH), 2.11 (s, 3H, 5- CH ₃), 6.92-7.91 (m,1 3H, Ar-H)
5e	18.52	157.29 (s), 152.92 (s), 138.35 (s), 132.37 (d, J_{PC} = 3 Hz), 131.91 (d, J_{PC} = 9.8 Hz), 130.72 (s), 128.85 (d, J_{PC} = 13.5 Hz), 116.69 (s), 108.52 (s), 24.00 (s)	4.80 (s, 1H, NH), 2.35 (s, 3H, 6- <i>CH</i> ₃), 6.65-7.89 (m, 13H, Ar-H)

Tablo 4.2. (**5a-e**) bileşiklerine ait ³¹P, ¹³C ve ¹H NMR verileri

³¹P-NMR spektroskopisi fosfazen kimyasında önemli bir yapı aydınlatma tekniğidir. Halka fosforuna grupların bağlanması ile değişen kimyasal çevresini takip etmek için kullanılır. Örneğin, trimerin ³¹P-NMR kimyasal kayma degeri 19,3 ppm iken bu deger N₃P₃(OPh)₆ bileşiğinde -9 ppm'e, N₃P₃(NH₂)₆ bileşiğinde -18,8 ppm'e kaymaktadır. Değişik oranlarda yan grupların bağlanmasıyla sentezlenen fosfazen türevlerinde farklı kimyasal çevreye ait fosfor atomları bulunduğundan kimyasal kayma değerleri değişmektedir. Tez kapsamında sentezlenen organofosfor bileşiklerinin ³¹P NMR kimyasal kayma değerlerinin nasıl değiştiği tablolarda görülmektedir.

Sentezlenen **3a-j**, **5a-e**, **9a-h**, **11**, **13**, **15**, **17a-e**, **18**, **19**, **20** nolu bileşiklerin ¹³C-NMR ve ¹H NMR spektrumları CDCl₃ da kaydedilerek, bileşiklerdeki farklı kimyasal çevreye sahip karbonların ve protonların kimyasal kayma değerleri belirlendi. NMR verilerini değerlendirirken kolaylık olması açısından değerler tablolar halinde de verilmiştir.

Bileşik No	³¹ P (δ ppm)	¹³ C (δ ppm)	¹ H (δ ppm)
8	74.27	121.95 (s) , 127.31 (s), 128.94 (s), 130.24 (s), 148.31 (s), 1.06 (s)	7.02-7.79 (m, 8 H, Ar-H)
9a	68.05	$\begin{array}{l} 120.43 \ (d, \ J_{PC} \!\!= 3.8 \ Hz), \ 121.83 \ (d, \ J_{PC} \!\!= 4.5 \ Hz), \\ 126.63 \ (d, \ J_{PC} \!\!= 2.3 \ Hz), \ 127.52 \ (d, \ J_{PC} \!\!= 2.3 \ Hz), \\ 128.95 \ (d, \ J_{PC} \!\!= 2.3 \ Hz), \ 129.55 \ (d, \ J_{PC} \!\!= 6 \ Hz), \\ 130.00 \ (s), \ 132.14 \ (s), \ 135.37 \ (d, \ J_{PC} \!\!= 2.3 \ Hz), \\ 147.40 \ (s), \ 147.30 \ (s), \ 148.44 \ (d, \ J_{PC} \!\!= 15 \ Hz), \\ 16.55 \ (s), \ 20.82 \ (s) \end{array}$	2.31 (s, 3H, 4-CH ₃), 2.35 (s, 3H, 2- CH ₃), 7.02-7.62 (m, 11 H, Ar-H)
9b	68.21	118.00 (d, J_{PC} = 4.5 Hz), 121.85 (d, J_{PC} = 4.5 Hz), 126.68 (d, J_{PC} = 2.3 Hz), 126.71 (s), 128.95 (s), 130.04 (s), 130.60 (s), 134.22 (d, J_{PC} = 2.3 Hz), 138.37 (s), 148.38 (d, J_{PC} = 10.5 Hz), 148.59 (d, J_{PC} = 6.8 Hz), 19.23 (s), 20.01 (s)	2.27 (s, 3H, 4-CH ₃), 2.30 (s, 3H, 3- CH ₃), 7.02-7.98 (m, 11 H, Ar-H)
9c	68.44	121.80 (d, $J_{PC} = 4.5$ Hz), 125.70 (d, $J_{PC} = 2.3$ Hz), 126.58 (d, $J_{PC} = 2.3$ Hz), 128.90 (s), 129.02 (s), 129.94 (d, $J_{PC} = 2.3$ Hz), 130.56 (s), 148.39 (d, $J_{PC} = 11.3$ Hz), 149.19 (d, $J_{PC} = 7.5$ Hz), 17.63 (s)	2.50 (s, 6H, 2,6- <i>di</i> -CH ₃), 7.05-7.64 (m, 11 H, Ar-H)
9d	69.00	121.87 (d, J_{PC} = 4.5 Hz), 126.60 (s), 128.93 (s), 129.63 (d, J_{PC} = 2.3 Hz), 129.99 (d, J_{PC} = 2.3 Hz), 130.04 (s), 135.18 (d, J_{PC} = 3 Hz), 147.17 (d, J_{PC} = 8.3 Hz), 148.40 (d, J_{PC} = 12 Hz), 17.55 (s), 20.78 (s)	2.31 (s, 3H, 4-CH ₃), 2.46 (s, 6H, 2,6- <i>di</i> -CH ₃), 6.93-7.64 (m, 10 H, Ar-H)
9e	67.73	120.25 (d, J_{PC} = 4.5 Hz), 121.76 (d, J_{PC} = 3.8 Hz), 126.67 (s), 128.91 (s), 128.93 (s), 130.04 (s), 148.32 (s), 148.36 (s), 148.69 (d, J_{PC} =4.5 Hz), 31.44 (s), 34.51 (s)	1.35 (s, 9H, 4-Bu ^t), 7.24-7.62 (m, 12H, Ar-H)
9f	67.54	119.92 (d, J_{PC} = 3 Hz), 121.78 (d, J_{PC} = 3.8 Hz), 123.95 (d, J_{PC} = 1.5 Hz), 126.66 (d, J_{PC} = 3 Hz), 128.53 (s), 128.93 (s), 130.00 (s), 147.27 (d, J_{PC} = 7.5 Hz), 148.32 (s), 148.52 (d, J_{PC} = 1.5 Hz), 16.87 (s), 31.46 (s), 34.39 (s)	1.34 (s, 9H, 4-Bu ^t), 2.34 (s, 3H, 2- <i>CH</i> ₃), 7.23-7.62 (m, 11H, Ar- <i>H</i>).
9g	67.40	$\begin{array}{l} 120.79 \ (d, \ J_{PC} \!\!= 3.8 \ Hz), \ 121.85 \ (d, \ J_{PC} \!\!= 3 \ Hz), \\ 126.68 \ (s), \ 127.48 \ (s), \ 128.41 \ (s), \ 128.98 \ (s), \\ 130.01 \ (s), \ 134.63 \ (s), \ 139.62 \ (d, \ J_{PC} \!\!= 7.5 \ Hz), \\ 147.74 \ (d, \ J_{PC} \!\!= 6 \ Hz), \ 148.40 \ (d, \ J_{PC} \!\!= 12 \ Hz), \\ 21.16 \ (s), \ 30.23 \ (s), \ 34.56 \ (s) \end{array}$	1.42 (s, 9H, 2- Bu ^{<i>t</i>}), 2.37 (s, 3H, 4- C <i>H</i> ₃),7.06-7.62 (m, 10 H, Ar-H)
9h	68.41	121.98 (d, J_{PC} = 4.5 Hz), 125.70 (d, J_{PC} = 14.3 Hz), 126.74 (s), 129.01 (s), 130.06 (s), 130.27 (s), 131.72 (d, J_{PC} = 3.8 Hz), 141.67 (d, J_{PC} = 6 Hz), 148.70 (d, J_{PC} = 11.3 Hz), 149.97 (d, J_{PC} = 7.5 Hz), 19.82 (s), 31.01 (s), 35.17 (s)	1.65 (s, 9H, 2- Bu ^t), 2.83 (s, 3H, 6- CH ₃), 7.18-7.57 (m, 10 H, Ar-H)

Tablo 4.3. (8, 9a-h) bileşiklerine ait ³¹P, ¹³C ve ¹H NMR verileri

Bileşik No	³¹ P (δ ppm)	¹³ C (δ ppm)	¹ H (δ ppm)
17a	-6.45 (² J _{PP} = 32.1 Hz, B), 2.25 (² J _{PP} = 23 Hz, A), 14.45 (² J _{PP} = 23 Hz, C)	18.91 (s), 33.77 (d, J_{PC} =13.5 Hz), 112.82 (d, J_{PC} = 6 Hz), 122.69 (d, J_{PC} = 2.3 Hz), 163.49 (d, $^{2}J_{PC}$ = 8.3 Hz)	5.71-7.34 (m, 4H, pr-H); 5.38 (s, 1H, NH).
17c	-12.29 (${}^{2}J_{PP}$ = 30.2 Hz, A), -7.14 (${}^{2}J_{PP}$ = 30.2 Hz, C), -6.22 (${}^{2}J_{PP}$ = 36.3 Hz, B)	23.06 (s), 114.93 (s), 119.72 (s), 136.50 (s), 149.13 (s), 159.87 (s)	2.59 (s, 1H, NH), 2.64 (s, 3H, 4- <i>CH</i> ₃), 7.13-8.09 (m, 3H, pr-H)
17d	-11.73 (² J _{PP} = 30.2 Hz, A),-6.88 (² J _{PP} = 30.2 Hz, C), -6.11 (² J _{PP} = 36.3 Hz, B)	17.36 (s) , 116.10 (d, J _{PC} = 7.5 Hz), 124.70 (s), 139.70 (s), 143.83 (s), 153.24 (d, J _{PC} = 9 Hz)	2.32 (s, 3H, 5-C <i>H</i> ₃), 7.28- 8.13 (m,3H, pr-H)
17e	-17.81 (${}^{2}J_{PP}$ = 44.8 Hz, A), -7.36 (${}^{2}J_{PP}$ = 32.7 Hz, C), -4.54 (${}^{2}J_{PP}$ = 32.7 Hz, B)	19.67 (s), 31.59 (s), 111.79 (s), 118.32 (s), 145.60 (s), 150.67 (s)	2.79 (s, 3H, 6-CH ₃), 7.12- 8.38 (m, 3H, Ar-H)

Tablo 4.4. (17a-e) bileşiklerine ait ³¹P, ¹³C ve ¹H NMR verileri

4. KAYNAKLAR

- [1] L. D. Quin, A Guide To Organophosphorus Chemistry, Wiley, New York, 2000.
- [2] D. E. C. Corbridge, Phosphorus, An Outline of Its Chemistry, Biochemistry and Technology, Elsevier, New York, 1990.
- [3] H. Takaya, ; S. Akutagawa,; R. Noyori, Org. Synth., Coll. Vol. VIII (1993) 57.
- [4] H. R. Allcock, *Phosphorus Nitrogen Compound*, Academic Press, Newyork and London 1972.
- [5] B. J. Walker, *Organophosphorus Chemistry*, Penguin Books Ltd. Harmondsworth Middlesex, England 120-124.
- [6] K. H. Meyer, W. Lotmar, G. W.Pankow, *Sur le chlorure de poly-phosphornitrile, caoutchouc inorganique,* Helv. Chim. Acta, 19 (1936) 930-948.
- [7] L. O. Brockway, W. M. Bright, *The structure of the trimer of phosphonitrile chloride*, *P*₃*N*₃*Cl*₆, J. Am. Chem. Soc. 65 (1943) 1551-1554.
- [8] M. B., Abou-Donia, Organophosphorus pesticides. Handbook of neurotoxicology, Chang LW, Dyer RS Eds, New York 1994.
- [9] C. Y., Yuan, Y. M. Qi, Studies on Organophosphorus Compounds XXVIII. An Improved Synthetic Route to 1-Amino-Substituted Benzyl Phosphonic and -Phosphinic Acids, Synthesis (1988) 472-474.
- [10] C. K. Fest, J. Schmidt, *The chemistry of organophosphorus pesticides*, 2nd ed.; Springer-Verlag, Berlin, Heidelberg, New York, 1982.
- [11] J. R. Van Wager, *Miscellaneous Phosphorus Applications-Phosphorus and Its Compounds*, Chap. 32, Intersience, New York 1961.
- [12] G. Schrader, *Bie entwicklung neuer insektizider phosphorsanreester* 3rd ed.; Weinheim, Verlag Chemie 1963.
- [13] H. Arnold, F. Baureseaux, N. Brock, On the relation between the chemical composition and the cancerotoxic effect in a series of phosphamide esters of bis-(beta-chloroethyl)-amine, Arzneimittel Forsch, 11 (1961) 143-58.
- [14] O. M. Friedman, E. Bager, V. Gublianskar, H. Sommer, Synthesis of N-Phosphorylated Derivatives of Nitrogen Mustards with Latent Cytotoxicity, J. Med. Chem., 6 (1963) 50-58.
- [15] H. Zimmer, A. Sill, *Potential anticancer agents IV. Heterocyclic phosphoramide nitrogen mustards*, **Prog. Drug Res**., 14 (1964) 1150.
- [16] L. Horner, F. Roettger, Corrosion, 16 (1963) 57-; Chem. Abstr. 1964, 61.
- [17] H. D. Gillman, Fluorinated phosphinic acids, US Patent Appl. 946 265, Chem. Abstr. (1979) 91.
- [18] M. J. Alcon, G. Ribera, M. Galia, V. Cadiz, *Synthesis, characterization and polymerization of isobutylbis(glycidylpropylether) phosphine oxide*, **Polymer**, 44 (2003) 7291-7298.
- [19] S. Maiti, S. Banerjee, S. K. Palit, *Phosphorus-containing polymers*, Prog. Poly. Sci., 18 (1993) 227-261.
- [20] G. F. Makhaeva, S. B. Fomicheva, L. V. Zhuravleva, A. N. Yarkevich, A. V. Kharitono, V. V. Malygin, *Synthesis of O-aryl-diarylphosphinates and study of*

their interaction with neurotoxic esterase and acetylcolinesterase, **Pharm. Chem. J.**, 35 (2001) 190-192.

- [21] V. Kubiček, I. Řehoř, J. Havličkova, J. Kotek, I. Cisařova, P. Hermann, and I. Lukeš, Synthesis and Coordination Behavior of Symmetrical Tetraamine Phosphinic Acids, Eur. J. Inorg. Chem. (2007) 3881-3891.
- [22] S. Hoz, E. J. Dunn, E. Buncel, R. A. B. Bannard, J. G. Purdon, A novel substituent effect on ³¹P NMR chemical shifts in the aryl diphenylphosphinate series, Phosphorus Sulfur, 24 (1985) 321-326.
- [23] E. J. Dunn, E. Bunsel, Metal ion catalysis in nucleophilic displacement reactions at carbon, phosphorus, and sulfur centers. I. Catalysis by metal ions in the reaction of p-nitrophenyl diphenylphosphinate with ethoxide. Can. J. Chem. 67 (1989) 1440-1448.
- [24] E. J. Dunn, R. Y. Moir, E. Buncel, J. G. Purdon, R. A. B. Bannard, Metal ion catalysis in nucleophilic displacement reactions at carbon, phosphorus, and sulfur centers. II. Metal ion catalysis in the reaction of p-nitrophenyl diphenylphosphinate with alkali metal phenoxides in ethanol, Can. J. Chem. 68 (1990) 1837-1845.
- [25] I. H. Um, K. Akhtar, Y. H. Shin, J. Y. Han, Aminolyses of Aryl Diphenylphosphinates and Diphenylphosphinothioates: Effect of Modification of Electrophilic Center from P=O to P=S, J. Org. Chem. 72 (2007) 3823-3829.
- [26] I. Onyido, K. Albright, E. Buncel, Catalysis of the ethanolysis of aryl methyl phenyl phosphinate esters by alkali metal ions: transition state structures for uncatalyzed and metal ion-catalyzed reactions, Org. Biomol. Chem. 3 (2005) 1468-1475.
- [27] K. T. Douglas, and A.Williams, Nucleophilic versus General Base Catalysis in Phosphyl (Pv) Group transfer: Application to a-Chymotrypsin Action, J. Chem. Soc. Perkin Trans. 2 (1976) 515-521.
- [28] J. E. Quick, D. L. Venezky, Preparation of Alkyl Diphenylphosphinates, J. Chem. Eng. Data 15 (1970) 377-378.
- [29] P. Haake, G. Hurst, Reactions of Phosphinates. The Acid-Catalyzed and Acid-Inhibited Hydrolysis of p-Nitrophenyl Diphenylphosphinate, J. Am. Chem. Soc. 88 (1966) 2544-2550.
- [30] K. T. Douglas, A. Williams, J. S. Loran, Aminolysis and Base-catalysed Hydrolysis of Aryl Phenylphosphonamidates and amidothionates: Reactions close to the E1cB-Bimolecular Nucleophilic Mechanistic Borderline, J. Chem. Soc. Perkin Trans 2, (1975) 1010-1016.
- [31] R. E. Christopher, I. R. Gordon and L. M. Venanti, Complexes of Mixed Phosphorus-Nitrogen Ligands. Part 11.1 Some Complexes of Cobalt(i1) and Nickel(ii) with Three o-Dimethylaminophenylphosphines J. Chem. Soc. (1968) 205-211.
- [32] W. V. Dahlhoff, T. R. Dock, G. H. Ford, S. M. Nelson, Iron(II), cobalt(II) and nickel(II) complexes of phosphorus-nitrogen ligands, J. Inorg. Nucl. Chem. 33 (1971) 1799-1811.

- [33] E. Uhlig, and S. Keiser, Palladium(II)-Komplexe des β-(Diphenylphosphino)-ä thylpyridins (2) und des β-(Diphenylarsino)-äthylpyridins-(2) Z. Annorg. Aug Chem., 406 (1974) 406, 1-6.
- [34] M. M. Taqui Khan, A. Purshotham Reddy, Synthesis and characterization of transition metal complexes of a new bidentate ligand {2-(diphenylphosphino)ethyl} benzylamine, Polyhedron 61 (1987) 2009-2018.
- [35] A. Del Zoho, G. Nardin, P. Rigo, J. Chem. Soc., Dalton Trans. (1997) 3343.
- [36] A. Del Zoho, A. Mezzetti, and P. Rigo, J. Chem. Soc., Dalton Trans. 1997, 2257.
- [37] P. Braunstein, M. D. Fryzuk, M. L. Dall, F. Nand, S. J. Rettig, F. Speiger, Synthesis and structure of Pd(II) complexes containing chelating (phosphinomethyl)oxazoline P,N-type ligands; copolymerisation of ethylene/CO, J. Chem. Soc. Dalton Trans. (2000) 1067-1074.
- [38] G. Chelucci, G. Orru, G. Pinna, *Chiral P,N-ligands with pyridine-nitrogen and phosphorus donor atoms. Syntheses and applications in asymmetric catalysis,* Tetrahedron (2003) 59, 9471-9515.
- [39] P. Braunstein, C. Frison, X. Morise, R. D. Adams, Coordination properties of novel hemilabile acetamide-derived P,O phosphine ligands. Crystal structures of Ph₂PNHC(O)Me and [PdMe{PPh₂NHC(O)Me}{PPh₂NHC(O)Me}][O₃SCF₃] J. Chem. Soc, Dalton Trans. (2000) 2205-2214.
- [40] A. M. Trzeciak, J. J. Zionkwski, L. Tadeusz, R. Choukroun, Novel rhodium(I) complexes with (2-hydroxyphenyl)diphenylphosphine ligand: catalytic properties and X-ray structures of Rh(OC₆H₄PPh₂)(CO)(PPh₃) and Rh(OC₆H₄PPh₂){P(OPh)₃}₂:0.5C₆H₆, J. Organomet. Chem. 575 (1999) 87-97.
- [41] J. R. Dilworth, N. Wheatley, *The preparation and coordination chemistry of phosphorus sulfur donor ligands*, Coord. Chem. Rev. 199 (2000) 89-158.
- [42] K. Kashiwabara, N. Taguchi, H. D. Takagi, K. Nakajima, T. Suzuki, Synthesis and structural characterization of cobalt (III) complexes of hybrid donor-type didentate or tetradentate ligands bearing dimethylphosphino and thioether groups, Polyhedron 17 (1998) 1817-1829.
- [43] I. D. Kostas, B. R. Steell, A. Terzis, S. V. Amosova, A palladium complex with a new hemilabile amino- and sulfur-containing phosphinite ligand as an efficient catalyst for the Heck reaction of aryl bromides with styrene. The effect of the amino group, Tetrahedron 59 (2003) 3467-3473.
- [44] V. V. Iyer, G. W. Griesgraber, M. R. Radmer, E. J. McIntee, C. R. Wagner, Synthesis, in Vitro Anti-Breast Cancer Activity, and Intracellular Decomposition of Amino Acid Methyl Ester and Alkyl Amide Phosphoramidate Monoesters of 3'-Azido-3'-deoxythymidine (AZT), J. Med. Chem. 43 (2000) 2266–2274.
- [45] S. L. Chang, G. Griesgraber, C. R. Wagner, Nucleosides Nucleotides 2001, 20, 1571-1582.
- [46] J. Michalski, T. Modro, A. Zwierzak, Anhydrides of Organophosphorus Acids. Part II." The Xynthesis of Tri- and Tetra-alkyl Esters of Phosphorous Phosphoric Anhydride, J. Chem. Soc. (1961) 4904–4906.
- [47] L. A. Slotin, Current Methods of Phosphorylation of Biological Molecules, Synthesis (1977) 737–752.
- [48] D. R. Boyd, Action of the Chlorides of Phosphorus on Aromatic Ethers of Glycerol. Diaryloxyisopropylphosphorous Acids., J. Chem. Soc. 79 (1901) 1221– 1227.
- [49] J. E. Marugg, M. Tromp, E. Kuyl-Yeheskiesly, G. A. van der Marel, J. H. van Boom, A convenient and general approach to the synthesis of properly protected

d-nucleoside-3'-hydrogen phosphonates via phosphite intermediates, **Tetrahedron Lett.** 27 (1986) 2661–2664.

- [50] E. Cherbuliez, F. Hunkeler, G. Weber, J. Rabinowitz, Recherches sur la formation et la transformation de esters LII [1][↑] Monoesters phosphoreux de divers types d'alcools, Helv. Chim. Acta, 47 (1964) 1647–1653.
- [51] J. Jankowska, M. Sobkowski, J. Stawinski, A. Kraszewski, Studies on aryl Hphosphonates. I. An efficient method for the preparation of deoxyribo- and ribonucleoside 3'-H-phosphonate monoesters by transesterification of diphenyl Hphosphonate, Tetrahedron Lett. 35 (1994) 3355–3358.
- [52] L. Coudray, I. Abrunhosa-Thomas, J. L. Montchamp, New Access to H -Phosphonates via metal catalyzed phosphorus-oxygen bond formation, Tetrahedron lett., 48 (2007) 6505-6508.
- [53] S. Kingsley, V. Chandrasekhar, C. Incarvito, M. K. Lam, A. L. Rheingold, *Tethered pyrazolyl phosphinate: pyrazolyl-N- and phosphoryl-O-Metal Coordination in Ph*₂*P*(*O*){*OCH*₂*CH*₂(*3*,5-*Me*₂*Pz*)}, **Inorg. Chem.** 40 (2001) 5890-5896.
- [54] M. Venugopal, B. Sankar Reddy, C. Devendranath Reddy, K. D. Berlin, *Synthesis and antimicrobial activity of 2-substituted-2,3-dihydro-5-propoxy-1H-1,3,2-enzodiazaphosphorle-2-oxides*, J. Heterocycl. Chem. 38 (2001) 275-279.
- [55] A. R. Katritzky, C. W. Rees, E. F. V. Scriven, *Comprehensive Heterocyclic Chemistry II*; Pergamon Press: Oxford, U.K. 1996.
- [56] P. V. G Reddy, Y. H. Babu, C. S. Reddy, D. Srinivasulu, Synthesis of 2substituted-2,3-dihydro-5-benzoyl-1H-1,3,2-benzodiazaphosphole
 2oxides/sulfides, Heteroatom Chem. 13 (2002) 340-345.
- [57] R. Engel, (*Ed.*), *Handbook of Organophosphorus Chemistry*, Marcel Decker, Inc., New York 1992.
- [58] K. Srinivasulu, M. A. Kumar, C. N. Raju, C. S. Reddy, Synthesis and bioactivity of some new 2-substituted-3,4-dihydro-1-(9H-carbazol-4-yloxy)methyl-3-[2-(2 methoxyphenoxy) ethyl]-1,3,2 λ⁵-oxazaphosphole 2-oxides, sulfides and selenides. Arkivoc. (2007) xiv,100-109.
- [59] B. S. Krishna, A. J. Rao, K. R. M. Naidu, V. K. Rao, C. N. Raju, Synthesis and antibacterial activity studies of novel 2-substituted-1,3,2-oxazaphosphole-2-oxide derivatives of (S)-(+)-prolinol, Org. Commun. 3:4, (2010) 98-105.
- [60] A. L. Casalnuovo, T. V. Rajanbabu, T. A. Ayers, T. H. Warren, Ligand Electronic Effects in Asymmetric Catalysis: Enhanced Enantioselectivity in the Asymmetric Hydrocyanation of Vinylarenes, J. Am. Chem. Soc., 116 (1994) 9869-9882.
- [61] M. Casey, M. P. Smyth, *Ligand Electronic Effects in Enantioselective Diethylzinc Additions*, Synlett, (2003) 1, 102-106.
- [62] E. N. Jacobsen, , W. Zhang, , M. L. Guler, *Electronic Tuning of Asymmetric Catalysts*, J. Am. Chem. Soc., 113 (1991) 6703-6704.
- [63] T. V. Rajanbabu, T. A. Ayers, *Electronic effects in asymmetric catalysis: Hydroformylation of olefins*, **Tetrahedron Lett.**, 35 (1994) 4295-4298.
- [64] Z. Fei, A. M. Z. Slawin, J. D. Woollins, *New diphosphine systems*, Polyhedron, 20 (2001) 3355-3360.

- [65] J. F. Labarre, G. Guerch, F. Sournies, Attempts at the production of more selective antitumourals: Part I. The antineoplastic activity of cyclophosphazenes linked to the polyamines 1,3-diaminopropane and 1,4-diaminobutane (putrescine). J. Of Mol. Struct. 117 (1984) 59-72.
- [66] K. Brandt, R. Kruszynski, T. J. Bartzak, and I. P. Czomperlik, *AIDS related lymphoma screen results and molecular structure determination of a new crown ether bearing aziridinylcyclophosphazene, potentially capable of ion-regulated DNA cleavage action.* Inorg. Chim. Acta. 322 (2001) 138-144.
- [67] H. Baek, Y. Cho, C. Lee, Y. Sohn, Synthesis and antitumor activity of cyclotriphosphazene-(diamine)platinum(II) conjugates., Anti-Cancer Drugs 11 (2000) 715-725.
- [68] S. Begeç, S. Alataş, *The reactions of hexachlorocyclotriphosphazatriene with ligands including mercapto groups.*, Phosphorous, Sulfur and Silicon, 181 (2006) 2387-2394.
- [69] C. Lensink, D. R. Barteld, C. Van de Johan Grampel, Geminal Bis [(triphenylphosphoranylidene)amino]cyclotriphosphazenes; Synthesis, substitution reactions and nuclear magnetic resonance spectra, J. Chem. Soc. Dalton Trans. (1984) 1521-1526.
- [70] C.W. Allen, The use of phosphazenes as fire resistant materials, J. Fire Sci., 11 (1993) 320-328.
- [71] G. A. Carriedo, F. J. G. Alonso, J. L. Garcia, J. R. Carbajo, F. P.Ortiz, Synthesis and ¹H-,¹⁵N-, ³¹P-, ¹⁸³W- Multinuclear Magnetic resonance study of the cyclotriphosphazenes [N₃P₃(dobp)₂(OC₅H₄N-4)₂] and [N₃P₃(dobp)(OC₅H₄N-4)₄] and their W(CO)₅ Complexes, (dobp:2,2'-dioxybiphenyl), Eur. J. Inorg. Chem., 1015-1020.
- [72] A. Kılıç, S. Begeç, B. Çetinkaya, Z. Kılıç, N. Gündüz, M. Yıldız and T. Hökelek, Unusual Products in The reactions of Hexachlorocyclotriphosphazatriene with Sodium Aryl Oxides, Heteroatom Chem., 7 (1996) 249-256.
- [73] T. Hökelek, A. Kılıç, S. Begeç, Z. Kılıç, 2,4,4,6,6-Pentachloro-2-(2,6-di-tert-butyl-4-methylphenoxy)cyclo- $2\lambda^5$, $4\lambda^5$, $6\lambda^5$ -triphosphazatriene, Acta Crystallographica, 55 (1999) 783-785.
- [74] S. Begeç, S. Alataş, and A. Kılıç, *The Reactions of Hexachlorocyclo-triphosphazatriene with Pyridine Derivatives*, Heteroatom Chem., 17 (2006) 57-60.
- [75] S. Begeç, S. Alataş, A. Kılıç, Synthesis and characterization of novel alkylsubstituted aryl diphenylphosphinate esters, Phosphorus, Sulfur, and Silicon, 186 (2011) 1531-1537.
- [76] M. S. Bhatia and Pawanjit, *Phosphorus-containing heterocycles as fungicides:* Synthesis of 2,2'-diphenylene chlorophosphonate and 2,2'-diphenylene chlorothiophosphonate, Cellular and Molecular Life Sciences, 32 (1976) 1111.

ÖZGEÇMİŞ

Sümeyya Alataş 1981 yılında Malatya'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Malatya'da tamamladı. 1999 yılında İnönü Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Kimya bölümüne kayıt yaptırdı. 2003 yılında bu bölümden mezun oldu ve aynı yıl İnönü Üniversitesi Fen Bilimleri enstitüsünde Yüksek lisans eğitimine başladı.2005 yılında yüksek lisansını tamamladı ve aynı yıl doktora eğitimine başladı. 2009 yılından beri İnönü Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Kimya bölümünün Anorganik Kimya Anabilim dalında Araştırma Görevlisi olarak çalışmaktadır.